

የመንፈስ ነፃነት

(The release of the Spirit)

አዘጋጅ፡- ብፁዕ ወቅዱስ አቡነ ሲኖዳ ሣልሳዊ

ተርጓሚ

ዳ/ን ደስታ ፍፁም (B. TH. MA)

ከቆ. ሥላሴ መንፈሳዊ ኮሌጅ

- የመጀመሪያ ዕትም ታህሳስ 1995 ዓ.ም
- ሁለተኛ ዕትም መጋቢት 1995 ዓ.ም
- ሦስተኛ ዕትም ህዳር 2001 ዓ.ም
- አራተኛ ዕትም ሐምሌ 2001 ዓ.ም

ማውጫ

I. መግቢያ.....	5
1. ከኃጢአት ዕውቀት ነፃ መውጣት.....	6
2. እግዚአብሔርን ማወቅ.....	10
3. ከዓለማዊ እሥራት መፍታት.....	12
4. የተመስጦ ህይወት.....	20
5. ትንሹ አምላክ (አምላክ ዘበፀጋ).....	24
6. እራስህን ሁን.....	30
7. ማንነትህን ተረዳ.....	33
8. ውዳሴ ከንቱ.....	42
9. ነቀፌታ.....	49
10. እኔነትን ከውስጥህ አሰወግድ.....	53
11. ራስን መካድ.....	56
12. ከምድራዊ ምኞቶች ነፃ መውጣት.....	60
13. ከስሜት ህዋሳት ተጽእኖ ነፃ መውጣት.....	63
14. ከዓለም አንዳች አልሻም.....	67
15. አስተማሪ እግዚአብሔር ነው.....	70
16. አለማወቅህን እወቅ.....	73
17. አንዳች የሌለህ ስትሆን ሁሉ የእኔ ነው አትበል..	77

18. የልብ ቅድስና ይነሱ.....	80
19. ደሙን ከእጅህ አፈልጋለሁ.....	85
20. የአገልግሎት ህይወት.....	90
21. በክርስቶስ አየሱስ የነበረ ይህ በእናንተ ዘንድ ደግሞ ይሁን። ፊል 2:5.....	106
22. ብርሃን ከጨለማ ጋር ምን ህብረት አለው 1ኛ ቆሮ 6:14.....	116
23. የጽዋና ጊዜ.....	120
24. ቅድስና.....	123
25. አማኑኤል.....	125
26. እግዚአብሔር በሁሉ ቦታ.....	128

የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያንን ደንብና ሥርዓት የጠበቀ

ማስታወሻ

ይህች መጽሐፍ መንፈሳዊ እውቀትን እየተመገብኩ ላደግኩባት ለዝዋይ ሐመረ ናጎ ቅ/ኪዳነምህረት ገጸምና እጅግ በጣም ለምወዳት ለእናኔ ለወ/ሮ አስቴር ንጉሴ ማስታወሻ ትሁንልኝ።

በለመጽሐፉ ያለዎትን አስተያየት በስልክ ቁጥር 12 05 87 (0911 42 89 52) በፖ.ላ.ቁ 80250 E-mail destaf22@yahoo.com አዲስ አበባ ይገለጹልኝ

መግቢያ

የዚህ መጽሐፍ አዘጋጅ ብፁዕ ወቅዱስ አቡነ ሺናዳ 3ኛ የግብፅ ኦርቶዶክስ ቤተክርስቲያን 117ኛ ፓትርያርክ ሲሆኑ ከ100 በላይ መጽሐፍትን በመጻፍ በዓለም ዙሪያ ላሉ ኦርቶዶክሳውያን ክርስቲያናዊ ታላቅ የሃይማኖትና የሥነ ምግባር መምህር መሆን የቻሉ የቤተክርስቲያን አባት ናቸው። ይህን በእንግሊዝኛ ቋንቋ (The release of the Spirit) በሚል ርዕስ የታተመውን መጽሐፋቸውን ከቤተመጽሐፍት ተውሺ ባኑበብኩበት ወቅት ታላላቅ መንፈሳዊ ምክሮችን ስላገኘሁበት ያገኘኋቸውን ቁም ነገሮች በማስታወሻዬ አስፍሬ እኔ ከተጠቀምኩባቸው በኋላ ለሌሎች በማስነብብበት ወቅት የመጽሐፉን ጠቃሚነት ብዙዎች ስላመኑበት በተቻለኝ እትም ያለኝን ጊዜ ተጠቅሜ ሙሉውን መጽሐፍ ለመተርጎም በመወሰን በእግዚአብሔር ፈቃድ ሀሳቤ ተግልቶልኝ በዚህ ዓይነት መልኩ ተርጉሜ ላቀርበው በቅቻለሁ።

በመጽሐፉ ውስጥ የተለያዩና ጥልቅ የሆኑ የሥነ ምግባር ትምህርቶችን እንመለከታለን። ርዕሱን «የመንፈስ ነፃነት» ያልከብት ዋና ምክንያት ቃሉ ከእንግሊዝኛው ርዕስ ጋር ከመጣጣሙም ባሻገር መጽሐፉ ነፍሳችን ከኃጢአትና ከበደል እስራት ስትላቀቅ ልታገኝ የምትችለውን የመንፈስ ነፃነት በግልፅ ስለሚያስረዳ ነው።

እግዚአብሔር አምላካችን ከኃጢአት ሁሉ በመራቅ የመንፈስ ነፃነትን እንድናገኝ የምናነበውንም በሥራ መተርጎም እንድንችል ለሁላችንም ቅዱስ መንፈሱን ይላክልን።

ደስታ ፍጹም

ምስጋና

ከሁሉ አስቀድሜ ይህንን የመጀመሪያ የትርጉም ሥራዬን ለሕትመት እንዳበቃ የረዳኝን አምላኬ ልዑል እግዚአብሔርን አመሰግናለሁ። እንዲሁም በመንፈሳዊ ስነምግባር ላሳደገኝ ለመንፈሳዊ አባቴ ለብፁዕ አቡነ ጎርጎርዮስ የምሥራቅ ሸዋ ሀገረሰብከት ሊቀጳጳስ ከፍ ያለ ምስጋናዬን አቀርባለሁ። ይህ የትርጉም ሥራዬ ተጀምሮ እስኪያበቃ በምክር በአስተያየትና በእርማት ጊዜውን ሰው ብረዳኝ ለዲ.ዘርሁን ሙላቴ እንዲሁም የትርጉም ሥራውን በማገባብ ገንቢ አስተያየታቸውን ለሰጡኝ የቅድስት ሥላሴ መንፈሳዊ ኮሌጅ የ4ኛ ዓመት ተማሪዎች ልባዊ ምስጋናዬን በልዑል እግዚአብሔር ስም አቀርባለሁ።

ከኃጢአት ዕውቀት ነፃ መውጣት

ስለ መንፈስ ነፃነት በስፋትና በጥልቀት ለመነጋገር የሚከተሉትን ጥያቄዎች እንመልከት፡፡

መንፈሳችንን ከምንድነው ነፃ የምናደርገው?

በምድር እስካለን ድረስ ከብዙ ነገሮች እንድንታቀብና መንፈሳችንን እንድናርቅ ይህ መጽሐፍ በስፋትና በጥልቀት ይመልስልናል፡፡

ይሁንና ከሞት በኋላ ባለን ዘላለማዊ ሕይወት ካልሆነ በስተቀር መላቀቅ የማንችላቸው ነገሮች አሉ፡፡ ይህ ነገር ምንድነው?

ኃጢአትን ከግወት ነፃ መውጣት

እግዚአብሔር ሰውን ሲፈጥረው ገጽሐና ፍጹም አድርጎት ፈጠረው ከዚህ የተነሣ ኃጢአትን ከነስም አጠራር አያውቃትም ነበር፡፡ መልካሙንና ክፍውን ከምታሳውቀው ዕፀ በለስ ከመብላቱ በፊት አዳም ልክ እንደ ሕፃን ኃጢአትን የማያውቃትና የማይሰራት ነበር፡፡

ስለዚህ ሐዋን በእባቡ በተፈተነች ጊዜ የኃጢአት ዕውቀት ስፍራዎችን ተሞላተች፡፡

እባቡም ዋሽቶ እንዲህ አላት «በእርግጥም አትሞቱም እንደ እግዚአብሔር ትሆናላችሁ» ዘፍ 3፣5 ሐዋን ግን እውነትን እንጂ ውሸትን፣ ማመንን እንጂ ጥርጣሬን አታውቅም ነበርና ሀሳቡን ተቀበለችው፡፡

የመንፈስ ነፃነት

አዳምና ሔዋን እንደ እግዚአብሔር ከመልካም ነገር በስተቀር አንዳች አያውቁም ነበር። እንደ እግዚአብሔር ንጹሕና ቅዱስ ሆኖ መኖር ምን ያህል ያስደንቅ! ይሁን እንጂ ትዕዛዝን ከማፍረስ በኋላ ኃጢአትን አወቁ መሰራትም ጀመሩ።

ኃጢአት ወደ ሰው ልጅ ገባ

ታዲያ ይህ ሌላ ዕውቀት የሰውን ዘር የተፈጥሮ ንፅሕናውን አረከሰው። ይህም የጠቢቡ ሰሎሞንን ቃል ይጋራል «ዕውቀትን የሚጨምር ሀዘንን ይጨምራል።» መዝ 1፣18 በመጀመሪያ አዳም የሚያውቀው ሔዋን ሴት፣ እሱ ወንድ እንደሆነ ይህን የየታ ልዩነት እንጂ የሩካቤ ስሜት አልነበረውም። ይሁን እንጂ ህግን ባፈረሰ ጊዜ የሩካቤ ስሜት ዕውቀት ወደ እሱ ገባ። ከዚያም የሩካቤ ሥጋ ስሜት አሳፋሪ ስለሆነበት ራቆትነቱን መሸፈን ጀመረ። ፍርሃትም በውስጡ ነገሠ።

ውሎ እያደር ሰው ብዙ ኃጢአት አወቀ

እንደዚህ ዓይነቱ ዕውቀት በውስጡ ከተቀረጸ ጀምሮ አእምሮው ከራሱ ጋር የሚታገልበት የጦርነት መስክ ሆነ። ይህ ሰው በዚህ ዓይነቱ የሀሳብ ውጥረት ውስጥ ባይሆንም እንኳን በዚህ የሀሳብ ውጥረት ውስጥ ያሉትን ይተቻል። እርስ በእርሳቸው በማይጣጣሙና አንዱ መጥፎ ሲሆን ሌላኛው ጥሩ በሚሆኑ ሀሳቦች ውስጥ ይኖራል።

በሀሳብ ውጥረት ከመያዝ መቼ ይላቀቅ ይሆን? አእምሮው እግዚአብሔርን ብቻ አውቆ መልካም ነገሮች ብቻ ማሰብ የሚችለው መች ይሆን? በልማድም ይሁን በተግባር ካካበተው ክፋት መች ይላቀቅ ይሆን? በጠቅላላው የሰው ዘር ሞትን ከምታስከትለው ከኃጢአት ተለይቶ በቅድስና መኖር የሚችለው መቼ ይሆን?

ሐዋርያው ጳውሎስ ለደቀ መዝሙሩ እንደነገረው «ወደ ፊት የጽድቅ አክሊል ተዘጋጅቶልኛል» 2ኛ ጢሞ 4፣8

የመንፈስ ነፃነት

ይህን ዓይነቱን ኑሮ መኖር የምንችለው ከሞት በኋላ ባለን ዘላለማዊ ሕይወት ውስጥ ስንኖር ብቻ ነው። በመጨረሻም ሰው ቅድስናን ይቀዳል። ይህ ቅድስና ከሐጢአት ዕውቀት የሚያገለግል ነው። ይህን ቅድስና ማግኘት የሚቻለው ያለአንዳች ምስክርነት ከጌታ ብቻ ነው።

ሐዋርያው «ወደፊት የጽድቅ አክሊል ተዘጋጅቶልኛል ይህንም ጽድቅ ፈራጅ የሆነው ጌታ ያን ቀን ያስረክብኛል ደግሞም መገለጡን ለሚወዱት ሁሉ እንጂ ለእኔ ብቻ አይደለም» በማለት መልስ ይሰጣል። ይህ የሚሆንበት ከኃጢአት ስንርቅ ብቻ ነው።

ይህን የቅድስና አክሊል ማግኘትና መቀዳጀት የሁላችን ፍላጎት ነው። ስለዚህም ነው በምድር ላለን ዕለት ዕለት ኃጢአትን ብንሰራም እንኳን፣ ለሰራው ኃጢአት ንስሐን እንሻለን። ምክንያቱም ማንም በምድር ላይ ለአንድ ቀን ቢሆን እንኳን በራሱ ያለ ኃጢአት መቆየት አይችልም።

የቀደመ ክብራችንን መመለስ የምንችለው በዚህ ብቻ ነው

በዘላለማዊ ሕይወት ውስጥ ስንኖር ያ አዳም በገነት ውስጥ ይኖር ከነበረው ሕይወት በላይ እንኖራለን፣ ከነበረውም ቅድስና የበለጠ ቅድስና ይኖረናል። ምክንያቱም አዳምና ሔዋን በገነት ውስጥ የነበራቸው ቅድስና ኃጢአት ሊያረክስው የሚችል ነበር። በዘላለማዊ ሕይወት ውስጥ ስንኖር ግን የሚኖረን ቅድስና አንዳች ነገር ሊያገድፈው አይችልም።

ይህን ዘላለማዊ ቅድስናን ለማግኘት አዳም በገነት ውስጥ ሳለ ይዞት የነበረውን ቅድስና ለንይዝ ግድ ነው። ይህም ማለት ኃጢአትን ባለማወቅ በቅንነት በፍጹም ንጽሕና፣ በየዋህነት መኖር ማለት ነው።

የመንፈስ ነፃነት

ኃጢአትን ከነሰም አጠራር ከነክንጥኔው መርገት አለብን፤

ብርቱ ከሆነው ከመንፈሳዊ ሕይወት፤ ከእግዚአብሔር ፍቅር በሰማይ ላይ ካለው የሰው ዓይን ካላየው ጆሮ ካልሰማውና በሰው ልጅ ልብ ውስጥ ከማይገኘው ከሰማያዊው ነገር በስተቀር በአእምሯችን ውስጥ ምንም ዓይነት ነገር መቀረጽ የለብንም።

ከዚያም ሰው ከዚህ ኃጢአት ርቅል ሊባል ይችላል

በምድር ላይ ሳለን ዋናው ማወቅ ያለብን ከኃጢአት ባርነትና ከሥጋ ሥራ በመራቅ በነፃነት መኖር እንደምንችል ነው።

ይህን ነፃነት ማግኘት የምትችለው ወደ እግዚአብሔር መቅረብ እንድትችል ከሚያደርገህ የኃጢአት እስራት ስትፈታ ብቻ ነው።

የመንፈስ ነፃነት

እግዚአብሔርን ማወቅ

ለህዝብህ ስለ መልካም ነገርና ስለመልካምነት አስተማርካቸው ነገር ግን አንተ መልካምና ቸር፤ የሁሉ ነገር መገኛ ሆነህ ሳለ ስለአንተ አንዳችም አላስተማርካቸውም። ይህም ስለ ሁለት ምክንያት ነው።

የመጀመሪያው፡- ዕውቀቱ ስለሌለኝ ነው። በጸሎቴም ስለ አንተ አንድ ነገር እንደምትገልጽልኝ አውቃለሁ። የምትገልጽልኝንም ለሁሉ እገልጻለሁ። ስለዚህ በምድር ሳለ ሰማያዊውን ክብር ይረዳሉ።

ሁለተኛው ምክንያት፡- ስለመልካሙ ነገር በምናገርበት ጊዜ አንተን እንዲያውቁህ ልባቸውን እንዲያዘጋጁ እፈልጋለሁ። እለት ዕለትም አንተን እንዲያመልኩህ በአፋቸውም የምስጋናን መስዋዕት እንዲሰው አደርጋቸዋለሁ። አንተን ማወቅ የምንችለው በራሳችን ጥረት ሳይሆን በጸጋህና በመለኮታዊ ምሪትህ ነው ምክንያቱም አንተን ለማወቅ የምናደርገው መንፈሳዊም ሆነ አእምሯዊ ጥረት ጸጋንና ረድኤትን የሚሰጠን የጸሎት ዓይነት እንጂ አንተን የምናውቅበት ቀመር አይደለም። ይህ ጥረት እያንዳንዱ ሰው በጸሎቱ ባገኘው ረድኤትና ፀጋ አንተን በማወቅ አምላኬ ሆይ አንተን የማውቅበትን ረድኤትና ፀጋ ሰጠኸኝ እያሉ ይዘምራሉ።

ጌታ ሆይ ከአንተ ይልቅ ስለመልካም ነገር ለሰዎች በመንገሬ ይቅር ትለኝ ዘንድ እየለመንኩህ የጽሑፌን አካሄድ በፊትህ እቀይራለሁ። አንተን ለማወቅ ባደረኩት ሙከራዎች ውስጥ ስለ አንተ አምላክነት የተጻፉ ጥንታዊ ጽሑፎችንና የታሪክ መዛግብትን አገላብጫለሁ።

ሐዋርያውም «በእነዚህ ቃላት ፊት ግራ በመጋባት እቆማለሁ» ብሎ እንደተናገረው። ምንም እንኳን በመንግስትህ ውስጥ ዘላለማዊነት ያለው ሰማያዊና መንፈሳዊ አካል ቢኖረንም ያን ጊዜም ቢሆን እንኳን ውሱኖችና አንተን ልንረዳህ አንችልም።

ምክንያቱም በዚያ መንግስት ውስጥ በዚህ አለም ስንኖር ከገለጽክልን ይልቅ ስለ አንተ ትገልጽልናለህ፤ ደስተኞችም እንሆናለን። ከዚያም መቋቋም እስክንችል ድረስ ቀስ በቀስ ብዙ ነገር ትገልጽልናለህ። ምናልባትም ስለ አንተ ብዙ ከገለጽክልን ነፍሳችን ጥልቅ በሆነ በፍቅር ስሜት «ይህ ይበቃኛል» ብላ ትመሀለች። ነፍሳችንና ልባችን ስለ አንተ ብዙ ያውቃሉ።

ፍፃሜ በሌለው በዘላለማዊ ሕይወት ውስጥ አንተን በጥቂቱ ማወቅ እንጀምራለን። ማወቃችንም ቸርነትህን እንድንረዳ ያስችለናል።

መለኮታዊነትህን የምንረዳበት ዕውቀት መቼ ይኖረናል?

ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ «እውነተኛ አምላክ የሆንኸው አንተን ያውቅ ዘንድ ይህች የዘላለም ሕይወት ናት።» ይላል ዮሐ 17፣3 አንተን ለማወቅ ቀናትና ዘመናት ሳይሆን የሚያስፈልገን ዘላለማዊነት ነው።

አንተን ለማወቅ ዘላለማዊነት ካስፈለገን፤ በምድር ላለን ስለ ዘላለማዊነት በቂ ዕውቀት አለን?

መለኮታዊ ዕውቀት በአንድ የእርሻ ቦታ ውስጥ የተደበቀ ወርቅን ይመስላል። አንድ ገበሬ ያለውን ንብረት ሁሉ ሽጦ ይህን የእርሻ ቦታ ቢገዛ ተጠቃሚ እንደሚሆን ሁሉ፤ ሰውም ይህንን መለኮታዊ ዕውቀት ለመቀበል በውስጡ ምንም ዓይነት ባዕድ ነገር ስለማያስፈልገው በአለም ይጠቅመኛል፤ ከሁሉ በላይ ያደርገኛል ብሎ የያዘውን ነገር በመተው ራሱን በእግዚአብሔር ፊት ቢያቀርብና ለማወቅ ቢጥር በዚህ ተጠቃሚ ይሆናል።

ነገር ግን ከሁሉ በላይ እንዲያደርገው ያሰበውን የአለምን ነገር አስበልጦ ከያዘ የማይቀሟትን በጎ ዕድልን መረጠች ተብሎ ከተነገረላት ከማርታ እህት ከማርያም ጋር እንዳይቀመጥና ማንም ከዚህ ምንጭ ቢጎነጭ ዳግሞ ከማያስጠማው የሕይወት ውሃ እንዳይጠግ በራሱ ላይ መሰናክል እያበጀ ነው።

በልባችንም ውስጥ ይህ ዓይነቱ ዕውቀት እንዲኖረን እመኛለሁ። ምክንያቱም ከዚህ ዓለም ተጽእኖ የምንላቀቅበት ነውና።

ከዓለማዊ እሥራት መፈታት

ከአንድ ከመንፈሳዊ አባት ጋር በበረሃው የአዋሽ መንገድ ላይ የሰውን ልጅ ስለሚመለከቱ ነገሮች በመነጋገር ወደ ገዳም እየሄድን ነበር።

በሰጋ ላለን መንፈሳችንን ከዚህ ከሥጋ ተጽእኖ ማላቀቅ መቻል አለብን ስንል፡- በአጠቃላይ በዓለም ከአሉ ነገሮች መራቅ እንድንችል ነው። ስለዚህ ሰው ይህን አደረገ ማለት በእግዚአብሔር ልጆች ሕይወት ውስጥ ያለውን ሰላምና ነፃነት ያገኛል ማለት ነው።

ወደ ወንድሜ አንድ ሕፃን ከተጠመቀ በኋላ ልክ እንደመጀመሪያው እግዚአብሔር ንፁሕ አድርጎ እንደፈጠረው መንፈሱ በነፃነት እንደምትሆን ታውቃለህ ከዚያም በኋላ አከባቢውን ይመስላል። በአከባቢው ያሉ ብዙ መሰናክሎች አካሄዱን ከእግዚአብሔር ጋር እንዳያደርግና በእግዚአብሔር ሕግ እንዳይመራ ያደርጉታል። እንግዲህ የእግዚአብሔር ልጆች ከእነዚህ ሁሉ አካባቢያዊ ተጽእኖዎች ማለትም ከአለማዊነት፣ ከስሜታዊነትና ከሰው ስራሽ መሰናክሎች ከተከበቡበት አካባቢያዊ ተጽእኖ መራቅ እንዴት ይችላሉ?

በውይይታችን ላይ መነኩሴው እንዲህ አሉኝ፣ አንዳንዶች «ክልተ-መላለሳችሁ እንደ ሕፃናት ካልሆናችሁ ወደ መንግሥተ ሰማያት ከቶ አትገቡም» ማቴ 18፣3፤ የሚለውን ቃል ሳይገነዘቡ አካላዊ ሕፃንነትን ይፈልጋሉ። ነገር ግን ጌታ ማለት የፈለገው በመንፈሳቸው ንፁሕን እንደሚሆኑት እንደ ሕፃናት ካልሆናችሁ በስተቀር የእግዚአብሔርን ክብር አትወርሱም ለማለት ፈልጎ ነው።

ህጻናዊ ተጽእኖ

አባ መቃርስ በአንድ ወቅት ዝሙት በእኔ ላይ አይሰለጥንብኝም የገንዘብ ፍቅር አይገዛኝም የብስጭትና የቁጣ ስሜት የለብኝም ብሎ ከሚመጻደቅ ከአንድ ወጣት መነኩሴ ጋር ተገናኘ።

አባ መቃርስም ያ ወጣት ዝሙት በእኔ ላይ አይሰለጥንብኝም ብሎት ነበርና ሴት በምታይ ጊዜ ምን ይሰማህል ብሎ ጠየቀው፤ መነኩሴውም ሴት እንደሆነች ይሰማኛል ግን የዝሙት ስሜት እንዳይጠናወተኝ ርቃታለሁ አለው።

ዳግመኛም የገንዘብ ፍቅር አይገዛኝም ብሎታልና በበረሃ ላይ ገንዘብ ቢያገኝ ስሜቱ ምን ሊሆን እንደሚችል ጠየቀው፤ መነኩሴውም ገንዘቡን ከድንጋይ እንደሚለየውና ነገር ግን ብሩን ቢመለከትም ከገንዘብ ፍቅር እንደሚረቅ ነገረው። አባ መቃርስም የቁጣና የብስጭት ስሜት የለብኝም ብሎት ነበርና አንድ ሰው ቢዘልፈው ምን እንደሚለው ለሦስተኛ ጊዜ ጠየቀው። መነኩሴውም ስድቡ ቢቆጠቁጠውም እንደማያቁም መለሰለት። አባ መቃርስ አሁንም ድረስ ደካማ እንደሆነና ብዙ ጥረት እንደሚጠበቅበት በመንገር ማስተማር ጀመረ።

ከዚህ ታሪክ እንደምንገረዳው የሰሜት ተጽእኖ በወንድና በሴት በአሮጊትና በልጃገረድ፣ በቆንጆና በአስቀያሚ መካከል ልዩነት ያመጣል።

ስለዚህ ከቅዱስ መቃርስ ጋር የሚነጋገረው መነኩሴ ድንጋይን ከገንዘብ መለየት ከቻለ፣ ሴትን ሲያይ የዝሙት ስሜት የሚሰማው ከሆነና ሲሰድቡት ሰድቡን ከምስጋና ከለየው የእርሱ ቅድስና (መመጻደቁ) ከንቱ ነው።

የምስጋናና የዘልፋ ልዩነት ምንድነው?

በአንድ ወቅት አንድ አባት ቅ.መቃርስን ምክር ይለገለው ዘንድ ጠየቀው ቅዱሱም ሂድና ሙታንን አመሰግናቸው ብሎ

አዘዘው እሱም ሂድ አደረገው ማንም ግን አልመለሰለትም ነበር። ቅዱሱም ዳግም ሂድና ሰደባቸው ብሎ አዘዘው፤ ሂድና አደረገው በዚህም ጊዜ ምንም መልስ አላገኘም ነበር።

ከዚያም መነኩሴውም እንዲህ አለው «አንተም በአለም ላለህ ልክ እንደዚሁ በአለማውያን ዘንድ የሞትክ መሆን አለብህ።»

አንድ ባለፀጋ ሰው በገዳም ውስጥ ላሉ መነኮሳት ብር ይዘላቸው መጣ አበምኔቱም የተግባር ትምህርት ያስተምረው ጀመር። ብሩን በፊቱ አስቀመጠና ደወል ደውሎ መነኮሳቱን ለበሰበ፤ አበምኔቱም መነኮሳቱን ለባለፀጋው ሰው ከልብ የመነጨ የፍቅር ሰላምታ እያቀረቡ የፈለጉትን እንዲወስዱ ነገራቸው። እነሱ ግን ለሀብቱ የድንጋይን ያህል ክብር አልሰጡትም ነበር። በህይወታቸው ከመግረኩ የተነሣ መነኩሴ ለመሆን ጥያቄን አቀረበ። ህይወታቸው ተጽእኖ አድርገዋልና።

ውድ ወንድሜ አለምና ሥጋችን በእኛ ስሜት ላይ ብዙ ተዕጊኖ ያስከትላሉ። ይህንም ተጽእኖ አለምንና ግዑዝ ነገሮችን ከመጀመሪያ ተፈጥሮአቸው በላይ ውብ፣ ማራኪና ውጤታማ ሆነው እንዲታዩን ያደርጋል። ይሁንና መንፈሳችን ከዚህ አለም ተጽእኖዎች ሲላቀቅ የሰሜት ተጽእኖዎቻችንም እግረመንገዳቸውን ይቀንሳሉ። በሌላ አነጋገር ከአለም ጭንቀቶች ይላቀቃሉ። ከዚያም አዲስ የሆነ መንፈሳዊ ግንዛቤን ያዳብራሉ።

ከቤተሰቦችህ ለብዙ ጊዜ ርቀህ በምትመለስበት ጊዜ ቤተሰቦችህ በጠለቀ ፍቅርና በከፍተኛ ናፍቆት ሊያቅፉህ እንደሚችሉ ትገምታለህ፤ ነገር ግን ይህ ፍቅርህ ለሌሎችም የምትለግሰው መሆን አለበት።

ከአለም ተጽእኖዎች ርቆ ለሰው ሁሉ አንድ ዓይነት አመለካከት ያለው ማንም ሰው ዘመዱም ሆነ ባዳ በአደጋ ውስጥ ቢሆን ራሱን መስዋዕት አድርጎ ለማዳን ይጥራል።

የመንፈሱም አገልግሎት ከስሜቱ ተጽእኖ በላይ ነው። በመንፈሳዊ ህይወት ስትኖር በተቻለህ መጠን በስሜትህ ተጽእኖ ስር ላለመውደቅ ጣር። ከዚያም ለነገሮች ሁሉ የተለየ ግንዛቤ ስለሚኖርህ በሥጋና በአለም ምኞት አትያዝም። ልክ በሰማይ እንዳሉት እንደ እግዚአብሔር አገልጋዮች እንደመላእክቱ

ትሆናለሁ። ጌታ በተራራው ላይ እንደተናገረው «ዓይንህ እንግዲህ ጤናማ ብትሆን ሰውነትህ ሁሉ ብሩህ ይሆናል።» ማቴ 6፣22

በነገሮቹ ጥልቅ ሀሳብ ውስጥ ገብተን ከመነኩሴው አባት ጋር የተነጋገርነው ስለዚህ ርዕስ ጉዳይ ብቻ አይደለም። አንድ ሰው መንፈሳዊ በሆኑ ነገሮች ላይ ግንዛቤ እንዲኖረው ጥረት በሚያደርግበት ጊዜ ህዋሳዊ የሰሜት አገልግሎቱን ተመልክተናል። የሰሜት ህዋሶቻችን አካላዊና ውስጥ ስለሆኑ ወሰን ወደሌለው ወደ እግዚአብሔር መንፈስ መቅረብ አይችሉም።

በሰሜት ህዋሶቻችን የምንተዳደር ከሆነ እግዚአብሔርን ሊያሳውቁን ይቅርና መልካሙንና ክፉውን እንድንለይ አያስችሉንም።

ሐዋርያቱ እንኳን ወደ ጌታ «ጌታ ሆይ አጋንንት እንኳን በስምህ ተገዝተውልናል እያሉ በደስታ በተመለሱ ጊዜ ተሳስተው ነበር። ጌታም... በዚህ ደስ አይበላችሁ አላቸው» ሉቃ 18፣10-20

ነፍስ ገዳይም ነፍስ ካጠፋ ዕዳ የሰራው ሥራ ኃጢአት ሆኖ ሳለ የጀግንነት ሥራና የደስታ ሰሜት ሊሰማው ይችላል።

ውድ ወንድሜ በጸሎትህ፣ በጸምህና በምልጃህ ጊዜ ኃጢአትህን በምትናዘዝበት ጊዜ በተለያዩ ሀሳቦች ልትከበብ ትችላለህ። ምናልባትም እነዚህ ሀሳቦችና ሰሜቶች አንተነትህ የፈጠረው እንጂ ትክክለኛ ወይም እውነተኛ ስላልሆኑ ራሱን ከእነዚህ አርቅ።

ሌላው ላሳውቅህ የምፈልገው ነገር አንዱ መንፈሳዊ የሆኑ ነገሮችን መከተል በሚፈልግበት ጊዜ ሌላኛው ደግሞ አለምንና በዙሪያዎ ያሉትን መሆን ይመኛል። ለምሳሌ ሐና የሳሙኤል እናት በቤተ መቅደስ ውስጥ ከነፍሷ በመቃተት በጌታ ፊት ብትጸልይም እንኳን በዙሪያዎ ስላሉ መስናክሎች ግን አንዳች አልተጨነቀችም። ካህኑ ኤሊም እንደሰከረች ስለቆጠራት «ሰካርሽ እስከ መቼ ነው? የወይን ጠጅሽንም ከአንቺ አርቲ» 1ኛ ሳሙ.1፣1 በማለት ተናግሯል።

አንተም ልክ እንደ ሆና በምልጃና በጸሎት በምትያዝበት ጊዜ ወደ እግዚአብሔር ብቻ መቃተት ስላለብህ በዙሪያህ ላሉ ነገሮች ቦታ አትሰጣቸው። በዙሪያህ በሚፈጠሩ ነገሮችና ድምፆች አትሳብ። ምናልባትም አንዳንድ ሰዎች እየጸለይክ ሳለ ከአጠገብህ

ወሬ ሊያውሩ ይችላሉ። አልያም ሰላም የሚነሱ ረብሻን ሊፈጥሩ ይችላሉ ወይም ቀልብህን ስለሚሰቡ ጉዳዮች ሊያውሩ ይችላሉ። አንተ ግን እነዚህ ሁሉ ነገሮች ህሊናህን እንዲገዙ ቦታ አትሰጣቸው። ምክንያቱም አንተ ከእነዚህ ነገሮች ርቀህ መንፈሳዊ በሆነ አለም ውስጥ ገብተህ ስለመንፈሳዊ ነገር ከእግዚአብሔር ጋር እየተነጋገርክ ነው። ስለዚህ ነገር ሳወራ የዮሐንስ ሐጺር (ዮሐንስ አጭሩ) ታሪክ ትዝ ይለኛል። አብዛኛውን ጊዜ ዮሐንስ ለብዙ ሰዓት በተመሰጠ በሚሆንበት ጊዜ በአከባቢው ሰዎች ሆን ብለው እሱን ለማወክና ለመረበሽ ማራኪ የሆኑ ወሬዎችን ያውሩ ነበር። እሱ ግን የሚያውሩትን ሊያዳምጥ ቀርቶ ድምፃቸውን እንኳን አይሰማም ነበር። እንዲያውም አንደኛዎቹ በወሬያቸው ላይ ጨኸት እየቀላቀሉ እኒያን ማራኪ ቃላት ይደግግቸው ነበር። ምንም እንኳን ይህን ያህል ቢፈታተኑም እሱ ግን አንዳች አልሰማቸውም። የዮሐንስ ይህን ዓለም ረስቶ በወዲያኛው አለም መመስጦ ምንድነው ስንል ለእርሱ በጣም ጠቃሚ በሆነ ምጡቅና ጠላቅ ነገር ውስጥ መንፈሱ ስለሰጠመች ነው። አንዳንድ ጊዜ ሰዎች ዮሐንስን ስለጸሎትና ስለ ስርዓቱ ይጠይቁታል። እርሱ ግን ሰዎች ዮሐንስን ስለጸሎትና ስለ ስርዓቱ ይጠይቁታል። እርሱ ግን ሁል ጊዜ ሲመልሰላቸው በተመሰጠ ውስጥ የሚታየው ነገር ከዚህ በቀላላዊ አለም ጋር አንዳች ግንኙነት የለውም። ስጸልይም ያኛው ዓለም ከዚህኛው ዓለም ይልቅ ይቀርበኛል ይላቸው ነበር። በእርግጥም እሱ ሲጸልይ የዚህ ዓለም ጫጫታና ሁካታ አይረብሸውም ምክንያቱም ከሰሜት ህዋሳቱ አገልግሎትና ከሥጋ ሥራ ግዛት ውጭ ነው።

መንፈስህን ከሰው ዕውቀት ማራቅ

አሁን መንፈስህ ከሰው ዕውቀት የራቀች እንድትሆን እመኛለሁ። ምክንያቱም «እግዚአብሔር የዚህችን ዓለም ጥበብ ሞኝነት እንዲሆን አላደረገምን?» 1ኛ ቆሮ 1፣20 በድጋሚም የዚህች አለም ጥበብ በእግዚአብሔር ፊት ሞኝነት ነው።

«እሱ ጥበቦችን በተንኮላቸው የሚይዝ ደግሞ ጌታ የጥበቦችን አሳብ ከንቱ እንደሆነ ያውቃል ተብሎ ተጽፎልና» 1ኛ ቆሮ 3፣20

የሰው ልጅ ተፈጥሮ ከመጀመሪያው ጀምሮ ውሱን ቢሆንም ቅሉ ገና ሲፈጠር የነበረው ዕውቀት ከአሁኑ ይሻል ነበር። እግዚአብሔርም ከፈጠረው በኋላ በእርግጥም መልካም እንደሆነ ተመለከተ። የሰው ልጅ ከውድቀቱ በኋላ ሞትን ለምታስከትለው ኃጢአት፣ በአእምሮው ላይ ትልቅ አሻራ ጥላ ለምታልፈውና ለዚህች ዓለም ሥርዓት ተገዢ ሆነ። ለፍርድም ተወቃሽና ወደ እግዚአብሔር መቅረብ የማይቻለውና የማይገባው አደረገችው። እነኚህ ራሳቸውን በአለም ዕውቀትና ሥርዓት ብቁና ንቁ የሚያደርጉ እንዲሁም ባላቸው ዕውቀት የሚመኩ ከእግዚአብሔርና ከመንፈሳዊ ነገር የራቁ ናቸው። ስለዚህ ቅዱስ ጳውሎስ «ቃሌም ሰብከቴም መንፈስንና ኃይልን በሚገልጥ ነገር እንጂ...» «...መንፈሳዊውን ነገር ከመንፈሳዊ ነገር ጋር አስተያይተን መንፈስ በሚያስተምረን ቃል ይህን ደግሞ እንናገራለን እንጂ የሰው ጥበብ በሚያስተምረን ቃል አይደለም።» ቆሮ 2፣4 ይላል።

ውድ ወንድሜ የሰው ልጅ ዕውቀት ምን ያህል ከንቱ እንደሆነ ተመልከት እግዚአብሔር የአለምን ጥበብ እንደሚንቅ ሁሉ ሰማያዊ ዕውቀትን ደግሞ ይደግፋል። ቅዱስ ጳውሎስ ይህን ሰማያዊ ዕውቀት ሲያጸና «በሸማግሌዎች መካከል ግን ጥበብን እንናገራለን፣ ነገር ግን የዚህኛን ዓለም ጥበብ አይደለም። የሚሻሩትን የዚህኛን ዓለም ገዢዎች ጥበብ አይደለም ነገር/ግን እግዚአብሔር አስቀድሞ ከዘመናት በፊት ለክብራችን የወሰነውን፣ ተሰውሮ የተነበረውን የእግዚአብሔር ጥበብ በምሥጢር እንናገራለን።» 1ኛ ቆሮ 2፣6 7 ይላል።

እናም የእግዚአብሔርን ዓላማ ለመረዳት ከፈለክ በመጀመሪያ መንፈስህን ከአለም ዕውቀት አግልል። ስለዚህ እንደአላዋቂና ማንኛውም ዕውቀት እንደገደለው ሰው ለማወቅ በእግዚአብሔር ፊት ቅረብ። ከዚያም ፍጹም ከሰው ልጅ ዕውቀት በሚለይና መንፈሳዊ በሆነው ዕውቀት ትሞላለህ። ይህም ዕውቀት ያልያዘው ዕውቀት የለም። «መንፈስም የእግዚአብሔርን ጥልቅ ነገር እንኳን ሳይቀር ሁሉን ይመረምራልና» 1ኛ ቆሮ 2፣10

ቅዱስ ጳውሎስ ይህን ሀሳብ ሲጋራ «ማንም ራሱን አያታል ከእናንተ ማንም በዚህች አለም ጥበብኛ የሆነ ቢመስለው ጥበቅ ይሆን ዘንድ ሞን ይሁን» 1ኛ ቆሮ 3:18

በአንድ ወቅት አንድ እጅ የሰለለች ሰው ይፈውሰው ዘንድ ወደ ጌታ መጣ። ጌታም እጅን ይዘረጋ ዘንድ አዘዘው፤ ሰውየውም ዘረጋ እንደ ሌላኛይቱም ሆነለት ማቴ 12፣10:13። ይህ ተአምር የጌታን ኃይል ሲገልጥ፣ የሰው ልጅን ጥበብ ከእግዚአብሔር ጥበብ ሲያነጻጽር ምን ያህል ከጎቱ እንደሆነ ያሳያል። ነገር ግን ይህ ሰው ሰዎች እንዲፈውሱት ዕድሉን ሰጥቷቸው ቢሆን ኖሮና አዋቂው ሰው እጅህን ዘርጋ ቢለው እጅ እንደሰለለች ስለሚያውቅ እንዴት? ብሎ በተከራከረ ነበር። እንዴት የሰለለች እጅ ልትዘረጋ ትችላለች መዘርጋት የሚቻለን ቢሆን ኖሮ ወደ አንተ መምጣት ለምን አስፈለገን? በመጀመሪያ እኔን ለማዳን አንድ ነገር አድርግ ከዚያም መዘርጋት እችላለሁ። በማለት በተግባር ነበር።

ነገር ግን ይህ ሰው ራሱን እንደ አላዋቂ ስለአደረገና ሁሉን ማድረግ ወደሚችለው ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ስለሄደ ሊፈወስ ችሏል። ምክንያቱም እሱ የሰለለች እጅ አትዘረጋም የሚለውን የሰውን ጥበብ ቸል ብሏልና። ይህ ብቻ ሳይሆን የሰው ልጅ ዕውቀት የተናቀበት በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ብዙ ተመሳሳይ ክንዎኔዎች አሉ። ይኸውም ለሰው ልጅ አእምሮ ቢከብድም ተራራን ከቦታው ወደ ሌላ ቦታ ማንቀሳቀስ፣ በባህር ላይ መራመድ የመሳሰሉትን ያካትታል።

የሰዎች ጥበብ እግዚአብሔርን ባህርዩንና ህጉን በራሳቸው ዕውቀት እንዲመረምሩት ቢያስችላቸውም ይህ ጥበብ ጥቂት ሰዎችን የእነሱን ዓላማ ከመጽሐፍ ቅዱስ በመመልከት ሕገ ቤተክርስቲያንን በመያዝ የእነሱን ዕውቀት ሳያሞክሩ በእምነት እንዲቀበሉ ያስችላቸዋል።

በራሳቸው ዕውቀትና ጥበብ የሚመኩ ሰዎች እግዚአብሔርንና ባህርዩን በእምነት በመቀበል ፈንታ በራሳቸው

የዕውቀት ቀመር ሊመረምሩት ይወዳሉ። በአንገሩ ደግሞ ይኸው ሰብዓዊ ዕውቀትና ጥበብ ያላቸው ሰዎች የራሳቸውን ዕውቀት በመተው መጽሐፍ ቅዱስንና ሕገ ቤተክርስቲያንን በማመላከር ከዕውቀታቸው በላይ የሆነው እግዚአብሔርንና ባህርዩን ይረዳሉ።

ሌላኛው አባባል የእግዚአብሔር ልጆች ማንኛውንም ነገር ያለ ምንም ተቃውሞ ይቀበላሉ። እንዲሁም ይላሉ «ጌታ ሆይ በቀይ ባህር ላይ እንድንሄድ ትፈልጋለህ? መልካም እንሄዳለን ምክንያቱም የማንጠፋበትንና የማንሰጥምበትን መንገድ ታዘጋጅልናለህና»

አንድ የሚነገር ታሪክ አለ ሙሴ እጁን በባህር ላይ ወሃውን ለመክፈል በዘረጋ ጊዜ ወሃው አልተከፈለም ነበር። ነገር ግን ሙሴ በተራመደ ቁጥር ባህሩ ይከፈል ነበር። ይህ በመጽሐፍ ቅዱስ ባይመዘገብም ሰብዓዊ ዕውቀትን ምን ያህል ወድቅ እንደሚያደርጉት እንመለከታለን።

የተመስጦ ሕይወት

በመፈላዊ ሕይወት ውስጥ በአለም ከመኖር ከአለም ውጭ በመሆን ሕይወትን መምራት የበለጠ ተስፋ አለው። በአንድ ሰው በአለም የአገልግሎት እሩጫ ውስጥ እግዚአብሔርን ለማግኘት በሚያደርገው ትግል እጅግ ብዙ የአለም መስናክሎች አሉ።

ወደ ወንድሜ እውነት እልሃለሁ ልክ ወደ ካይሮ ለክብረ በዓል በተመለስኩ ጊዜ በከተማው ሀካታና ጫጫታ እጅግ ተረበሽኩ። በወስጤም እጅግ እየተበላጩሁ ጉዞ ጀመርኩ። በዚያም በተራንስፖርት ብዛት፣ በሰዎች ትርምስ በመኪና ጥሩምባና በተለያዩ ደምዖች እጅግ ታወኩ። በዚህ ሁከት ውስጥ ባለሁ በገዳም አገኘው የነበረው ሰላምና ደስታን ስላጣሁ ጥሩ ስሜት አይሰማኝም ነበር።

የቤቴን በር ዘግቼ ለጸሎት በተነሣሁ ጊዜ እቸገር ነበር። እግዚአብሔርን ከማግኘት የሚከለክሉኝ ብዙ መስናክሎች እንዳሉ ይሰማኛል። ስለዚህም መጸለይ ስላልቻልኩ ከቤቴ ወጥቼ ጥቂት ስልጣኔ ባለበት፣ ታላላቅ ህንጻዎች ባልተገነቡበትና በነዋሪዎች ብዛት ወዳልተጨናነቀ ቦታ ሄድኩ። ከሰዓታት ጉዞ በኋላ ጥቂቱን ፍላጎቴን የሚያሟላልኝ ቦታ አገኘሁ። ያለምንም መታወክ እጸልይበት የነበረውን ገዳም (ተራራ) እየናፈኩና ስለ እሱ እያዘንኩ ወደ ቤቴ ተመለስኩ።

የገባነው የቀኖናና የሱባኤ ቀናት ሲፈጸም አስቀድመን ወደ ነበርንበት የደመቀ ከተማ ተመለስን። ይሁንና ተራራው ላይ እናሳልፍ የነበረው መንፈሳዊ አገልግሎት ከሀሊናዬ አልጠፋም።

ወደ ወንድሜ ነፍስህ ከጽንፍ እስከ አጽናፍ እንደሚበሩ ወጮች ነፃነትን ትሻለች። ከማንኛውም ከኃጢያት እስር ነጻ ሆነው አምላካቸውን እንደሚያመሰግኑ እንደመላእክቱ መሆንም

የመንፈስ ነፃነት

ትፈልጋለች። እንደመላእክቱ ያለማቋረጥ ምስጋናን ማቅረብ ካልቻልን ቢያንስ ቢያንስ ቤተ ክርስቲያን ባወጣችው መርህ ግብር መሠረት መንፈሳዊ አገልግሎትን አድርግ።

ከእስካሁኑ ትንታኔ ጫጫታና ሁካታ በማይኖርበት መንደር ላሉ ገበሬዎችና መርከበኞች በተመስጦ እግዚአብሔርን ማግኘት እንዴት እንደሚቀላቸው ተረዳሁ። ዳግመኛ ከሥጋ ሥራና ከጋሚያት እስራት ተፈተን በምንጸልይበት ጊዜ ከእግዚአብሔር፣ ከቅዱሳን መላእክቱ ጋር ህብረት እንደሚኖረን እረዳለሁ።

በእዚህ ነገር ከአንድ መንፈሳዊ አባት ጋር ከተነጋገርን በኋላ ካላቸው መንፈሳዊ ልምድና ተሞክሮ ሲያካፍሉኝ በመጀመሪያዎቹ በብህትውና ህይወታቸው ለአንድ ወር እንዴት እንዳነበሩ፣ ማንንም እንዳላዩና ከማንም እንዳልተገናኙ በመንፈሳዊ ጽናታቸው ከእግዚአብሔር ጋር እየተነጋገሩና ሠይጣንን እያሳፈሩ ይህን ወር እንዳሳለፉ አወጉኝ። በእርግጥም በእዚህ ወር ነፍሳቸው ቅድስናን፣ ለጋሚያታቸው ሥርዮትና ቃል ኪዳን እንዳገኙ ነገሩኝ።

ከእዚህ በኋላ እኚህ አባት በጸሎት ሴታቸው ሆነ ከዚያ ውጭ ቢሆኑም አንድ ዓይነት ስሜት እንደሚኖራቸው በማሰብ ከቤታቸው ወጡ።

በእዚህ እጅግ ጥልቅ ስለሆነው ስለ መንፈሳዊ ማዕረግ ልግለጽለሁ። የመጀመሪያው ማዕረግ በአራቴም አቅጣጫ ስለሚመጡ ነገሮች ማሰብ ነው። የሁለተኛው ደረጃ አራቴንም አቅጣጫ መርሳት ነው። በእዚህ ጊዜ በአከባቢህ ስላሉ ነገሮች ምንም ሳትጨነቅና ሳትናፍቅ በቤትህ ውስጥ በጸሎትም ሆነ በተመስጦ መሆን ትችላለህ። ከተፈጥሮ ህግ በላይ በሚሆን በሌላ ዓለም ትኖራለህ። ከዚያም በቤትህ ውስጥ ትሆን በውጭ ስለመሆንህ የምታውቀው ነገር አይኖርም። በምድር ሆነህ ሰማይ ወደ አንተ ቢመጣ ወይም ወደ ሰማይ ብትነጠቅ እንኳን ምንም የምትለየው ነገር አይኖርህም።

የመንፈስ ነፃነት

ውድ ወንድሜ አንድ ነገር ልንገርህ፣ በአካለ ሥጋ ይሁኑ በአካል ነፍስ መሆናቸውን እንኳን ሳይቀር ለይተው የማያውቁ ነበሩ። እነ ቅዱስ ጳውሎስ 1ኛ ቆሮ 12:2 ሌሎችም መንፈሳውያን አባቶች።

ይህ ርዕይ መንፈሳችንን በቦታ ከመገደብ የምናርቅበትና ራዕይ የሆነውን ሌላውን ክፍል እንድናስብ ይመራናል።

ከፍቁረ እግዚአብሔር በየሐንስና በቅዱስ ጳውሎስ የሕይወት ልምድ ስለ ራዕይ ስምተናል። አባቶቻችን ከአካባቢያቸው ርቀው በቃላት ሊነገርና ሊገለጽ ስለማይቻለው ያዩትን ለመግለጥ ጊዜው አይበቃም።

አንድ መንፈስ ቅዱስ ተሞልቶ ስለ ነበር ካህን ታሪክ አስታውሳለሁ። ካህኑ በሥርዓተ ቅዱስ ጊዜ እንዲህ ወደ ሚል ቃል ደረሰ «ዐይኖቼን ወደ ላይ አነግ» ካህኑም ዐይኖቹን ወደ ላይ ቀና አደረገ በቤተክርስቲያኑ ውስጥ ፍጹም ጸጥታ ሆነ። ደቂቃዎች ካለፉ በኋላም ካህኑ በተመስጦ እጅግ በመገረም በዝምታ ወደ ላይ ይመለከት ነበር። ከብዙ ጊዜ ቡላ ህዝቡ በትጋትና በተመስጦ ወደ ቆሙት ካህናቸው በጸጥታ ይመለከቱ ነበር። ካህኑም ዐይኖቹን መለስና ጸሎቱን በተመስጦ ቀጠለ፣ ነገር ግን ብዙ ሰዓት በማለፉ ሳይሆን ከልብ በመነጨ ስሜት እንጂ፣ ሥርዓተ ቅዱሴውን ካጠናቀቁ በኋላ ከተከታዮቹ አንዱ ምን እንደተደረገ ጠየቀው ካህኑ ግን በሁኔታው ግራ ስለተጋባ ሊመልስ አልፈቅደም። በኋላም በመበረታታት እንዲህ አለ «ዐይኖቼን ወደ ሰማይ ባቀናሁ ጊዜ የቤተ ክርስቲያኑ ጣራና ጉልሳት ሳይከልለው በመስዊያው ላይና በሰማይ መሀከል እጅግ ረጅም መሰላል ተመለከትኩ ከደቂቃዎች ቡላ ወደ ፍሬ ቅዳሴዬ ተመለስኩ።

ይህ አንዳንድ ሰዎች የገዳማዊ ህይወትን አማራጭ የሌለው የአገልግሎት መንገድና ወደ ሰማይ መቅረቢያ መንገድ አድርገው ማሰባቸው እውነት መሆኑን ያረጋግጥልኛል። በገዳማዊ ህይወት ውስጥ ተመስጦ፣ ብህትውናና ያሳሰለ ጥረትና ተጋድሎ

ማድረጋችን መንፈሳችንን ከሐጢያት እንዲርቅና ከእግዚአብሔር ጋር ሀብረት እንዲኖረው ያደርጋል።

ትንሹ አምላክ (አምላክ ዘበጸጋ)

ከሰማይና ከምድር ስለሚበልጡትና አስቀድሜ ስለጀመርኩት ርዕሰ ጉዳይ ለመቀጠል አሁን ደግሞ ወደ ገዳም እየሄድኩ ወይም በገዳም ደጅ ተቀምጬ ሳይሆን ከመነኩሴው አባቴ ጋር ከጸሎት ቤቱ ፊት ለፊት በሚገኘው ተራራ ላይ አብሬ ነኝ።

ውድ ወንድሜ ነፍስህ ከኃጢያት እስር ተላቅቃ በነጻነት መሆንን መፈለግ እውነት እልሃለሁ ምን ማድረግ እንዳለባት በደንብ አውቃለች። ትልቅነቷንም በደንብ ተገንዝባለች።

የእግዚአብሔር ወዳጅ! ይህን ነገር ለመገንዘብ በሀብረት ልንመለከተው የግድ ነው። በውስጣችን ያላወቅነውና ያልተረዳነው ዕምቅ ችሎታ እንዳለን ካለፈው ተሞክሯችን፣ ከአሁኑ ኑሯችንና ከሚመጣው ህይወታችን ማወቅ እንችላለን። ሰው ብቻ በእግዚአብሔር አርአያና አምሳያ እንደተፈጠረ ማወቅ አለብን። ዘፍ 1:27 ስለዚህ አንተ ማነህ? ቢሉህና ራስህን እንድታስተዋውቅ በተጠየቅክ ጊዜ «የእግዚአብሔር አምሳያ ነኝ» በማለት በልብ ሙሉነትና በእርግጠኝነት መልስ።

የእግዚአብሔር አምሳያ ነህ ማለት ዘላለማዊና ህያው መሆንህን ያረጋግጣል። ሰው ህያው በሆነው በእግዚአብሔር አምሳያ ከተፈጠረ በኋላ ይጠፋልን? እስኪ የሰማይን ጫፍ የነኩ ከሚመስሉ ተራሮች፣ ውቅያኖሶች፣ ባህሮች፣ ዘበማይ ላይ ካሉት ከአንጸባራቂዎ ጨረቃና ከብርሃናማዎ ፀሐይ ምን ያህል የከበርክ መሆንህን አስተውል። ዳግመኛም ጥቅጥቅ ካለው ደንና ለጥ ካለው ማራኪ ሜዳ፣ እንዲሁም አለምን ያጠፋል ከሚባለውና ከተፈጥሮ ኃይል የበላይ መሆንህን አስተውል። ስለዚህ መጽሐፍ ቅዱስ ሰማይና ምድር ያልፋሉ እንዳለው እኚህ ሁሉ ያልፋሉ፤ ነገር ግን በእግዚአብሔር አምሳያ የተፈጠርክ አንተ ህያውና ዘላለማዊ ነህ።

አንተ ምድርንና ፀውሰጣ ያሉትን የምትገዛ ነገ

ውድ ወንድሜ አንተ በምድር፣ በውሰጣና በላይዎ ካሉት፣ በእግዚአብሔር ከተፈጠሩ፣ እግዚአብሔር እንዲያስቡ ጸጋውን ከሰጣቸውና እንዲናገሩ ካደረጋቸው መላእክቱ በላይ መለኮታዊ ፍጥረት አንተ ብቻ ነህ። አንተ እግዚአብሔርን የምታመልክበትና የምታውቅበት ጸጋው የተሰጠህና እርሱም በአንተ ደስ የሚሰኝብህ ፍጡር ነህ። አንዳንድ ከአንተ በላይ እንደሆኑ የምታስባቸው ፍጡራን ሁሉ ከአንተ በላይ ሳይሆኑ አንተን የሚያገለግሉ ናቸው። የተሰጠህን ኃይልና ፈቃድ በአግባቡ ከተጠቀምክ ሁሉን ማድረግ ትችላለህ።

ይኸውም እግዚአብሔር አስቀድሞ ሁሉን ከፈጠረ በኋላ በስተመጨረሻ የእነዚህ ሁሉ ፍጥረታት ገዢ እንድትሆን ፈጠረህ። ዘፍ 1:26-28። ስልጣንህ ምን ያህል እንደሆነ ታያለህ! አሁን ስታየው ግርማው የሚያስፈራህ አንበሳ፣ በኃይልና በጉልበት በልጠ የሚታይህ ጅብ ሌሎችም የምትፈራቸው አራዊቶች በገነት ውስጥ ሳለህ አገልጋዮችህ እንደነበሩ አታስተውልም? ይሁን እንጂ ይህ ስልጣን በገነት ውስጥ ያከተመ አይምስልህ። ለጻድቅ ሰው በማንኛውም ጊዜ ይህ ስልጣን ይኖረዋል ከብሉይ ኪዳን ጥቂት ምሳሌዎችን እንመልከት፣ በአንድ ወቅት ሶምሶን ወደ ተምና ወርዶ ሳለ የአንበሳ ደቦል እያገዛ ወደ እርሱ መጣ ጠበቅቶ እንደሚቆርጥ በእጁ ምንም ሳይኖረው ቆራረጠው መሣ 14:5-6፣ ዳንኤልም ከግርማቸው ብዛት በሚያስፈሩ በአንበሶች ጉድጓድ ተጥሎ ሳለ አንዳች የፍርሃት ስሜት አልነበረውም፣ ዮናስ በአሳ አንበሪ ሆኖ ውስጥ ሦስት መዓልትና ሦስት ሌሊት በጊድርም ለእርሱ ምንም ማለት አልነበረም፣ ሠለስቱ ደቂቅም በሚያስፈራና በሚንቀሳቀል አሳት ውስጥ ተጥለው ሳለ አንዳች የፍርሃት ስሜት አልነበራቸውም። ስለዚህ ነው ጻድቅ ሰው ዛሬ አለም እየፈራቸው ያሉትን አራዊት እንደፈለገውና እንዳሻው ማዘገብ ይችላል ያልነው። በሐዲስ ኪዳንም ተመሳሳይ ምሳሌን እናገኛለን፣ ቅዱስ ጳውሎስ በእፋኝት በተነካፈ ጊዜ ሰዎች በእውነት ይህ ሰው አምላክ ነው በማለት ተደነቁበት። የሐዋ.ሥ. 28: 3-7 አንተ ከሰው ውጭ ሆነው የተፈጠሩትን ሁሉ የማጥፋት ኃይል አለህ።

ውድ ወንድሜ በኃጢአትህ ምክንያት፣ በሥጋ ግዛትና በፍርሃት ውስጥ የታሰረች ነፍስህ ምን ያህል ስልጣን እንዳላት አስተዋልክ! አሁንም ከፈቀድክ ካለችበት የሥጋ ግዛት ነፃ ወጥታ ወደ ቀደመ ክብሯ ለመመለስ ትሻለች።

አንተ መለኮታዊ ፍጥረት ነገ!

እግዚአብሔር ወልድ «በእኔ ኑር እኔም በአንተ ቅርንጫፍ በወይኑ ግንድ ባይኖር ከራሱ ፍሬ ሊያፈራ አይችልም» ዮሐ 15:2 ብሎ የተናገረለህ አንተ ልዩ ፍጥረት ነህ። እግዚአብሔር በልብህ ደጅ ቆሞ ደጃፍህን የሚያንኳኳ ከዚያም ገብቶ እራቱን የሚበላና እንዲሁም መኖሪያው ያደረገህ ክብር ፍጥረት ነገ ዮሐ.ራ. 3:20።

አንተ የእግዚአብሔር አምሳያና ከመለኮታዊ ባህርይ ተከፋይ ነገ ክብር ምስጋና ለእርሱ ይሁንና አያሱስ ክርስቶስ ስለ ራሱ ምን እንደተናገረ እንመልከት «እኔ የአለም ብርሃን ነኝ» ከዚያም ለአንተ እንዲሁም ለወንድምህ «እናንተ የአለም ብርሃን ናችሁ» ዮሐ 5:14 ይላል።

የክብር ጌታ እንዳለው እግዚአብሔርን ለመምሰል ከፍተኛ ተጋድሎ ያስፈልጋል። «የሰማይ አባታችሁ ፍጹም እንደሆነ እናንተም ፍጹማን ሁኑ» ዮሐ. 5:4 መላእክቱና ሊቃነ መላእክቱ ያላገኙትን እድል ያገኘህና ልጄ ብሎ ሊጠራህ የፈቀደለህ አንተ ብቻ ነህ። አንተም መለኮታዊ ፍጥረት ነህ።

አንተ ጌታ ውሃ እያፈሰስ እግርህን ያጠበልህና ያበሰልህ ነህ። ሐዋርያውም እንዳለው የሰውነትህ ብልቶች የክርቶስ ብልቶች ናቸው። 1ኛ ቆሮ 6:15

የእግዚአብሔር ቤተመቅደስና የመንፈስ ቅዱስ ማደርያ የተባለክ አንተ ብቻ ነህ። 1ኛ ቆሮ 3:16

የመንገድ ነፃነት

መላእክቱ አንተን ለመምሰል የሚሚኙህ የጌታን ቅዱሱን ሥጋውን ክቡሩን ደሙን የምትቀበልና ጌታም ከእርሱና ከአባቱ ጋር ህብረት እንዲኖርህ የፈቀደህ አንተ ብቻ ነህ። ዮሐ. 17:21

መላእክቱ እንዲያገለግሉህና እንዲጠብቁህ የተፈጠረክ አንተ ብቻ ነህ

«የእግዚአብሔር መልአክ በሚፈሩት ሰዎች ዙሪያ ይሰፍራል ያድናቸውማል» መዝ 34:7 ተብሎ እንደተገራ

ወድ ወንድሜ ጌታ ሎጥን ለማዳን ወደ ሰዶም ሁለቱን መላእክት እንደላኩ አታስተውልም? ዳንኤል ከግርማቸው በዛት በሚያስፈሩ በአንበሳቹ ጉድጓድ ተጥሎ ሳለ በመላእክቱ ምክንያት የአንበሳች አፍ ተይዞ ከመበላት እንዴት እንደጠበቁት? ኤልሳም በጦርነት ሳለ አጠገቡ ሳለው አገልጋይ ያይ ዘንድ «ከአኛ ጋር ያሉት እነሱ ጋር ካሉት ይበልጣሉ አትፍራ... አይቱ ያይ ዘንድ ዐይኖቹን እባክህ ግለጥ» 2ኛ ነገ 6:15-17 ብሎ እንደጸለየና በጸሎቱም ምክንያት እንዳየ አታስተውልም? ዳግመኛስ ኤልያስ ከቁጥቋጦ ስር ተኝቶ ሳለ የእግዚአብሔር መልአክ እንዴት እንደመገባውና በዚህም 40 ቀንና 40 ሌሊት ያለ አንዳች አረፍት እንዴት እንደተገዘ አታስተውልም? ነገ 19:5-9

የባቢሎን ሰዎች ዳንኤልን ወደ አንበሳች ጉድጓድ ጣሉት በዚያም ለ7 ቀን ተቀመጠ። በዚያም ሰባት አንበሳች ነበሩ። በዚህ ጊዜ አንበሳቹ ዳንኤልን ይበሉት ዘንድ የተለመደ የምግብ ወጪያቸውን ከለከሏቸው። በዚህ ጊዜ እግዚአብሔር ዳንኤልን እንዴት ከእነዚህ አናብስት አፍ እንደጠበቀውና በነብዩ ዕንባቆም አማካኝነት እንዴት እንደመገባው አታስተውልም።

ወዳጅ ሆይ መላእክት ስለአንተ ያላቸውን አገልግሎትና ተራዳኢነት እንዳልተርከልህ ጊዜ ያጥረኛል። በአውነት እልሃለሁ አንተ የከበርክ ፍጥረት ነህ።

የመንገድ ነፃነት

አንተ አምላክ ተብለህ የተጠራህ ነህ!

ወድ ወንድሜ አንተ በእግዚአብሔርና በህዝብ አፍ አምላክ ተብለህ የምትጠራ ነህ «እኔ ግን አምላክት ሁላችሁም የልዑል ልጆች ናችሁ» መዝ 82:6 እግዚአብሔር ሙሴን አለው «እይ እኔ ለፊርአን አምላክ አድርጌሃለሁ» ዘደ 7:1 ነገር ግን አምላክነቱ የባህርዩ ሳይሆን የፀጋ አምላክነት ነው። የዚህ ጥቅስ ትርጉም ምንም ይሁን ምን ያንተን በእግዚአብሔር ዘንድ ያለህን ትልቅነት ያሳያል።

አንተ በሰማይ ለግሰርና ለመፍታት ሥልጣን አለህ!

አንተ በትክክል ልዑላዊ ነህ ምክንያቱም ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ለአንተ መልካም ሥፍራን ሊያዘጋጅልህና ተመልሶ መጥቶ ሊያከብርህ እንዲህ በማለት ወደ ሰማይ አርጓል። «እኛንተ የአባቱ ቡናካን ኑ፤ ግለም ከተፈጠረ ጊዜ ጀምሮ የተዘጋጀላችሁን መንግስት ወረሰ» ማቴ 25:34

እግዚአብሔር የመንግስቱን መክፈቻ ስለሰጠህ ከዚህ በላይ ልትመሰገንና ልትወደስ አይገባህም?

«በምድር የምታሰሩት ሁሉ በሰማይ የታሰረ ይሆናል፣ በምድር የምትፈቱት ሁሉ በሰማይ የተፈታ ይሆናል» ማቴ 18:18 ተብሎ የተነገረልህ ነህና በተጨማሪ ትፈርድና ይቅር ትል ዘንድ ሥልጣንን ሰጠህ። ይህ የሚሆነው የመቅደሱ አገልጋይ የተመረጠ ካህን ለመሆን ራስህን ለአገልግሎት ስታዘጋጅ ብቻ ነው። ይህ ሁሉ ሥልጣንና አለቅነት ከእግዚአብሔር ዘንድ የተሰጠህ ነው።

አንተ የእግዚአብሔር ወዳጅ ነህ!

ሰዶም ከመጥፋቷ በፊት እግዚአብሔር ጥልቅ በሆነ ጥበብ እንዴት ለአብርሃም ፈቃዱን እንደገለጸለት አስታውስ፤ «እኔ የማደርገውን ከአብርሃም እሰውራለሁ? አብርሃም በእውነት ታላቅና ብርቱ ህዝብ ይሆናል፤ የምድር አህዛብ ሁሉ በእርሱ ይባረካሉ» ዘፍ 18: 17-16

አብርሃምም በጉዳዩ ላይ እግዚአብሔርን እየወቀሰ በወዳጅነትና በነፃነት ከእግዚአብሔር ጋር ይወያይ ዘንድ ተፈቀደለት። «በውኑ ጸድቁን ከሐጢያተኛው ጋር ታጠፈዋለህ?... እንደዚህ ያለ አድራጎት ከአንተ ይራቅ ከአንተ ይራቅ... የምድር ሁሉ ፈራጅ በቅን ፍርድ አይፈርድም? ዘፍ 18: 25-26

በእርግጥም በደንብ የሚተዋወቁ ናቸው፤ ከጌታው ጋር ያደርገው እንደነበር ዓይነት ንግግር ብቻ አልነበረም ወይም የፈጣሪና የፍጡር ስሜትም አልነበረም ንግግራቸው የወዳጅነት ነበር።

እግዚአብሔር ህዝቡን ሊያጠፋ ባለበ ጊዜ ሙሴ ስለህዝቡ ከእግዚአብሔር ጋር እንዲሁ በወዳጅነት «አሁን ይህን ኃጢአታቸውን ይቅር ዘላቸው፤ ያለዚያ ግን ከጸፍከው መጽሐፍ እባክህ ደምስሰን አለ። ዘፍ 32:32 እያለ ይነጋገራል።

ወዳጅ ሆይ አንተ በእግዚአብሔር ዘንድ ምን ያህል ትልቅ እንደሆንክ ተረዳህ? እግዚአብሔር ከሁሉም በላይ ሥልጣን ሰጥቶህ ባለ በዚህ ክብርህ ላይ ስይጣን እንዲጫወትበት ፈቀድክለት?

እንዲህ የምታደርግ አይመስለኝም።

እራስህን ሁን

የመልአኩ ድምጽ በለሆሳስ ስለነበር ተኝቶ የነበረው ሰው በድምጹ አልተረበሸምና በእርጋታ እንዲህ ሲል መለሰ፤ ጌታዬ ጠባቂዬና አገልጋዬ ምን ማለትህ ነው? መልአኩም መለሰ «ይህን እልሃለሁ አሁን የአንተን ባህርይ አጥተህ የሌላን ሰው ባህርይ ተላብሰሃል። ይህ እንደ ምሳሌ የወሰድከው ሰው ራሱን ስላመጸደቀ በዐይኖቹህ ፊት ከፍ ከፍ ያለ ሆነ። በማንኛው መንገድ የእርሱን አሰርና ፈለግ መከተል ጀመርክ። ይህ የምትከተለው ሰው ትልቅነትን ካገኘ እንደ ተከታይነትህ አንተም ትልቅነት ይሰጣል፤ የወደቀና የተዋረደ ከሆነ አንተም እንዲሁ የተዋረድክና የወደክ ትሆናለህ። ፈለጉን ሁሉ የምትቀበልና የምትከተል ከመሆንህ የተነሣ ለአላማው ከእርሱ ይልቅ ትቆምለታለህ። መመሪያዎቹንም እንደ እውነት ትቀበለዋለህ። የሚናገራቸውን ንግግሮች ሁሉ እንድትከተለውና እንድታመልከው ያደርግሃል።

የተኛውም ሰው መልአኩ የተናገረው ነገር እውነት እንደሆነ በሰማውም ይህን ሰው ያለስህተት ብክተለው መጥፎ ጎኑ ምንድነው በማለት ተናገረው መልአኩም መለሰለት። መመሪያዎቹና ሀሳቦቹ ሁሉ ጥሩ እንደሆኑ እንዴት ታውቃለህ አለቃህ እንደማይሳሳት ትገምታለህ? የሰው ልጅ ሆኖ ጥፋት ወይም ውድቀት አያገኘውም ትሳለህ? እናም የእርሱን መርህ ብቻ የምትከተል ከሆነ በተሳሳተ ጊዜ እንዴት ታውቃለህ? የዚህን ሰው ሀሳብ የሚቃወም ሰው ቢመጣ እንኳን ተቃውሞውን ለመስማት አትፈቅድም። ወቀሳው የጌታህን ሀሳብ የሚጣረሰ ስለሆነ ያለምንም ግንዛቤ ልትነቅፈውና ልትከለክለው ትጥራለህ።

ይህም የተኛው ሰው መልአኩ ንግግሩ በቀጠለ ጊዜ ዐይኖቹን እያገሸ የተመለከተው በህልሙ ይሁን በውኑ እንደሆነ ለመገንዘብ ተነሣ። መንፈስህ በእስር ናት! ነፃ መሆንን ትመኛለች! ነገር ግን አትችልም ምክንያቱም በዚህ ሰው የሀሳብ ተጽእኖ ታስራለችና። ይህ ሰው የሚነግርህ እሱ እንድታውቅለትና

እሱን መከተል እንድትችሉ የሚያደርግህን ነገር ብቻ ይነግርሃል። በዚህ ሀሳብ ዘንድ ከሌላ ምንጭ ያገኘውን የራስህ ዕውቀት እንኳን እውነት ስለመሆኑ በዚህ ሰው መታረም አለብኝ። በራስህ አንዳች ማድረግ ስለሚላንህ አንተነትህን ታጣለህ። ችግር በሚገጥምህ ጊዜ ለነገሮች መፍትሔ ከመፈለግ ይልቅ እሱ መፍትሔ እስኪሰጥህ ድረስ የእርሱን እርዳታ ትጠብቃለህ።

አንድን ነገር አስመልክቶ ውሳኔን ብታደርግም እንኳን ውሳኔህን ሊቀይርብህ ይችላል። መቼም ከአንተ በኩል ምንም ዓይነት የተቃዋሞ ድምጽ መስማትን አይፈልግም። ማድረግ የምትችለውና በህይወት ዘመንህ የምታገኘው ነገር ቢኖር በዚህ ሰው መቀረጽን ብቻ ነው። እግዚአብሔር ሲፈጥሮህ የሰጠህን ሰብእና አጣህ፣ በተመሳሳይ መልኩ የሰውየውንም ውጫዊ ገጽታ ብታገኝም እንኳን ባህርዩን ሙሉ ለሙሉ ልትወርስ አትችልም ምክንያቱም የኑሯችሁ ሥርዓትና የአስተዳደራችሁ ሁኔታ የምትለያዩበት መሠረታዊ ነገር ነው። የውሃ ላይ ከብት እንደሆንክ ይሰማኛል።

የተኛውም ሰው እነዚህ ልብ የሚነኩ ንግግሮች ሁሉ አዳመጠ፤ በእርግጥ የዚያ ሰው ሥርዓት መመሪያ እጅግ የሚያታክት እንደነበር አወቀ። ይህም መልእክትን መፍትሔ ይፈልግለት ዘንድ ለመጠየቅ ድፍረት ሰጠው። መልእክትም መለሰለት፤ አሁን የምነግር ታሪክ ከዚህ እንደሚለይ እልሃለሁ። እግዚአብሔር ልጆቹ በባህርያቸው ጠንካራ እንዲሆኑ ከእርሱ ጋር እንዲነጋገሩ ይፈቅዳል ኤርምያስ እግዚአብሔርን ምን እንዳለው ተመልከት፡ «አቤቱ ከአንተ ጋር በተሟገትኩ ጊዜ አንተ ዳድቅ ነህ ነገር ግን ከአንተ ጋር ስለኖርድ ልናገር። የኃጢአተኞች መንገድ ስለምን ይቀናል? በደልንስ የሚያደርጉ ሁሉ ስለምን ድህነት ይሆናል?» ኤር 12:1 ለሰሙ ምስጋና ይሁንና አብርሃም ከእግዚአብሔር ጋር እንዴት እንደተነጋገረ ሰማ፡ «እንደዚህ ያለው አድራሳት ከአንተ ይራቅ የምድር ሁሉ ፈራጅ በቅን ፍርድ አይፈርድም?» ዘፍ 18:25 በድጋሚ ሙሴን እንመልከት «ከመግባትህ ተመለስ፤ ለህዝብም በክፋታቸው ላይ ራራ» ዘጸ 32:12

ከዚያም የተኛው ሰው መልእክትን አሁን ምን እንዳደርግ ትመክረኛለህ ሲል ጠየቀው። መልእክትም እንዲህ ሲል መለሰ፤ ራስህን ሁን! በህይወትህ ብዙዎችን አድምጥ፤ ብዙ መጻሕፍትንም አንብብ የምትፈልገውንም መርምር ነገር ግን በጥሩና በመጥፎ ሀሳቦች መካከል ያለውን ሊለይ የሚችል ማገናከቢያ ይኑርህ። ከመንፈሳዊ ህይወትህ፣ ከተፈጥሮህ፣ ከአካባቢህ ከሥራ ቦታህና ከዕድሜህ ተግባር የሚሰማህን ቅሰም። የተለያዩ ወደ እግዚአብሔር የምትቀርብላቸው መንገዶች እንዳሉ ዕወቅ። ምናልባት ለሌሎች የሚሰጣቸው መንገድ ለአንተ ላይሰማህህ ይችላል። ያንተ መንገድ የሰው መንገድ ሳይሆን ጌታ ያዘጋጀለህ መመሪያ ነው።

በዚህ ጊዜ ሰውየው ራሱን አዲስ ሰው፣ ከመጥፎ ነገር የራቀ፣ ከማንኛውም እስር ነፃ የሆነ ራሱን አዲስ ሰው ሆኖ አገኘው። ከእርሱ በምንም የማይበልጠውን ሰው ሳለመከተል ውሳኔ አደረገ።

ማንነትህን ተረዳ

ፍጹም መሆን ትፈልጋለህ?

ነፍስህ ከእስር ተፈትታ ነጻነት ወዳለበት ቦታ እንድትሄድ ትፈልጋለህ? ከሁሉ በፊት ከአለማዊ ምኞት፣ ከአለማዊ ዕውቀት፣ ከሰሜትህ ጉጽእናና አለም በውስጥ ከሳለችህ ነገር ሁሉ ራቅ።

በመጀመሪያ ራስህን በእግዚአብሔር ፊት እንደ ትንሽ አቅርብ። ትክክለኛ ማንነትህን ዕወቅ። አንተ ማነህ? አንተ ከመሬት አፈር ተዘግነ የተፈጠርክ አይደለህም? በትክክል ከመሬት የምታንስ ነህ! አንተ ምንም ማለት አይደለህም። ለማይና ምድር ተፈጥረው ሳሉ ያልነበርክበት ጊዜ ነበር። ከዚያም እግዚአብሔር ከምንም ፈጠረህ። በመጀመሪያ እግዚአብሔር አፈርን ፈጠረ! ከዚህ ከአፈር አንተን አበጀህ። ታዲያ ለምን ራስህን ታመጸድቃለህ? የምትመጸደቅህ አንተ ማነህ? ምንም ማለት ስላልሆንክ በትህትናና በፍርሃት ራስህን ዝቅ አድርግ። የተሰበረ ልብና የተዋረደን መንፈስ ይዘህ በእግዚአብሔር ፊት ቁም። የተዋረደን ልብና የተሰበረን መንፈስ እግዚአብሔር ይወዳልና። ከአፈር እንደተፈጠርክ አትርላ።

አሁን ምንም እንዳልሆንክ ተረድተሃል? በተጨማሪ አልሃለሁ ከምንም ታንሳለህ። ከምንም ያነሰ መሆን ደግሞ አለመኖር ነው። በሰው ከሚፈጸም ሐጢያት አለመኖር

ይበልጣል። ምክንያቱም መጽሐፉ የልቡ ሃሳብ ምኞትም ሁልጊዜ ፈጽሞ ክፉ እንደሆነ አየካ ዘፍ 6:5 ይላል።

መልካም ነገሮችን በውስጥህ ካገኘህ ባንተ ምክንያት ሳይሆን ከእግዚአብሔር እንደመጡ እርግጠኛ ሁን። ምክንያቱም ጌታ እንዳለው እሱ ብቻ መቼም ጥሩ፣ ፍፁምና ቅዱስ ነውና። «መልካም የሆነ አንድ ነው» ማቴ 19:17

መልካም ነገሮችን በውስጥህ ባገኘህ ጊዜ ከራትና ትምክህት አይሰማህ። በመመገም ራስህን ከመልካም ነገር ጋር አታገዳድር! በእግዚአብሔር ምስጋናን አቅርብ እንጂ በጽድቅህ አትመካ! ይህ ከእግዚአብሔር እንጂ ከአንተ አይደለምና። የመልካም ነገር መገኛ እሱ ብቻ ነው። እርሱ በባህርዩ መልካም ነው። አንተ ከእግዚአብሔር ውጭ ባይ ነህ። አንዳች ልትሰራም አትችልም። ስለዚህ የእግዚአብሔርን ለአንተ አታድርግ አይገባህምና። ለምሳሌ ያህል አንተ እንደ ጨረቃ ብታበራ፣ ብርሃንህም አድጎ እንደ ጨረቃ ለብዙዎች ሲደርስም በእነዚህ ሁሉ ጨረቃ በጨለማው ሰማይ ላይ ነግሳ የምትሸከረከረው ብርሃኗን ቀን ከፀሐይ በመሰብሰብ እንጂ በራሷ የብርሃን ባለቤት እንዳልሆነች አስታውስ። ፀሐይ ከሌለች ጨረቃ በራሷ ልትኖር አትችልም። ስለዚህ ጨረቃ ስለ ብርሃኗ በፀሐይ ፊት መናገር ትችል ይሆን? ወዳጄ ሆይ አንተም በእግዚአብሔር ፊት ስለ ራስህ ማውራት አትችልም።

ባንጻሩ ደግሞ በውስጥህ ክፉትና መጥፎ ነገርን ካገኘህ በምኞትህ ምክንያት ከራስህ እንደተፀነሰች ዕወቅ። እንድትገባትም

የመንፈስ ነፃነት

አንድ-ትገዛህም ኃይሉ በአንተ ሥር ነው። ዘፍ 4:17 ለመልካም ነገር ካልሆነ በስተቀር ምንም ዓይነት መጥፎ ነገር ከአግዚአብሔር አይመጣም። አምላካችን አለምንና በውስጧ ያሉትን ሲፈጥር በቅዱሳን እጆቹ እንደፈጠረ ስንመለከት ባህርዩ ከመጥፎ ነገር ጋር ሀብረት እንደሌለው እንረዳለን።

አግዚአብሔርም ያደረገውን ሁሉ አየ እነሆም እጅግ መልካም ነበር ዘፍ 1:31

ውድ ወንድሜ አሁን ማን መሆንህን አወክ? ራስህን መካድህ ከአግዚአብሔር ጋር ያለህን ግንኙነት የሚመራ ህግ መሆን እንዳለበት ተረድተሃልን? አንተ የምታስፈልግ ነህ አልልህም! አስቀድመን እንዳየነው አንተ ምንም አይደለህምን? ራስህን ዝቅ አድርግ የሚለውን ቃል መጠቀም አልፈልግም። ምክንያቱም አንድ ፍጡር ራሱን ከታላቅ ማዕረግ ወደ ዝቅተኛ ክብር ቢያመጣና ሰማያዊ ሆኖ ምድራዊ ፍጡር ቢሆን ይህ ሰው ራሱን ትሁት አደረገ ይባላል አልያም ትሁት ሆነ ልንለው እንችላለን እንጂ አስቀድመን ከአፈር ያልተፈጠርንና ከአፈር በላይ ሥልጣን የሌለን እኔና አንተ ትሁት ሆኑ ቢባል ወይም ስለ ትህትና ሊነገርልን አይገባም። ውድ ወንድሜ ራስህን ስለመካድ ያልኩህ ሁሉ ራስህን እንድታውቅ ነው። ከዚያም ምን ማድረግና በራስህ ያለ አግዚአብሔር ፈቃድ መኖር እንደማትችል ተረዳለህ። ትህትናንና ይቅር ባይነትን ከራስህ የምታገኘው ሳይሆን ከአግዚአብሔር የምታገኘው ነው።

ይህን ቃል እንመልከት አግዚአብሔር ጥበበኞችን እንዲያሳፍር የአለምን ሞኝ ነገር መረጠ! ብርቱንም ነገር

እንዲያሳፍር የአለምን ደካማ ነገር መረጠ! አግዚአብሔርም የሆነውን ነገር እንዲያጠፋ የአለምን ምናምንቴ ነገር የተናቀውን ነገር ያልሆነውን ነገር መረጠ። 1ኛ ቆሮ 1:27-29 ይህ ምን ማለት ነው? የአግዚአብሔር መንግሥት ለሞኞች፣ ለደካሞች ለተናቁትና ለተዋረዱት ነው? አስቀድሞ አግዚአብሔር የተማሩ ሰዎችን እንደነ መሴ፣ ቅዳውሎስና አርሳንዮስ፣ ሌሎቹም እንደ ፈላስፊዎቹ Athenagorus and pentinus የመሳሰሉትን ቅዱሳን፣ ከጆግኖችም እንዳነ ስምሶን፣ እንደ ኃይሉ መሴ ያሉትን ክብርና ሞገስ ያለውን ዳዊትን ሲመርጥ እናያለን።

እነዚህ ሁለት ነገሮች እንዴት ሀብረት ይኖራቸዋል?

አግዚአብሔር ጥበበኞችን እንዲያሳፍር የአለምን ሞኝ ነገር መረጠ! ብርቱንም ነገር እንዲያሳፍር አግዚአብሔር የአለምን ደካማ ነገር መረጠ! አግዚአብሔርም የሆነውን ነገር እንዲያጠፋ የአለምን ምናምንቴ ነገር የተናቀውን ነገር ያልሆነውን ነገር መረጠ 1ኛ ቆሮ 1:27-29። ማለቱ ደካሞችን፣ የተናቁትንና የተዋረዱትን ብቻ ይመርጣል ማለት ሳይሆን የአምላካችን ስሙ ይባረክና ዕውቀት ኖሯቸው ራሳቸውን እንደአላዋቂ የቆጠሩትን፣ ኃያል ሆነው ደካሞች የመሰሉትን ባለጠጎች ሆነው ድህነታቸውን የሚያሳዩትን እና የመሳሰሉ ሰዎችንም ሲያጠይቅ ነው።

ለዚህ አብነት መሴን ስንመለከት መሴ የግብጻውያንን ጥበብ ጠንቅቆ የተማረ ነበር፤ ይሁን እንጂ በዕውቀቱ በሚኮራበትና በኃይሉ በሚመካበት ጊዜ አግዚአብሔር አልጠራውም። ነገር ግን መሴ ወደ ፈርኦን የምሄድ

የመንፈስ ነፃነት

የእስራኤልንም ልጆች ከግብጽ የወጣው እኔ ማነኛ? ዘጸ.31:11 እኔ አፌ ኮልታፋ ምላሴም ጸያፍ የሆነ ሰው ነኝ፤ ትናንት ከትናንት ወዲያ ባሪያህም ከተናገርከው ጀምሮ አፈ ትብ ሰው አይደለሁም? ዘጸ 4:10 ባለ ጊዜ ጊዜ ግን እግዚአብሔር ጠራው።

በድጋሚ ቅዳውሎስ የአራትን ህግ በመምህሩ በግግልያል እግር ስር እየተማረ ያደገና የአይሁድን ህግና ሥርዓት ጠንቅቆ ያወቀ ነበር። ነገር ግን ለተማረው ህግ ጠበቃና ለቆመለት ሥርዓት ቀናተኛ በሆነ ጊዜ እግዚአብሔር አልጠራውም።

የጥበበኞችን ጥበብ አጠፋለሁ የአስተዋዮችንም ማስተዋል አጥጋለሁ ጥበበኛ የት አለ? ፀሐፊስ የት አለ የዚህች አለም መርማሪስ የት አለ? እግዚአብሔር የዚህችን አለም ጥበብ ሞኝነት እንደሆነ አላደረገምን 1ኛ ቆሮ 1:19 እኔም በድካምና በፍርሃት በብዙ መንቀጥቀጥም በእናንተ ዘንድ ነበርኩ እምነታችሁ በእግዚአብሔር ኃይል እንጂ በበው ጥበብ እንዳይሆን ቃሌም ስብከቴም መንፈስንና ኃይልን ለመግለጥ ነበር እንጂ 1ኛ ቆሮ 2:13-4። ብሎ ዕውቀቱ እንደማያደነውና እንደማያስመካው በጸፈ ጊዜ እግዚአብሔር መረጠው እንጂ ለተማረው ህግ ጠበቃና ለቆመለት ሥርዓት ቀናተኛ በሆነ ጊዜ እግዚአብሔር አልጠራውም።

ወዳጄ ሆይ በራስህ ዕውቀትና ባህል እግዚአብሔርን ማገልገል የምትችል ይመስልሃልን? አንተ ምስኪን! እውነት አልሃለሁ ከራስህ ዕውቀት ልማድ እስካልተላቀቅህ ድረስ ወደ እግዚአብሔር ልትቀርብ አትችልም። ሥራህን በራስህ ለመተግበር የምትሮጥ ከሆነ እግዚአብሔር ስራህን አይባርክልህም ሥራህም

ውጤታማ አይሆንም። ምናልባት ህዝቡ አለም ያዘጋጅልህን የምሥክር ወረቀትና በሳይንስ የተደገፈ ካርድ ሊያቀርብልህ ይችላል ነገር ግን ከእግዚአብሔር ማግኘት የሚገባህን አይሰጥህም።

ውድ አዋቂ ወንድሜ እግዚአብሔር አሁንም በዚህ ባለንበት ዘመን ወደ ባህር በመሄድ ያልተማረውን አሳ አጥማጅ ሰው ሊጠራው ይችላል። ከዚያም ወንጌላዊና ሐዋርያ ያደርገዋል፤ አንተም ከምትሰራውና ከምታስተምረው በላይ የማስተማር ችሎታን ይሰጠዋል። እግዚአብሔር እኮ ቀይ ባህርን የከፈለው በከበረ የወርቅ ዘንግ ሳይሆን በተናቀ እንጨት ነበር።

እናም ጥንቁቅ ሁን ራስህን እንደ ትልቅ አትመልከት፤ በአለምም አትመካ፤ በመንፈሳዊ ህይወትህ፤ መንፈሳዊ የሆኑ መጻሕፍትን በማገልበጥህ ወይም ባለፈው የህይወት ተሞክሮህ አትመጸደቅ። ምንም እንኳን በዕድሜ የገፋህ በዕውቀት የበሰልክ ብትሆንም እንደ ትንሽና ጀማሪ የሆንክና እሱ እንዲመራህ ከመጥፎ ነገር እንዲጠብቅህ አካሄድህን ከእርሱ ጋር አድርግ።

ይህ ያንተ አሳብ ይሁን፤ ብዙ ያነበቡ፤ ስለመንፈሳዊ ነገሮች ብዙ የጻፉ ሰዎችን አይቻለሁ ነገር ግን በጥቃቅን ኃጢያት ይወድቃሉ። መጽሐፍ ቅዱስም በሰው የሚታመን ሥጋ ለባሹንም ክንድ የሚያደርግ ሰው ርጉም ይሁን ኤር 17:5። እንዳለ አንተም በመንፈሳዊ ዕውቀትህና ህይወትህ እንዳትመካ በአጸንኦት አልሃለሁ።

ውድ ወንድሜ ማንኛውም መንፈሳዊ ሆነ ዓለማዊ ዕውቀት ወደ ትህትና አይመራም፤ የአላዋቂነት ስሜትም

እንዲሰማህ አያደርግህም ነገር ግን አታላይ ዕውቀት እንደሆነ እውቅ ይህም አንተን ከፍ ብለህ እንዳትጠየቅ ዝቅም ብለህ እንዳትጠይቅ እንዲሁ መንፈሳዊ ህይወትህን በአግባቡ እንዳትመራ ከሰይጣን በኩል የሚወረወርብህ ፈለጻ ነው። ውድ ወንድሜ መጽሐፍ ከአናገተ ማንም በዚህች ዓለም ጥበበኛ የሆነ ቢመስለው ጥበበኛ ይሆን ዘንድ ሞኝ ይሁን 1ኛ ቆሮ 3፡18። እንዳለው አንተም ጥበበኛ ትሆን ዘንድ አላዋቂ ሁን።

በእግዚአብሔር ፊት ጠቢብም አላዋቂም እኩል ነው። ምክንያቱም ጥበበኛው በጥበቡ አላዋቂውም በድንቁርናው ከሞት የማያመልጥ ነው። በእግዚአብሔር ፊት ኃያሉና ደካማው እኩል ነው። በፊቱ ማንም ኃያል የለምና።

ውድ ወንድሜ ኃያል እንደሆንክ ታስባለህ?

ለመሆኑ ይህን ኃይል ከየት አገኛኸው? በትክክል የአንተ አይደለም። አንተ አፈርና ትቢያ ነህና ባዶ ነህ። ይህን ኃይል ከእግዚአብሔር በስተቀር ከሌላ ማግኘት አትችልም። ምክንያቱም ስሙ የተመሰገነ ይሁንና እሱ ብቻ ኃያል ስለሆነ ሁሉን ቻይ ነው፤ ዕውቀት የባህርዩ ስለሆነ ሁሉን አዋቂ ነው። ታዲያ የአንተ ኃይል ከእግዚአብሔር ነውን? ከእግዚአብሔር ከሆነ ለምን በራስህ ትመካለህ? ለምንስ ኃይሉን ከእግዚአብሔር እንዳላገኛኸው ታስባለህ? ዕውቀት የሰጠህንና ኃያል ያደረገህ እግዚአብሔርን ልታመሰግነው ይገባሃል። እሱም የጥበብ ሁሉ መገኛና የዕውቀት ሁሉ ምንጭ ነው።

ነገር ግን በተፈጥሮ ደካማ ብትሆንም በእግዚአብሔር ኃያል ከሆንክ ከቅዳውሎስ ጋር በህብረት የክርስቶስ ኃይል ያድርብኝ ዘንድ በብዙ ደስታ በድካሜ ልመካ እወዳለሁ። ስለዚህ ስለክርስቶስ በድካም በመንገላታትም በችግርም በስደትም በቅንነትም ደስ ይለኛል ስደክም ያን ጊዜ ኃይለኛ ነኝና 2ኛ ቆሮ12፡9-10 ልትል ይገባሃል።

ራሱን ኃያል እንደሆነ የሚያስብ ሰው ወደ እግዚአብሔር ለመቅረብ እድል ፈንታ የለውም። ምክንያቱም እግዚአብሔር የአለምን ትልቅ ነገር ለማዋረድና ለመጣል የአለምን ደካማ ነገር መርጧልና። እና በራስህ መመካትህ ኃጢአት ስለሆነ ባለህ እውቀትና ኃይል አትመካ። ወግታ የጣለቻቸው ብዙ ናቸውና እርሷም የገደለቻቸው እጅግ ብዙ ናቸው። ቤትዋ የሲኦል መንገድ ነው ወደ ሞት ማጅት የሚወርድ ነው። ምሳ. 7፡26-27 ደካማነትህን እኔ ስለነገርኩህ ሳይሆን ግልፅ የሆነ እውነታ ስለሆነ እርግጠኛ ሁን። ዛሬ በኃጢአት አልወደክም? ትላትናስ? ከትላንት በስቲያስ? ስለዚህ ጠንካራ አይደለህም! የድክመትህም ማስረጃ ነው። ድክመትህን እስካለመንክ ድረስ በኃጢአት ትኖራለህ! ከእግዚአብሔርም ጋር ህብረት አይኖርህም።

ሌላ ምክር ልለግስህ፡- ራስህን ከሌሎች ኃያል አድርገህ በማንኛውም ሥራና ሁኔታ ፊተኛ አትሁን። ይህ የበላይ የመሆን ጥማትህ ምናባዊ ቅጥት ነው። አንተ ከሰው ሁሉ በላይ እየበደልክ ሰዎችን በትንሽ ኃጢአት ትወነጅላለህ። ከእነሱም የበለጠ ደካማነት ይታይብሃል። ለብዙ ዘመናት ነገሮችን ሁሉ በማሸነፍ ከነበርክ የእግዚአብሔር እጅ ከአንተ ጋር ስላለች እንጂ በአንተ ኃይል

አይደለም። አካሄድህን ከእርሱ ጋር አድርግ። እግዚአብሔርና አንተ በአንድ ቦታ ሆናችሁ ልትመለከቱ አትችሉም።

አንዳችሁ ብቻ ትሠራላችሁ። እግዚአብሔር ወይም አንተ፤ ሁሉን ነገር እግዚአብሔር እንደሚሰራ ካሰብክ፤ በፊቱ በዶነት ከተሰማህና ሥራዎቹን በመደነቅ ለማየት ከቆምክ እጅግ ግሩም ነው። ማንኛውንም ነገር የምታከናውንና ሁሉን ለማድረግ ኃይሉ ያለህ መስሎ ከታየህ ከንቱ እንደሚሆንህና መጥፊያህ ሊሆን እንደሚችል እርግጠኛ ሁን።

ይህም አገልግሎትህንና ውጫ፤ እንቅስቃሴህን የሚመለከት አይደለም። ነገር ግን የውስጥ መንፈሳዊ ህይወትህንም ጭምር እንጂ። በድጋሚ የዘላለም ህይወትን በራስህ ጥረት እንደምታገኝ ካሳብክ ለተመሳሳይ ኃጢአት ትጋለጣለህ። ከጥቂት ጊዜ በኋላ ሞትን ያስከትልብሃል።

መሠረታዊው ነገር ደካማ መሆንህን ማወቅ ነው። በምድር ላይ እንደሚበቅሉ አሜኬላና እሾህ ነህ። በማንኛውም ፈተናና ኃጢአት ፊት እጅግ ደካማ ነህ። እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ባይሆን ሰዎች በእኛ ላይ በተነሡ ጊዜ፤ ቁጣቸው በላያችን በነደደ ጊዜ ቢዚያን ጊዜ ሕያዋን ሳለን በዋጡን ነበር ። መዝ 124፤ 2-4 በማለት ከዳዊት ጋር ጸልይ። ከዚያም ወደ ጌታ ጨህ እንዴት ታግሎ እንደሚያሸንፍልህም ተመልከት፤ ድል የእርሱ የሆነ ከአንተ ይልቅ ድል የእርሱ ለሆነ ካስብሐት ለእግዚአብሔር ይሁን በል።

በመጨረሻም ራሳችንን አስመልክቶ ብዙ ሊባል እንደሚችል አስባለሁ፤ ውድ ወንድሜ በድጋሚ ተገናኝተን እስክንነጋገር ድረስ በጸሎትህ አስበን እስካሁን ያቆየን የጌታ ፈቃድ ከሆነ ጥናታችንን እንቀጥላለን።

ውዳሴ ከንቱ

ባለፈው ርዕሳችን ራስን ስለመካድ ተነጋግረን ነበር። ነገር ግን ይህን ርዕስ አስመልክቶ ብዙ የሚባል ስላለ ከዚህኛው ጋር በጋራ እንመለከተዋለን።

ውድ ወንድሜ ወደ እግዚአብሔር መቅረብ ትፈልጋለህ? ከቅዳውሎስ ጋር ልሂድ ከክርስቶስ ጋር ልኖር እናፍቃለሁ ከሁሉ ይልቅ እጅግ የሚሻል ነው ፊል 1፤23 ማለትን ትወዳለህ። ስለዚህ ከእግዚአብሔር ይልቅ ከምታመልከው፤ ምንግዜም ከሌሎች ይልቅ ውዳሴ ከንቱንና ክብረ ከንቱ ከሚፈልገው ከአንተነትህ የራቅህ ሁን።

ውድ ወንድሜ አለም አንተን ታክብርሃለች? ይህንስ ትቀበላታለህ? እንዴት ጨቋኝ ነህ! ክብርና ምስጋና ለእግዚአብሔር ብቻ እንዲገባ አታውቅም? የፍጥረት ሁሉ አስገኚና ፈጣሪ ነው ሁሉን ቻይ ዘላለማዊ ምሉዕ በኩላሄ፤ ሁሉን አዋቂና ፈጣሪ እርሱ ብቻ። ነው ራስህን ስታክብርና ስታመሰግን፤ ሌሎችም እንዲያውቁልህ በምትፈልግበት ጊዜ የእግዚአብሔርን ክብር ቀምተህ ለራስህ ማድረግህ ይገባሃል? አባትህ አዳምም የወደቀበት ፈተና ይህ ነበር። አዳም የተሰጠው ጸጋ አርኪ መስሎ ስላልታየው ከፍ ይል ዘንድና እግዚአብሔርን መሆንን ፈለገ።

ውድ ወንድሜ የእግዚአብሔርን ክብር የምትጋፋ አንተ ማነህ? አፈርና አመድ ምንጻይነት ክብር አላቸው? ወይስ ምንም

አለመሆን ምን ዓይነት ክብር አለው አንተ እንደ እኔ ኃጢአተኛ አይደለህም? ነገር ግን በሁሉ ነገር እርሱ ይጠብቅሃል ኃጢአትህን ከሰው ፊት ይሰውርልሃል። ኃጢአተኛ ሳለህ የሚያጸድቅህ፣ ደካማ ሳለህ ኃያል የሚያደርግህ ታገኛለህ? ተፈጥሮህ፣ ኃጢአትህንና ደካማነትህን እያወከ ታዲያ ለምን ራስህን ታመጸድቃለህ?

ሰዎች የሚያመለካኑህ ከአፈር መፈጠርህና ማንነትህን ባለመረዳታቸው ነው? የሚያመለካኑህ ማንነትህን ስላላወቁ አይደለም? ታዲያ ይህን ካወቅህ ለምን ታታልላቸዋለህ? አንዳች ነገር ላታገኝ ለምን ራስህን ታታልላለህ? የእግዚአብሔርን ጥበቃና የኃጢአትህን ስርየት በራስህ አንዳመጣኸው ታስባለህ?

እግዚአብሔር ኃጢአትህን፣ ሀሳብህን፣ ጭንቀትህንና ምኞትህን በህዝብ ፊት ገልጾ እንዳያዋርድህ ትፈልጋለህ?

በሞትህ ጊዜ የማይከተልህንና በጽድቅ ፍርድ ቀንም ጠበቃ የማይሆንልህን ከንቱ ውዳሴ ለምን ትሻለህ? ምክንያቱም በፍርድ ቀን ፈራጁ የተሰወረና የተደበቀ ለፊቱ ግልጽ የሆነው እሱ ይህን እንድታደርግ አይፈልግም። ዋጋህንም እንደ ሥራህ ይከፍልሃል። እንጂ በሰዎች ምስክርነት ምንም ልታገኝ አትችልም።

አሁንም የሰዎች ምስጋና በአንተ ዘንድ በታ አለው? ስህተት እንደሆነ ዕወቅ። ምስጋናቸው ከይሉኝታ አልያም ከአንተ ዘንድ ጥቅም ፈልገው ሊሆን ይችላል። ምንም እንኳን ሰዎች እውነተኛና ታማኝ የሚሆኑበት አጋጣሚ ቢኖርም ፊትህን

አይተው ይፈርዳሉ። ማንም የልብህን ሊመረምርና ሊያውቅ አይችልም

ወዳጅ ሆይ በብዙ ነገር እንደረበሽኩህ ይሰማኛለሁ። አንድ ታሪክ ልንገርህ የናቡ-ከደነጾር ታሪክ ነው። ዳን 4-29-33 ምን ያህል ከንቱ ውዳሴ እንደሚፈልግ ታውቃለህ? ከእርሱ የህይወት ታሪክ ትምህርት እንደምታገኝ እርግጠኛ ነህ።

አ! አስቆጣሁ መሰለኝ? ስለ ጸያፍ ቃላቴና ስለድክመቴ ይቅርልኑልኝ ይገባል። ግን ሰዎች ሲያነጋግሩህ ስላላሞክሹህና ስላላወደሱህ የመቆጣት ልምድ አለህ? ሞናልባት አዎ ልትለኝ ትችላለህ ግን ለምን? ወዳጅ ሆይ አሁን የምነግርህን የንግግር ዘይቤ ብትቀበለው መልካም ነው ምክንያቱም የአንተን ማንነት ይገልጽልሃል። ለድህነትህ አጅግ አሰፈላጊ ስለሆነ ይህን ለማወቅ ትልቅ ፍላጎት ይኑርህ።

አንድ ታሪክ ላውጋህ፡- በአንድ ወቅት አንድ ታዋቂ ሰው መልኩ እጅግ አስቀያሚ ነበር። ሰዎች ግን ሥልጣኑን ስለሚፈሩ መልከመልካም እንደሆነ ይነግሩት ነበር። በአንድ ወቅት ግን በአንድ አካባቢ ሰዎች ተሰብስበው ስለነበር በዚያ መልክ አንዲት ህፃን ታየውና እጅግ በመገረም “እንዴት ያስጠላል” ትለዋለች በዚህ ጊዜ ይህ ሰው ብስጭት ሳይገጥመው ትክክለኛ ማንነቱን ስለነገረችው እጅግ ወደዳት ከሀብቱም አካፈላት።

ለምን በሌሎች ፊት ትልቅ ሆኖ መታየትን ትፈልጋለህ? ባመለካኑህ ጊዜ ደስተኛ ትሆናለህ፣ በተቃወሙህ ጊዜ እንከን እንደሌለበት በፊታቸው ለመቆም ራስህን ንጹሕ ታደርጋለህ እነዚህ ሰዎች ቢያመለካኑህም ባያመለካኑህም ደስተኛ አትሆንም ነገር ግን

የመንፈስ ነፃነት

መልካምነትህን በማውራት እንዲያመሰግኑህ ትለምናቸዋለህ ስለዚህም ሊያመሰግኑህና ሊያደንቁህ ይችላሉ።

ይህ እውነት አይደለም? ከሆነ ስለ ነገሩ በጥልቀትና በጋራ እንመልከት።

ውድ ወንድሜ ፍጹም እንዳልሆንክ፣ ደካማና ኃጢአተኛ ከሰው ሁለ የበታች እንደሆንክ ብታስብ ለአንተ መልካም ነው። የዚህ መፍትሔ ግን ባለፉት ችግሮች ላይ አዳዲስ ተግባሮችን መጨመር ሳይሆን የከበቡህን ችግሮች ማሰወገድና ራስህን ማጽዳት ነው።

ለምን ሰዎች ስለአንተ ስላላቸው ሀሳብ ለማወቅ ወይም ከአነሱ ምስጋና ለማግኘት ለምን ታስባለህ? ሰዎች ስለ አንተ መልካምነት ካልመሰከሩልህ በስተቀር ወደ እግዚአብሔር መገገሥት አትገባምን? መጽሐፍ ቅዱስ 'ሰዎች ሁሉ መልካም ሲናገሩላችሁ ወዮላችሁ ስሐስተኞች ነቢያት እንደዚሁ ያደርጉላቸው ነበር። ሉቃ 6:26 ስለሚለን ብዙ ጊዜ ከሰዎች ውዳሴ ከንቱን የሚሹ ሰዎች በእሳት ባህር ውስጥ ከመጣል አይድኑም።

ውድ ወንድሜ ሰዎች ብርቱ ስላልሆኑ ያልፋሉ፣ ምስጋናቸውም ጊዜያዊ ነው ህዝብ ማለት ልክ አንደ ጌታ በዕለተ ሆሳዕና ይገነገሩ፣ ይገነገሩ ብለው እንዳልነበር ኋላ ስቀለው፣ ስቀለው የሚሉናቸውና የሰዎች ምስጋና አጠራጣሪ ነው።

ከአንተ መልስ የምፈልግለት ጥያቄ አለኝ። የተደበቁና አሳፋሪ ሥራህን እያወቅህ ሰዎች ሳያውቁህ በሚያመሰግኑህ ጊዜ

የመንፈስ ነፃነት

ምን ይሰማህል? እያመሰግኑህ ሳለ ኃጢአትህን ቢያውቁ ኖር በምስጋና ፈንታ ዘለፋን በሰጡህ ነበር። ይህን ትረሳለህ? ሰዎች በፈጠሩልህ ውዳሴ ከንቱ በምታገኘው ሐሴት እነዚህ ኃጢአተኞችን እንደሚረብሹህ ትገምታለህ? ስለውጫዊው ማንነትህ ብቻ ትጨነቃለህ ልክ ላይ አምሮ ውስጡ እንደሚከረፋ መቃብር ስለ ምድራዊ ህይወትህ ብቻ እንጂ ሌላ ስለሚመጣ አዲስ ህይወት አትጨነቅም።

ትክክለኛ ስሜትህን ለራስህ ስትገልጽ በግልጽ ይሁን። በመጀመሪያ ለራስህ ተናዘዝ፣ ከዚያም ራስህን ወደ ንስሐ አባትህ አቅርብ።

አሁን ከዚህ በታች ሰዎች በሚያመሰግኑህ ጊዜ ምን እንደሚሰማህ አንድ በአንድ ተመልከት።

1. በመጀመሪያ ግብዝ እንደሆንክና ውጫዊው ማንነትህ ከውስጣዊ ማንነትህ እንደሚለይ አሰብ ለራስህም በግልጽ 'እኔ ሐጢአተኛና በደለኛ ነኝ' በል በንሰሐ አባቴ ፊት ስቀርብና ኃጢአቴን ስቆጥር ወራዳ፣ ትንሽና ከፀጋህ ረድኤት አንደራኩ ይሰማኛል ለጸሎት በምነግ ጉዜ ዓይኖቼን ወደ ሰማይ ለማንጋጠጥ አስቀቃለሁ። ታዲያ ሰዎች ለምን ያመሰግኑኛል ምናልባትም እኔ ግብዝ ነኝ በሰዎች ፊት ሁለት ስብእና ያለኝ።
2. ሰው በሚያመሰግንህ ጊዜ ምድራዊ ዋጋህን እያገኘህ ስማያዊውን ዋጋህን አያጣህ መሆኑን አስብ። ከዚያም በማይረባ ነገር የጽድቅ አክሊልህን ታጣለህ። ሰዎች ባመሰግኑህ ጊዜ ስለምታጣው የጽድቅ አክሊል ሀዘን

ሊሰማህ ይገባል። ይህም ሀዘንህ የሚያነጻህና መንፈስህን ነጻ የሚያደርግ ይሆናል።

3. ሰዎች በሚያመሰግኑህ ጊዜ እያጭበረበሩህ እንደሆነ ዕውቅ የእግዚአብሔር ክብርንም በመቀማት ለራስህ እያደረግ መሆንን ተረዳ ክርስቶስ “መልካሙን ሥራችሁን አይተወ በሰማይ ያለው አባታችሁን እንዲያከብሩ ብርሃናችሁ እንዲሁ በሰው ፊት ይብራ።” ማቴ 5፡16 እንዳለ፤ ስለዚህ ክብር ለእግዚአብሔር ከመገባቱ ይልቅ ለአንተ ካደረከው በማወቅም ሆነ ባለማወቅ እግዚአብሔርን ሰርቀሃል። ስለዚህ በጸሎትህ ጊዜ “መንግሥቱም፣ ክብሩም ኃይሉም የአንተ ነው።” እያልክ ጸልፃል። የእግዚአብሔርን ኃይል በመቀናቀን እንድትከብር መፈለግህን ከአንተ አስወግድ። “ለእኛ አይደለም፣ አቤቱ ለእኛ አይደለም ነገር ግን ለስምህ፣ ስለምህረትህ ስለ እውነትህም ምስጋና ስጥ” መዝ 115፡1

4. ሰዎች በሚያመሰግኑህ ጊዜ ማንነትህን ተረዳ የሀሳባቸውንም አቅጣጫ ወደ እግዚአብሔር አድርግ። ያለግብዝነት በትህትና ኃጢአተኛና ደካማ እንደሆንክ ንገራቸው። በምንም ነገር ምስጋና የሚገባው እግዚአብሔር ብቻ ነው። ይህን ቃል አንተም ተጠቀምበት ከዚያም በኩራት መታበይን ታቆማለህ።

5. ስለ አንተ ክብር የሚያወሳ ታሪክ ከሰማህ ርዕሱን ለመቀየር ምክር፣ ቢያንስ በነገሩ ደስተኛ አትሁን፣ ነገር ግን በደስታ ክብርን ለእግዚአብሔር አቅርብ።

6. እነዚህን ጥቅሶች በቃልህ አጥንተህ ዘወተር ድገማቸው። “ከሰው ክብርን አልቀበልም፣ አሁን አባት ሆይ አለም ሳይፈጠር በአንተ ዘንድ በነበረኝ ክብር አንተ በራስህ ዘንድ አክብረኝ” ዮሐ 5፡41=17፡5

7. ሰዎች በሚያመሰግኑህ ጊዜ ኃጢአትህን አስታውስ፣ ህሊናህም ይውቀህ ስለዚህ በዚያ በአንተና በሰዎች ምስጋና መካከል መመዘኛ ሊሆን ይችላል በመጨረሻም ሰዎች በሚያመሰግኑህ ጊዜ መልስህ ይህ ከሆነ ምስጋናን ከሰዎች የማትሻው ለዚህ ነው።

ነቀፌታ

ውድ ወንድሜ በእግዚአብሔር ቦታ ከምታመልከው በሰዎች ፊት ከፍ ከፍ ከምታደርገውና ከምታወድሰው ከአንተነትህ ካልራቅህ በስተቀር ለዚህ ነገር መራቅ አትችልም።? ምናልባት ብዙ ጊዜ በሰዎች እንድትመሰገን ትወድ ይሆናል፤ በዚህ ጊዜ ምን ማድረግ እንዳለብህ ባለፈው ርዕስ ተመልክተናል።

አሁን ደግሞ ሰዎች በሚያስቆጡህና በሚያስቀይሙህ ጊዜ ምን ይሰማሃል አድራጎትህስ ምንድን ነው።

ምናልባት የተዋረድክና የተሰደብክ መስሎ ሊሰማህ ይችላል፤ ለክብርህ ማኝ ለስልጣንህ ተሟጋች ልትሆን ትችላለህ። ይህ ደግሞ ተናዳጅና ብስጩ እንድትሆን ያደርግሃል። ነገር ግን ና! ነገርን በህብረት እንመልከት

ምን ለመጠቀም ትቆጣለህ? ይህም አጅግ ይረብሽሃል ወይም ህዋሳዊ መታወክ ያስከትልብሃል። ከሰላማዊ ህይወት ያርቅሃል። የሐዋሪያውን ቃል አስታውስ።

“የሰው ቁጣ የእግዚአብሔርን ፅድቅ አይሰራም” ያዕ 1-20

በራስህ ጉዳይ ላይ መሰላጨትህ ያዕቆብ ያለው ቁጣ እንደሆነ ጥርጥር የለውም። ሀዘንህን ለማቃለል፤ ከተረበሽክበት ነገር መንፈስህን ነጻ ለማድረግ ይህን ቁጣህን ስትቆጣ እስማሃለሁ። እንዲለቅህ የሚፈለገው ይህ የመንፈስ መረበሽ ለምን ይኖርሃል በእርግጥ ምክንያቱ ግልጽ ነው በጣም ራስ ወደድ ስለሆንክ ነው። ውድ ወንድሜ ከዚህ ነገር ራቅ መንፈስህም ደስተኛ ትሆናለች።

ማንም ቢሰድብህ ራሱን እንደሰደበ እንጂ አንተ እንደተሰደብክ አታስብ። ይህ ሰው ወንድምህ ነው። አንተ በፍቅር የተሞላህ መንፈሳዊ ነህ ለዚህ በአንተ ምክንያት ኃጢአት ለስራው ሰው ምን ታደርግ ይሆን?

በእርግጥ ቅድስት የሆነች ነፍሱ ሲኦል ትወርድ ዘንድ ፈቃድህ አይደለም ስለዚህ እግዚአብሔር በዚህ ምክንያት እንዳይቀጣው ብትጸልይለት መልካም ነው። ዳግም በአንተና በሰዎች ላይ ይህን ኃጢአት እንዳያደርግ እግዚአብሔርም ልቡና ይሰጠው ዘንድ ጸልይለች።

ስለሰደቡህ ወንድምህ በምታሰብለት ጊዜ የሰድቡ መንስኤ ምን እንደሆነ ለማወቅ ሞክር። ምናልባት ታሞና ታውኮ ተበሳጭቶ በስራ ደክሞ ወይም የገንዘብ እጥረት አጋጥሞት ሊሆን ይችላል። ምን እንደምታደርግለትም መርምር ምናልባት ጥሩ ሽርሽርና ደስታን የሚፈጥሩለት ነገሮች ልታዘጋጅለት ይገባሃል ምንም ልታደርግለት ካልቻልክ ግን በመጨረሻም ከፍ ያለ ርህራሄ አሳየው። እግዚአብሔርም በረድኤት እንዲጠብቀው ጸልይለች።

ውድ ወንድሜ ሰዎች በተፈጥሯቸው ደካሞች አይደሉም ምክንያቱም እግዚአብሔር ሰውን ከፈጠረው በኋላ የአጆቹን ስራ ሲያደግን “እግዚአብሔር ያደረገውን ሁሉ አየ እነሆም እጅግ መልካም ነበር” ዘፍ 1-31 ብሏልና ክፋት ከሰዎች ባህሪ የመጣ ሳይሆን ከባህሪያቸው ውጪ የሚለማመዱት ነው።

ይህ ሰው እንዲሰድብህ ያስገደደው ሌላ ምክንያት ሊኖረው ይችላል። አንተን ካለመረዳት ሊሆን ይችላል። በዚህ ጊዜ በፍቅርና በትህትና በመወያየት ልታነጋግረው ትችላለህ።

ይሁንና አንዳዶቹ መሳደብ ስለፈለጉ ብቻ! የሰዎችንም ትዕግስት በመመልከት፤ አቃቂር በማውጣት፤ በመተቸት ዋዛና ፈዝ መፍጠሪያ ያደርጓቸዋል።

በክርክርና በጥብቅ ከእነዚህ ሰዎች ጋር በመኮገር ልትመልሰላቸው ስለማትችል ከንግግርህ ተቆጠብ። ነገር ግን በዚህ ስህተታቸው እንዳይወድቁ የትህትና ባህርይህንና መንገድህን አሳያቸው።

ይህን የምታደርገው ክብርህን ለማገጸባረቅና መብትህን ለማስከበር ሳይሆን ትህትናን በማስተማርና ፍቅርን በመግለጽ ከስህተታቸው እንዲታረሙ ይሁን!። በድጋሚ በተመሳሳይ ኃጢአትና ስህተት እንዳይወድቁ ትምህርት ይሆናቸዋል።

በቁጣ በመገለፅና በፍቅር በመምከር መሀከል ትልቅ ልዩነት አለ። ምክንያቱም ሰውን በቁጣ በገለጽከው ጊዜ ጠላትህ ታደርገዋለህ፤ በፍቅር ስትመክረው ግን ወዳጅህ ታደርገዋለህ።

ይህ ርዕስ ለነቀፌታ ሰው ያለህን ዝንባሌና ውስጣዊ ስሜትህን የምትመለከትበት ነው። ስለዚህም አሁን በስፋትና በጥልቀት ስለውስጣዊ ስሜትህና ስለሚኖርህ ዝንባሌ እንመልከት።

- 1. ለምን የሰዎችን የነቀፌታ ቃል በብዙ ዓይነት ትመነዝረዋለህ? ለምን ትምህርት እንደሚሰጥህና እንደሚጠቅምህ አትቆጥረውም በዚህ ምክንያት

ከተበሳጨህ በሰዎች እንድትመሰገን ሰዎች ስለአንተ መልካም እንዲያወሩ የምትሻ ነህ። ሰዎች ሲተቸህና ሲሳለቁብህ ደስ ይበልህ። ምክንያቱም ይህ ለአንተ መልካም ነው። ይህ አንተን የሚያነጻህና በሚመጣውም ህይወት የሚጠቅምህ ነው።

ሰው በሚነቅፍህ ጊዜ ያ ድምጽ የእግዚአብሔር ድምጽ ሲሆን ስለሚችል አመስግነው።

የሚወድህ እግዚአብሔር አንተን እንዲመክሩህ፣ ከምትፈጽማቸው ስህተቶች አንድነታሪም፣ ስህተትህን እንዲገልጽብህ እንደዚህ ዓይነት ሰዎችን ሊልክብህ ይችላል።

2. ምናልባት እግዚአብሔር ቀድሞ ስለፈጸምካቸው ኃጢአቶች በእነዚህ ነቀፌታዎች አያዋረዱህ ይሆናል። ንጉሥ ዳዊት ከሳሚ የአርግማንን ቃል በሰማ ጊዜ ካእግዚአብሔር፡- ዳዊትን ስደበው ብሎ አዝዞታልና ስደቡኝ 2ኛ ሳሙ 16፣10 አለ። ወንድሜ ሰዎች በሚሰድቡህ ጊዜ ያለፈ ኃጢአትህን አስብ። ፍጹም እንዳልሆንክም ዕውቅ።

3. ብዙ ጊዜ እግዚአብሔር መልካም ሥራዎችን በአንተ አማካይነት ያከናውናል፤ ነገር ግን ይህን ሥራ በራስህ ጽድቅና ቅድስና እንዳገኘህ ተቆጥራለህ። ስለዚህ እግዚአብሔር በመታበይ እንዳትወድቅ ስለሚፈልግ ሰዎች እንዲገስጹህ ያደርጋል። ይህ ሰብአዊ ሊያስተካክልህ ይችላል፤ ትምክህትህንም በጥቂቱ ያስወግድልሃል ብዙ ሰዎች በሌሎች በሚነቅፉ ጊዜ ኩራት ይሰማቸዋል። መጽሐፍ ቅዱስም እግዚአብሔር የዋሐንን ከዝቃጭነት አንስቶ ከህዝባቸው መሪዎች ጋር ያስቀምጣቸዋል መዝ 113፣8። ይላል

4. ምናልባት ከሰዎች ጋር ባለህ ማህበራዊ ግንኙነት ባለማወቅ በጸባይህ አበሳጭተኛቸው ይሆናል፤ እነሱም ይሰድቡሃል። ስለዚህ ይህ ያበሳጨህ ሰው ትክክል ሊሆን ስለሚችል በምን ምክንያት እንደሰደቡህ መርምር።

5. ይህ ስድብ አንተን ፍቅርን መከራና መታገስን ማስተማሪያ ሊሆን ይችላል? አንድ ግንኙነት በብቸኝነት ስለሚገኝ መከራ መከራ ስለሚሆን ስለመነካት ከወንድሞች ጋር መሰባሰብ አድግ አስፈላጊ

ነው፤ ምክንያቱም በወንድሞች መካከል የሚፈጠረውን ጥል ካልተቋቋመ በብቸኝነት ህይወት ውስጥ እንዴት ሰይጣንን ሊቋቋመ ይችላል።

6. ሰዎች በስህተት ቢወነጅሱህና እንደ ስህተተኛ ቢመለከቱህ ምን ጉዳት ይደርስብሃል? ይህ የእግዚአብሔርን መንግሥት ከማግኘት ያስተንጉልብሃል? ወይስ እንደሰዎች እግዚአብሔርም ይፈርድብሃል?

7. ወይስ እንደ አንተ ከሌላ ሰዎች ውዳሴ ከንቱንና ተወዳጅነት ማግኘትን ትሻለህ? ወንድሜ ጌታህን አስታውስ "ተጨነቀ ተሰቃየም አፋን አልከፈተም ከአመጸኞች ጋር ተቆጠረ" ኢሳ 53፣7-12 አድግ መልካምና ንጹህም ሆኖ የን መከራ ተቀበለ።

8. በመጨረሻም ውድ ወንድሜ ኃጢአተኛ ሆነህ ሳለ በምትነቀፍበት ጊዜ ለምን ትበሳጫለህ? ንጹሐ ባህርይ የሆነው እግዚአብሔር እንኳን ስንነቅፈው እንዴት እንደሚታገሰን፣ ስንጠላው እንዴት እንደሚወደን፣ ስንርቀው እንዴት እንደሚቀርብን እስኪ ተመልከት።

እኔነትን ከውስጥ አስገኝቻለሁ

ለዎች እንዴት እንደሚከናወኑ ስትረዳ ጥፋትህን ባለማመን ይህ መጥፎ ሀሳባቸውን በመቀየር በእነርሱ እንድትመሰገን ብቻ ደፋ ቀና የምትል ከሆነ ነፍስህ ቅድስናን ለማግኘት ትችግራለች።

ብዙ ጊዜ ሰዎች ከአንተ ይልቅ ሌሎችን በይበልጥ ያወድሳሉ። የውዳሴ ከንቱ መንፈስ ስለተጸናወተህ ከመደለት ይልቅ ስትታወክ ትስተዋለህ።

ውድ ወንድሜ ከዚህ በፊት እንደተመለከትነው ይህንንም በግልፅና በጥልቀት እንደ፡-

1. ለምን ስለመልካምነት ለሌሎች ታወራሰህ እንዲያደንቁህ ትፈልጋለህ? እስኪ በግልፅ ንገረኝ፤ በውስጥህ ራስህን ታደንቃለህ? በእርግጥ በውስጥህ የምትጨነቅባቸውና ብዙ ግራ የምትጋባባቸው እንክፍኞች እንዳሉ ጥርጥር የለውም። ታዲያ እንዲህ ሆነህ ሳለህ ራስህም ባለመንክበት ባህሪ ለዎች እንዲያወድሱህና እንዲያሞክሹህ ለምን ትወዳለህ?
2. አንድ ሰው ሲናገር ሊከተል የሚገባው ትክክለኛው መስፈርት ምን መሆን እንዳለበት እስኪ ልጠይቅህ፡- ስለ ራስህ ትክክለኛ መግለጫ ልታቀርብ ትችላለህ? ወይስ ሰዎች እንዲጠሉህ የሚያደርጉህን፤ አሳፋሪና መጥፎ ነገሮችን በመተው ስለ ጥፋ ጎንህ ብቻ ትገልጻለህ? ወንድሜ ውሸት የታከለበት እውነት እውነት ሊኖረው አይችልም። ስለ ራስህ ስትናገር ውሸት ትጨምራለህ? አንተና የንስሐ አባትህ ብቻ በምስጢር የምታውቁትን እንክፍኞች ለሰው ትናገራለህ?
3. ስለ መልካም ባህሪ ማውራት ስትጀምር ማግኘት ያለብህን የክብር አክሊል እንደምታጣ ጥርጥር የለው። በእርግጥ የተራራውን ስብከት አንብባለሁ፤ ጌታ ምን እንዳለም አይተላለሁ፤ "ቀኝህ የምትሰራውን ግራህ አትወቅ።" በስውር የሚያይ አባትህ በግልጽ ያስረክብሃል ማቴ 6፤3-4። በአንተ ሐዘን ይሰማኛል፤ ምክንያቱም የራስህን ከንቱ ጽድቅ ለምንታጸባርቅበት ስነምግባር ብቻ ትታገላለህ፤ ከዚህም ከእግዚአብሔር ይልቅ ለሠይጣን ትቀርባለህ። እናም ጥርጥርህና ትጋትህ ከንቱ ሆኖ ይቀራል።

ስለ ራስህ ስትናገር በማይህ ጊዜ እንዲህ አድርጌ አመለከትሃለሁ፡- አንድ አትክልተኛ እግዚአብሔር ፍሬን በሰጠው ጊዜ በማምረቱና በምርቱ በመደለት ፋንታ ያጎረሰህን ነፃሽ ነህ።

ውድ ወንድሜ መቼም ስለራስህ መናገርን በምትፈልግበት ጊዜ እውነት እላችኋለሁ ዋጋቸውን ተቀብለዋል ማቴ 6 2 የሚለውን መለኮታዊ ቃል ተመልከት።

4. ሌላው ሥለራስህ በማውራት የሚመጡ መጥፎ ነገር በሚከተለው ታሪክ ውስጥ ግልጽ ነው። በአንድ አጋባሚ ላይ አንድ እኔ ስለምወደውና ስለማክብረው ሰው በአድናቆት ስሜት አወራ ነበር። ነገር ግን አንድ መንፈሳዊ አባት ይህን ንግግራን እንዳቆም ጠየቁኝ፤ ምክንያቱም በዚህ ምክንያት ርኩሳን መናፍስት እንዲዋጉት ትሰበስብበታለህ። ጀማሪ ስለሆነና ብዙ መጸለይ ስለሚጠበቅበት በእርጋታ እንዲኖር ተወው አለኝ። ከዚያም በኋላ በዚህ ሰው ላይ ስህተት እንዳደረኩ በማሰብ ውዳሴዬን አቆምኩ።

ሰይጣን የአንድን ሰው መልካም ነገር ሰምቶ መታገስ አይችልም። ስለዚህ እግዚአብሔር በአንተ ውስጥ ታላቅ መልካም ነገር ካደረገ ይህም በአንተና በእግዚአብሔር መካከል በምስጢር ይሁን። ሰይጣን እንዳይዋጋህና እንዳይመቀኝህ አታውራው። በዚህ ምክንያት ዋጋህን ብቻ ማጣት አይደለም ለሌላ ውጤቱን ለማታወቀው መከራ ተገዢ ያደርግሃል።

5. ስለ ራሱ የሚያወራ ሰው የሚያጋጥሙት መጥፎ ውጤቶች እኒህ ናቸው። ነገር ግን በሌላ መልኩ ራስህን በማመስገን የምታገኘውን ጥቅም ልትነግረኝ ትችላለህ። በእርግጥ የኃጢአተኛ ሰው ስሜት ሰዎች በእርሱ ላይ ያላቸውን አድናቆት በተመለከቱ ጊዜ የሚሰማቸው ስሜት እውነተኛ አይደለም። ይህ ጥቅም ሳይሆን ሊተው የሚገባ ኃጢአት ነው። ነገር ግን እኔ በሚያስረዳህ መልኩ የምታገኘው ጥቅም ሊኖርህ ይችላል፤ ያም ስለ ራስህ የማውራቱ ፍላጎት አይሉ መቋቋም ካልቻልክ ስለደካማነትህና ስለጉድለትህ ለሌሎች አስታውቃቸው በኃጢአት በወደክ ጊዜም መፍትሄ ለማግኘት እንዲጸልዩልህና ወደ እግዚአብሔር እንዲያማልዱህ ለምናቸው።

6. ሌላ ልነግርህ የምፈልገው ነገር ሰዎች አንድ ሰው ስለራሱ በሚያወራ ጊዜ ያናገራታል፤ ትዝህርተኛ ይሉታል። ይሁንና

ይህ ሰው የምድርንም በረከት አይበላም የሰማያዊውንም ሀብት አይቀዳጅም።

7. በመጨረሻም ትክክለኛ ለመሆን የምታደርገው ጥረት ሁሉ ያገተ ጥረት ብቻ እንዳልሆነ አንድ-ትረዳ አፈልጋለሁ። ይህን ነገር እንድታከናውን በአካባቢህ የሚረዱህ ሰው ሰራሽም ይሁን ተፈጥሯዊ ሁኔታዎች አሉ። ይኸውም በሌሎች ሰዎች ልትታገዝ ትችላለህ፤ እግዚአብሔርም ከሂሎቱንና ተስጥኦውን ይለግሰሃል።

እግዚአብሔር በአንተ ውስጥ ያደረገውን ዘንግተህ ሁሉን በራስህ እንዳደረክ ካሰብክ ሰውድቀት ትዳረጋለህ።

ውድ ወንድሜ በግልጽነት ያስቀየምኩ ስለመሰለኝ አፈራለሁ፤ ይሁን እንጂ ይቅርታ የማይሸረው ነገር የለምና ይቅር በለኝ።

ራስን መከታተል

ውድ ወንድሜ ብዙ ጊዜ ከእግዚአብሔር በላይ ስለምትወደውና ስለምታምነው አንተነትህ ላወሳህ አወዳለሁ። ማንነትህን ካልተረዳህ በስተቀር ነፍስህ ቅድስናን ታጣለች አንተም የመንፈስ ነፃነት አይኖርህም።

ፍቅር በክርስቲና ውስጥ የመጀመሪያው ትዕዛዝ እንደሆነ ሁሉ ራስን መከታተል ደግሞ ወደ ፍቅር የሚያደርስ ዋና መንገድ ነው። ስለግል ጥቅምህና ስለራስህ ደስታ ብቻ የምታስብ ከሆነ እግዚአብሔር ሰዎች በአንተ እይታ ቦታ የላቸውም። ስለዚህ በመጀመሪያ ከዚህ ከራስ ወዳድነትህ ራቅ። ጌታ ስለቃሉ ምስጋና ለእርሱ ይሁንና “በጊላዬ ሊመጣ የሚወድ ቢኖር ራሱን ይካድ መስቀሉንም ተሸክሞ ይከተለኝ” ማቴ 34- ብሏል

ስለዚህ ጌታም ራስን መከታተል የመጀመሪያ መጠይቅ አደርጓል ውድ ወንድሜ ህይወትህ ከእግዚአብሔር የራቀ እንዳይሆን በእግዚአብሔር ጸጋና ረድዴት የታገዘ ህይወት ይኑርህ። ከኃዋርያው ጋርም “እኔም አሁን ህያው ሆኜ አልኖርም ክርስቶስ ግን በእኔ ሄደራል” ገላ 2-20 በል

ክብር እንዲኖርህ ብትመኝ እንኳን ክብርህ ከእግዚአብሔርና በእርሱ ፊት ይሁን። “አባት ሆይ ከአንተ ጋር አክብረኝ” ዮሐ 175 የሚለውን ቃል ምንጊዜም ድገመው። በአለም ነገር ክብር አትፈልግ ምክንያቱም አለሙም ምኞቱም ያልፋሉ 1ኛ ዮሐ2-17 ግን አንተ የእግዚአብሔር ልጅ የሆንክ “የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ የሆንክ መንፈሱ የሚኖርብህ ነህ” 1ኛ ቆሮ 3፤16 እኛም ከእግዚአብሔር የተወለዱ እንጂ ከደም ወይም ከስጋ ፈቃድ ወይም ከወንድ ፈቃድ አልተወለዱም ዮሐ 1፤13 ይህች ነፍስህ “የእግዚአብሔር የአፋ እስትንፋስ ነች። በቅዳሴ ሁሉ

በእርሱ ፈቃድ ከእርሱ ጋር ህብረት እንዲኖርህ በእርሱ እንድትታመን ከቅዱስ ስጋውና ከክቡር ደሙ ትቀበላለህ ክብርህ እንደዚህ ሆኖ ሳሳ ለምን ከአፈር ሌላ ክብርን በመፈለግ ይህን ክብር ችላ ትላለህ?

ስለምን ሰዎች ሲዘልፉህ ትጨነቃለህ? ለምንስ በምስጋናቸው ጊዜ ደስተኛ ትሆናለህ? በሚያጠቁህ ጊዜ ለምን ራስህን ትከላከላለህ? ውድ ወንድሜ አሁንም ስጋህንና የስጋህን ስሜት በማድመጥህ አዝናለሁ። ውድ ወንድሜ ራስህን ካድ ፍቅርህም ለእግዚአብሔር ብቻ ይሁን። ከሐዋርያው ዮሐንስ ጋር 'እርሱ ሊልቅ እኔ ግን ላንስ ይገባል' ዮሐ 3-30 በል። ማን ከማን ያንሳል እያልክ ስትፎክር አሰማሃለሁ ንፅህናህን ለሚያሳጣህ ከዝቃጩ ነገር አንተን ከሚጎዳህ ከአለም ክብር በስተቀር ምንም የምታጣው ነገር እንደሌለ አወቅ። እግዚአብሔር ሲፈጥርህ የነበረህን ክብር ለመመኘትና በእርሱ ፈቃድ ለመኖር ከእንደዚህ ዓይነቱ ኃላፊ ክብር ራስህን አግልል ሁል ጊዜ ከእርሱም ጋር እንድትሆን ይፈልጋል።

ያም አንተ ከሌሎች ጋር ያለህን ግንኙነት ይመለከታል። ግን አንተን አስመልክቶና በእግዚአብሔር ፊት አንዴት እንደምትቆም መናገር አፈልጋለሁ። መንፈስህ ከዚህ ነገር እንድትርቅ ከፈለክ በእግዚአብሔር ፊት እንደ ባዶ ሆነህ ቀረብ ምንም ዓይነት ጥበብ ዕውቀት የሰራ ልምድ ችሎታ እንዳለህ እትሁን። በፊቱም ምንም እንደማያውቅ ሁን። ይህን ስል አዋቂ ሆነህ ሳለ እውቀት ሁሉ የእግዚአብሔር እንጂ የባህሪ አለመሆኑን እንድትገነዘብ ነው።

ማለት የፈለኩት ነገር አንተ የሸከከው ማንነትህን እንድታምን ለማድረግ ነው። ይህን ኃላ ኢየሱስ ክርስቶስ ይገልጠዋል። ይህ የተደበቀ ማንነትህ የሚገለጠው በሰዎች ፊት ብቻ ሳይሆን አንተም በም ትረዳው ዓይነት ነው። 'ጌታ ሆይ እኔ ፊትህን ለማየት አፈልጋለሁ የሰይጣንን ኃይል የማልችል ደካማ ነኝ የማገኛውም ስራ ውጤት በእጅህ ነው' በል እግዚአብሔርም እንዲመራህ፤ በሀይወትህም ጣልቃ እንዲገባና በአንተ ላይ ስራውን እንዲሰራ ጠይቀው። ከዚያም ሳትለምነው የምትሻውን አውቆ የሚሰጥህ አምላክህን አመስግነው። እናም ሰዎች ሊያመሰግኑህ በመጡ ጊዜ አትኩራራ፤ አይምስልህ ወይም በሀሰት ትሁት አትሁን አጋጣሚን ተጠቅመህ ዳዊት እንዳለው አንተም እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ባይሆን ሰዎች በእኛ ላይ በተነሱ ጊዜ ቁጣቸው በሳያችን በነደደች ጊዜ በዚያን ጊዜ ህያዋን ሳለን በዋጡን ነበር በዚያን ጊዜ ውሃ ባሰጠሙን ነበር በነፍሳችን ላይ ፈላሽ ባለፈ ነበር መዝ 124-1-4 እያልክ ዘምር።

ከኃጢአት ጋር በታገልክ ጊዜ ሥጋዊ ኃይልህን አትመነው ወይም ባለፈው አሸናፊነትህ አትመካ ምክንያቱም ኃጢአት 'ወግታ የጣለቻቸው ብዙ ናቸውና እሷም የገደለቻቸው እጅግ ብዙ ናቸው' ምሳ7-26 ነገር ግን አሸናፊነት የጌታ እንደሆነ እርግጠኛ ሁን ለትንሽ ኃጢአት ላይ ከተወሀ እንደሰዶም ህዝብ ትሆናለህ።

ይህን መዝሙር ዘምር 'ነፍሴ በውስጤ ባለቀች ጊዜ መንገዱን አውቀው በምሄድበት በዚያች መንገድ ወጥመድን ሰውሩብኝ ወደ ቀኝ ተመለከትኩ እየሁ የሚያውቀኝ አጣሁ መሸሸጊያም የለኝም ስለነፍሴም የሚመራመር የለም።' እሌቱ ወደ

አንተ ጨካኝ አንተ ተስፋዬ ነህ በህያዋን ምድር አንተ እድል ፈንታዬ ነህ አለሁ። እጅግ ተቸግራለሁና ወደ ልመናዬ አድምጥ፤ በርትተውብኛልና ከሚያሳድዱኝ አድነኝ መዘ 142-3-6።

ውድ ወንድሜ አንተ ምንም አይደለህም ይህን በአንተና በአግዚአብሔር ራት ማመን አለብህ ማንኛውንም ነገር ማድረግ እንደምትችል ስታስብ ወደ ልመናህ ተመለስና 'ወደ ፈርኩን የምሄድ የአስራኤልን ልጆች ከግብፅ የማወጣ እኔ ማነኝ' ደ 3-11 በል።

ይሁንና አግዚአብሔር ይህን ካሳወቀህ በምትናገርበት ጊዜ እርሱ አፍህ ይሆናል በምላስህም ውስጥ ይናገራል አንተም ልክ እንደመሳሪያ ትሆናለህ ከዚያም በመንገድህ ስኬተማ ትሆናለህ እንደዚህ ከሆነ በሞት ጥላ ስር ብትገዝም ሰይጣንን አትፈራም ጠላትህም ሊወጋህ ሲነሳ በዚህ ትመካለህ።

ከምድራዊ ምኞቶች ነፃ መውጣት

ከምድራዊ ምኞትህ ተላቀቅ ከምን ዓይነት ነገር መራቅ እንዳለብህ ታውቃለህ? ከምድራዊ ፍላጎትህ ከመሳሰሉት ራቅ ፍፁም የመንፈስ ነገነት እንዲኖርህ ከፈለክ ከምድራዊ ምኞቶችህ ተላቀቅ።

ውድ ወንድሜ በአርጋታና በግልጽነት ላውጋህ እጅግ አብዝተህ የምትጨነቅባቸው ልብህን የተቆጣጠሩት ታላላቅ ምድራዊ ተስፋዎች አሉህ። እነዚህም ሀላብህን ሁሉ ይቆጣጠሩታል ብቻህን በምትሆንበት ጊዜ በምናብ ይመጡብሃል በምትተኛ ጊዜ ህልምህ ሁሉ ይህ ይሆናል ልትከዳቸው የማትችለው ነገር ግን የምታውቃቸው ምድራዊ ዓላማዎች አሉህ። ተፈላጊነት እንዲኖርህ ትመኛለህ ስልጣን እንዲኖርህ ኃያል እንድትሆን ዕውቅና እንዲኖርህ ስምህ ከጽንፍ እስከ አጽናፍ እንዲኖሩት ትፈልጋለህ። በሀብት፣ በማህበራዊ ስልጣን በእውቀት በማዕረግና በመልክ ዝነኝ የመሆን ተላፋ አለህ፤ በመኖሪያ ቤት፣ በምግብ በልብስና በሰውነት ደስታን በሚሰጡ ነገሮችም ተስፋ አለህ። አለም በአንተ እንጂ አንተ በአለም እየኖርክ አይደለም። ስለዚህ አንተነትህ በዚህ ምድራዊ ተስፋ የታጠረ ነው። መንፈስህም ከስጋ ፍላጎቶች መራቅን ትመኛለች ስጋ በመንፈስ ላይ መንፈስ በስጋ ላይ የመጣልና ፲፩-17

የመንፈስ ነፃነት

ውድ ወንድሜ እነዚህ ሥጋዊ ተስፋዎችና ፍላጎቶች ስኬታማ ስለማይሆኑ ግራ ትጋባለህ።

ይህም በእርግጥ ቅሬታን ያመጣብሃል። እነዚህን ነገሮች ሁሉ ትናፍቃለህ ነገር ግን ናፍቆትህ አያስደስትህም። ስለዚህ ለምኞትህ ሁሉ ማስተካከያ ታበጅለት ይሆናል ምናልባትም ይጠቅሙኛል የምትላቸውን ሰዎች ማግኘት፣ በምኞትህ ዙሪያ የተፃፈ መዛግብት ማገለገጥ ትፈልግ ይሆናል በዚህም ላይ ታች ስትል ምኞትህን ለማሳካት ትታገላለህ እንዲሆን ሌላ ዘዴ ልትፈጥር ትችላለህ ይሁን እንጂ ሳይሳካልህ ቀርቶ በሃሳብና በጥረት ትታክታለህ ከዚያም ትበላጫለህ።

ከዚህ የከፋው ነገር በእነዚህ ምኞቶችና ተስፋዎች ስኬታማ አለመሆን ምክንያት ለመጥፎ ህይወት መዳረግህ ነው።

እንደምትሰለች አውቃለሁ አዘንኩልህ እስከ መቼ ድረስ በምኞት ማዕበል ውስጥ ትኖራለህ? የምትመኘውን ባገኘህ ጊዜ ደስተኛ ትሆናለህ ይህ ደስታ ስለማያረካህ ሌላ አዲስ ደስታን እንድትመኝ ያደርግሃል። ልክ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ "ከዚህ ውሃ የሚጠጣ ሁሉ እንደገና ይጠማል" ዮሐ 4-13 እንዳለው እርካታ አይኖርህም።

ስለዚህ ውድ ወንድሜ ነገሩን በእርጋታ ከአንተ ጋር ለመነጋገር አፈልጋለሁ። "አለሙም ምኞቱም ያልፋል" 1ኛ ዮሐ 2-17 ታዲያ ይህን ቃል ካወክ ለምን አለማዊ ፍላጎቶችን ለማግኘት ትታክታለህ? አንተ ልክ እንደ እኔ ለመሬት እንግዳ ነህ። አለም የሚያልፈበት አንተም የምትጠፋበት ጊዜ ይመጣል ልክ ከእናትህ ማህጸን ራቁትህን እንደመጣህ እንደዚሁ ራቁትህን ትመለሳለህ

የመንፈስ ነፃነት

ኢዮ1-21 አለምን ከነክብሯ ከነሀብቷና ከነስሟ ለቀሃት እንድትሄድ በመገደድ እንደማንኛውም ሰው ወደ መሬት ትወርዳለህ። ከዚያም ከአለም ያገኘኸው ስልጣን ደስታ ታዋቂነት ወይም ምንም ይሁን ምን ስጋህን ከሞት ሊከላከልልህ አልያም ስጋህን ከሚበሉት ትል ሊከላከልልህ አይችልም። በፍርድም ቀን ከአለም ሀብትና ንብረት ውጭ በእግዚአብሔር ፊት ትቆማለህ። መልካምም ይሁን ክፉ የስራኸው ስራ እንጂ የአለም ቁሳዊ ነገር አይከተልህም

ስለዚህ ውድ ወንድሜ ምኞትህንና ተስፋህን በአለም ላይ በማድረግ መታወክህ ለአንተ ጥሩ አይደለም ይህች ምድር እሾህንና አጭኬላን እንዳበቀለችልህ ትዘነጋለህ!

ከእኛ በፊት የነበሩና ምድርን ሊረግጧት የማይገባት የቅዳሳቶችን አሰርና ፈልግ ተክተል ቅድስናቸውን ያገኙት ይህችን አለም በመውደድ ሳይሆን በመናቅ ነበር ሁኔታዎች ሁሉ ተመቻችተውላቸው ሳለ በአለም ስላሉ ነገሮች ለማንኛውም ለአለም ምኞት ጉጉት አልነበራቸውም።

ውድ ወንድሜ አሁንም የአለም ምኞቶች አሉህ መዝገብህ ባለበት ልብህ ደግሞ በዚያ ይሆናልና" ማቴ 6-21 ልብህ የስጋን ምኞቶችን ስለተቆራኘ መንፈሳዊ ነገሮች በአንተ አመለካከት ዋጋቸውን ያጣሉ ይህ የክብር ጌታ እንደተፈተነው ዓይነት ፈተና ነው። ማቴ4-8-9

አሁን አስተውል እነዚህ ነገሮችን ብትይዝ በጥሩ ምኞት ያሰርካት ነፍስህን ብታጣ ጥቅሙ ምንድን ነው? ነፍስህ ነጻነትን ትሻለች።

ከስሜት ህዋሳት ተጽእኖ ነፃ

መውጣት

በስሜት ህዋሳት ለብዙ ጊዜ ትመራለህ፤ መንፈስህ እነዚህን ስሜቶችን በተቃወመች ጊዜ አጅግ ትቃወማታለህ። ከዚህ ከስሜትህ ተጽእኖ መቼ ትላቀቅ ይሆን።

በዐይንህ ያየኸውን፣ በጆርህ የሰማኸውንና በእጅ የዳሰሰኸውን ብቻ ታምናለህ። በዓይንህ ካላየህ በጆርህ ካልሰማህ ሁሉንም ነገር ትጠራጠራለህ ለጥርጣሬህ ምክንያቱ ምን ይሆን ለዚህ መንስኤ ምላሹ ያንተ በስጋ መኖርና በስሜትህ መመራትህ ነው።

ወዲህና ወዲያ ታማትራለህ፤ ማንም እንዳያይህና እንደይመሰክርብህ አጸያፊ ነገሮችን በድብቅ ታደርጋለህ። ነገር ግን ማንም አንዳላየህ ታስብ ይሆናል። ነገር ግን በርህራሄና በተግላጽ የሚመለከቱበት ብዙ ዓይኖች አሉ። አሁንም በስጋ ስላለህ እነዚያን ዓይኖች አታያቸውም። ይኸውም አንተ የማታየው አርሱ የሚያይህ አምላክ እግዚአብሔር ነው። በመንፈስ በምትሆንበት ጊዜ ከስሜትህ ተጽእኖ ትላቀቃለህ ከነቢዩ ከኤልያስ ጋር “በፊቱ የቆምኩ የሠራዊት ጌታ ህያው እግዚአብሔርን” 10 ዳገ 10፣ 15 ማለት ትችላለህ።

መከራ በሚገጥምህ ጊዜ ወደ ቀኝ ወደ ግራ ብታማትርም ራስህን ብቻውን ታገኘሃለህ፤ በጣም ተፈራለህ ትደነገጥማለህ።

በእርግጥ እንዳትደነገጥ እግዚአብሔር በቀኝህ ነው። ዐይኖችህ ሁሉን ነገር ማየት ስለማይችሉና ግዑዝ ስለሆኑ መንፈሳዊን ነገር ማየት አይችሉም። ውድ ወንድሜ ከእነዚህ ከስጋዊ ስሜቶችህ መንፈስህን እንድታርቅ አመኛለሁ።

ይህ መንፈስ የአንተ ነው። “መንፈስ የእግዚአብሔር ጥልቅ ነገር እንኳን ይመረምራል” 10 ቆሮ2:10 በነፃነት እግዚአብሔርን ለማየት ከቆ በል፤ በደስታም “በሞት ጥላ መካከል እንኳን ብሄድ አንተ ከአኔ ጋር ነህና ክፉን ስልፈራም” መዝ 23:4 ትላለህ።

የኤልሳዕ አገልጋይ የነበረው ምስኪኑ ግያዝ የጠላቶቹ ትልቅ ጦር ወደ እርሱ እየቀረበ ሳለ በጣም ፈርቶ ነበር፤ ምንም ዓይነት ተስፋ አልነበረውም ነገር ግን በመንፈስ ይኖር የነበረው ኤልሳዕ በልበ መሉነት ነበር። የሰው ልጅ-ዐይን ሊያየው የማይችለውን፣ ጆሮ ሊሰማው የማይችለውን በመንፈሳዊ ዓይን ተመለከተ። በአገልጋዩም ሀዘን ተሰማው ወደ ጌታም የዚህ ሰው ዐይን ይከፈትለት ዘንድ ጸለየ “እግዚአብሔርም የብላቴናውን ዐይን ገለጠ፤ አየም እነሆም በኤልሳዕ ዙሪያ ያሉትን የእሳት ፈረሶችንና ሰረገሎች ተራራውን ሞልተው ነበር” 2ኛ ነገ6:17 ስለዚህ ተደሰተ።

ደካማ ሰሆኑና መንፈሳዊ ነገር ሊረዱ በማይችላቸው በስሜት ህዋሳትህ አትታመን። የስራጽታዎ መበለት በስጋዊ ዐይኖቿ እኛን የምታህል ዱቄትና ጥቂት ዘይት በቆርቆሮው ውስጥ ተመለከተች እሷም ትንሽ ቂጣ ለእርሷና ለልጇ ከጋገረች በኋላ እርሷን በልተው አንደሚሞቱ አሰበች። ነገር ግን ኤልያስ

በመንፈሱ ከዚህ የበለጠ ታላቅ ነገር ተመለከተ “ዱቄቱም ሆነ ዘይቱ እንደማያልቅ ተመለከተ። 10 ነገ 17-14-16”

ኤልሳቦ በዮርዳኖስ ወንዝ አጠገብ ቆሞ ነበር፤ በሥጋዊ ዐይኖቹም አንድ ሰው ወደ ውስጥ ቢገባ እንደሚያሰጥመው ተመለከተ። ነገር ግን መንፈሳዊ ዐይኖቹ ሥጋዊ ዐይኖቹ በተመለከቱት ነገር አልተወሰነም፤ ዮርዳኖስ ተከፍላ ማለፊያ መንገድ እንደተፈጠረ አየ፤ ነገር ግን ኤልሳቦ ኤልያስ በእሳት ሠረገላ ሲያርግ ከኤልያስ ይተቀበለው መጥፍጸፊያ ውሃውን መታው፤ ውሃውም ተከፈተ በዙያም መንገድ ተከፈተለት። 20 ነገ 2-14።

ሥጋዊ ዐይኖች የኤልያስን መጥፍጸፊያ እንደተራ ጨርቅ ያዩታል፤ ኤልሳቦ ግን በመንፈሳዊ ዐይኖቹ ጨርቅ ብቻ ሳይሆን በተጨማሪም መለኮታዊ ኃይል እዳለበት ተመለከተ።

ወንድሜ ዐይኖችህ ግዑዝ የሆኑ ነገሮችን እንኳን ለማየት በቂ አይደለም። ምክንያቱም ከዐይን እይታ ውጭ በአገሊ መነጽር ብቻ የሚታዩ ነገሮች ብቻ አሉና።

የአገሊ መነጽር ካልተጠቀምክ ጥቃቅን ህዋሳትን በዐይነ ሥጋህ ማየት ካልቻልክ ስላላየሃቸው መኖራቸውን ትጠራጠራለህ። ግዑዝን ነገር አስመልክቶ እንዲህ ከሆነ ስለመንፈስና ስለመንፈሳዊ ነገር አስመልክቶ ምን ትላለህ?

ለመንፈሳዊ ነገር ቀዳሚነትን በመስጠት መንፈስህ ይምራህ “ሳያዩህ የሚያምኑ ብፁዐን ናቸው” ዩሐ 20፥29 እንደተባለ መንፈስህ ወደ ሰማይ ይወጣ ዘንድ፤ የእግዚአብሔር

በሆነው ዓለም ውስጥም ይዋኝ ዘንድ ፍቀድለት መንፈስህም ህዋሶችህን ይመሩ ዘንድ ፍቀድ።

አንድ ቀን አንድ ሰው ቅ.ጊዩርጊስ በቤተ ክርስቲያን እንደተገለጸ ነገር ግን እሱ ይህን እንዳለመነ ነገረኝ። በራሱ ለማየትና ምትሃት አንደሆነ ለማረጋገጥ ሄደ ነገር ግን ምንም አልተመለከተም።

ስለዚህ ታሪክ ምንም ዓይነት ማብራሪያ መስጠት አልፈልገም። ነገር ግን ዋናውን ነጥብ ላቅርብ። ይህ ሰውና እርሱን መሰሎቹ በደካማ እምነታቸው ምክንያት ማንኛውንም ራዕይ ማየት አይችሉም። እግዚአብሔር እራሱንና የመንግሥቱን ክብር በገለጠላቸው ጊዜ እነሱ መንፈሳዊ የሆኑ ነገሮችን በስጋዊ ስሜቶቻቸው ማሸነፍ ይፈልጋሉ።

ከዓለም አንዳች አልሻም

አንድ ሰው የመንፈስ ነፃነት ከፈለገ ከአለም አንዳች አይሻም

ዓለምን የሚመድኑ ስላልሆነች ከአለም ምንም አልፎ ለምን ነገር ግን ይህ ሰው ለወጣን ደን እንቅፋት ነው።

ዓለም ችግር የበዛበትና ምንም ልትሰጠኝ ስለማትችል ከእርሷ ምንም አልሻም። በዓለም ውስጥ ያለው ነገር ሁሉ እኔን የሚማርክና የሚያረካ ቢሆንም እንኳን ይህ ዓለም መንግሥተ ሰማይ አይደለም። ከሚታዩና ከሚያስደስቱ ነገሮቹ በስተቀር ምንም የላትም። በእርግጥም ስለ ሰማያዊው ነገር፣ ስለ እግዚአብሔር ህልውናና ስለመንፈስ ቅዱስ እንረዳበታለን።

የዓለም ስላልሆነኩ ከአለም ምንም አልሻም። እንደሚያስቡኝ አፈር አይደለሁም፣ መለኮታዊ እስትንፋስ እንጂ፣ በዘላለማዊ ህይወት ከእግዚአብሔር ጋር ነኝ። ነገር ግን እግዚአብሔር በምድር ላይ አስቀመጠኝ። ትቼው ወደ እግዚአብሔር መመለስ አለብኝ፣ ስለዚህ ከዚህ ምድር ምንም አልሻም "ከአብ ወጥቼ ወደ አለም መጥቻለሁ፣ ደግሞ አለምን አተዋለሁ ወደ አለም አሄዳለሁ ዮሐ 16:28"

ከአለም ለማግኘት የምመኛቸው ሁሉ የሚጠፉ ናቸው። ከሥጋና ከምድራዊ ህይወት መራቅን አልፎ ለሁሉ። በአለም ሊረክስ እንዳማይችለው እንደቀድሞው እስትንፋስ መሆን አልፎ ለሁሉ። ህያውነትንና ዘላለማዊነትን ስለምፈልግ ከአለም ምንም አልሻም። አለም ዘላለማዊ የሆነ ነገር የላትም። በአለም ውስጥ ያሉ ሁሉ

ጠፊና ረጋፊ ናቸው፣ አለም ራሷ ቀልጣ ትጠፋለች ስለዚህ የሚጠፋን ነገር አልሻም።

ሁሉን ቻይና ስጦታው የማያልቅበት አምላክ ስላለኝ ከዚህች ዓለም የምሻው አንዳች ነገር የለም። ምክንያቱም እርሱ ሳለምነው የምፈልገውን አውቆ የሚሰጠኝ አምላክ ነውና።

እኔን ለመጣል ካልሆነ በቀር ለእኔ የሚጠቅም ነገርን ስለማትሰጠኝ ከአለም ምንም አልሻም። አለም የምትሰጣቸውን የሚቀበሉ እነሱ የአለም ባሪያዎች ናቸው። ለሥጋቸው ደስታን በመስጠት የነፍሳቸውን ቅድስናና ገጽህና ትወስዳለች፣ የራሷን ደስታ በመስጠት ሰማያዊውን መንግሥት ትነቅቃለች። ሰይጣን ክብራቸውን በማሳጣት እርሱን አንዲያመልኩት ለማድረግ የዚህን ዓለም መንግሥታት ክብር ሰጣቸው ሰይጣን ለሰዎች ነፍሳቸውን አንዲያጡ የሚያደረጋቸውን ነገር ብቻ ይሰጣቸዋል። "ነገር ሁሉ ጉዳት እንዲሆን አቆጥራለሁ ስለ እርሱ ሁሉን ተጉዳህ ክርስቶስንም አገኝ ዘንድ" ፊል 3:8

ይህች ዓለም ከምትሰጠኝ ይልቅ የሚበልጠውን ትወስድብኛለች ስለዚህ የሚያምኗት ተገዢዎቿ ናቸው። ከዓለም አንዳች ነገር አልፎ ለምንም የምለው ለዚህ ነው።

እኔ በእግዚአብሔር አርአያና አምላል የተፈጠርኩ የእግዚአብሔር ልጅ ነኝ የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ የመንፈሱም ማደሪያ ነኝ። ቅዱስ ስጋውን ክቡር ደሙን የምቀበል ብቸኛ ፍጡር ነኝ። የሰማይና የምድር መካፈቻ የተሰጠኝ ባለስልጣን ነኝ። በእርሱም ፈቃድ የአለም ብርሃን የምድር ጨው ነህ ተብሎ

የተነገረልን ነን። ማቴ 5:13 በዚህ ሁሉ ከአለም በላይ ስለሆነኩ ከአለም አንዳች አልፈልግም።

ምድርን ሊረግጧት ያልተገባቸው የቀደሙ ቅ.አባቶች ከአለም ምንም ሳይወስዱ በዚህች ዓለም ኖሩ። እነርሱም በምድር ላይ በመኖር ለምድር በረከትና ለዚህች አለም አለመጥፋት ምልክቶች ሆኑ ምክንያቱም እግዚአብሔር ጸሎታቸውን ሰምቶ ለምድር ዝናምን ሰጠ፤ በጸሎታቸውም ህዝቡን ይጠብቅ ነበር እኔም አባቶቼን መምለል ስለምሻ ምንም እንኳን በዓለም ውስጥ ብኖርም ከአለም አንዳች ነገር አልሻም።

በስነ ፍጥረት ታሪክ ውስጥ አንደምረዳው ኃጢአት ከመታወቁና ሞት ወደዚህች ዓለም ከመግባቱ በፊት በመጀመሪያ እግዚአብሔር ሁሉን ነገር ተመለከተ እነሆም መልካም ነበር። የአለም ፍጥረታት እንኳን ሳይቀር እንዲያፈሩና እንዲበዙ እግዚአብሔር የተባረኩ ነበሩ። እግዚአብሔር ግሩም አድርጎ ያከናወናቸው ሥራዎቹ አሁን ታውከዋል። ስለዚህ ከብርሃን ይልቅ ጨለማ ከህይወት ይልቅ ሞትን ከመረጠች ዓለም አንዳች አልሻም።

አምላኬ ሆይ እስከ መጨረሻ የወደድክኝና ቤዛ የሆንክልኝ አንተ ብቻ ነህ ካለመኖር ወደ መኖር ያመጣኸኝና ዳግመኛም ስምህን እንድቀድስና ክብርህን እንድወርስ የፈጠርክኝ አንተ እንጂ ለመፈጠሬ የእኔ ጣልቃ ገብነት የለም።

ስለዚህ ከአለም የራኩና ይልቁንም አንተን እንዳውቅህ የሚያደርገኝን ጸጋ ከምትሠጠኝ ከአንተ ጋር አንድ መሆንን ስለምፈልግ ከአለም አንዳች አልሻም።

አስተማሪ እግዚአብሔር ነው

ከትምህርት ዓለም የራቁም ከሰው የተማሩም እነዚህ ሁሉ በእግዚአብሔር ፊት አላዋቂዎች ናቸው። ነገር ግን የተማሩ /ምሁራን/ የሚባሉት በእግዚአብሔር የተማሩ ናቸው።

እግዚአብሔር ሰውን በፈጠረው ጊዜ እጅግ አዋቂ አድርጎት ነበር። አንድ አላዋቂ ሌላ እውቀት በፈለገ ጊዜ በእግዚአብሔር የተማሪ ነበር። ሰውም በዚህ የዕውቀት መንገድ ቢጓዝ ኖሮ አዋቂ ይሆን ነበር፤ ዕፀ ህይወትን በልቶ ለዘላለም በኖረ ነበር። ነገር ግን ሰው ዕውቀትን ከእግዚአብሔር ውጭ ከሌላ ምንጭ በተቀበለ ጊዜ አላዋቂ ሆነ። የመጀመሪያውን ትምህርት ከእባብ ወስዶ የዕውቀትን ዛፍ በበላ ጊዜ አላዋቂ ሆነ። ሰው አሁንም ዕውቀትን ከእግዚአብሔር ውጭ ይመኛል ነገር ግን የማያገኘው በድንቁርና ላይ ድንቁርና ነው።

ሰው የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስና የመንፈሱ ማደሪያ ነው መንፈስ ቅዱስን ኢየሱስ ክርስቶስ 'ወደ እውነት ሁለ ይመራችኋል' ዮሐ 16:13 ብሏል። ቅዱስ ጳውሎስም "መንፈስም የእግዚአብሔርን ጥልቅ ነገር ስንኳ ሳይቀር ሁሉን ይመረምራል" 10ቆሮ 2:10 ይላል።

ይሁንና ሰው ካለማወቁ የተነሣ ከባህርዩ ዕውቀት ውጭ ከሰዎችና ከመጽሐፍት ማግኘትን ይሻል። ስለዚህ የዚህ ዓለም ጥበብ በእግዚአብሔር ፊት ሞኝነት ነው።

ውድ ወንድሜ ሰው አዋቂ ነው ሊባል የሚችለው በክርስቶስ ሞት ባገኘው ህይወት አዳም በተፈጠረ ጊዜ ከነበረው ዕውቀት በላይ ዕውቀትን በሚያስገኘው ህይወት መኖር ሊችል ነው።

ውድ ወንድሜ ማንም እግዚአብሔርን ከአርሱ ውጭ ለማግኘት ከጣራ መንገዱን ይስታል። ነገር ግን ብቻህን ሁን፣ አገናዝብ፣ አስብ በውስጥም እግዚአብሔርን ፈልግ። ከዚያም ከጥልቁ ልብህ ውስጥ ታገኘሃለህ። ፊት ለፊትም ታየሃለህ። ፍቅሩም ማለቂያ እንደሌለው እንደ ክረምት ውሃ እንደሆነ አስብ። በዚያም እጅግ ትደነቃለህ እግዚአብሔርን አየሁት እያልክ በፍፁም ደስታ ትሞላለህ።

ቅዱሳን አባቶችን የተጓዙበትም ዋናው መንገድ ይህ ነበር። አለምን ናቋት፣ እግዚአብሔርን በውስጣቸው ፈለጉት። ሁሉንም ነገር ስለሰሙ ተው፣ በማያቋርጥ ምስጋናና በተመስጦ ሊያዩት ቻሉ። ነገር ግን ብዙ በአለም አዋቂዎች ነን ባዬች እግዚአብሔርን ከመጽሐፍ ከሰዎች ፈለጉት ያተረፉት ነገር አላዋቂነትን ነበር።

ይህን ሳወሳ ለእነሱ ሀዘን ይሰማኛል ነገር ግን ስለዚህ ብቻ ሳይሆን እግዚአብሔርን ፍለጋ አለምን ትተው ወደ ገዳም ከገቡ በኋላ እግዚአብሔርን ከመጽሐፍ ለማግኘት የሚያስቡትን ሳስብ እጅግ አዝናለሁ። በእርግጥ እግዚአብሔር በልቡናቸው ሲኖርም ከአርሱ ጋር ያላቸው ህብረት እንዲጸናና ይህን ሀሳባቸውን እንዲተው ይፈልጋል። እንጂ በደካማ ሀሳባቸው ሊተዋቸው አልወደደም። የሰው ልብ ያላሰበውንና የሰው ዐይን ያላየውን ምሥጢር ሊገልጽላቸው ወደደ።

ይህ ትምህርት ሁላችንንም የሚመለከት አንጂ ለገዳማውያን ብቻ የሚተው አይደለም። ውድ ወንድሜ ለመንፈሳዊው ትምህርት ትክክለኛው መንገድ ምን እንደሆነ ታውቃለህ? በእርግጥ ዕውን አዲስ ነገር ለማስተማር አይደለም። በውስጡ ብዙ ነገር ስለያዘ አንተ ከምታስተምረው በላይ ያውቅ ይሆናል ስለዚህ ተፈጥሮው አንተ ከምታስተምረው በላይ ሊያሳውቀው ይችላል። ነገር ግን ትክክለኛው የማስተማር መንገድ ሰውን ከስህተት ጉዳይ መመለስ ነው።

አንድ ሕጻን በአእምሮው፣ በሐሳቡ፣ በልቡ ስለ እግዚአብሔር እጅግ ትልቅ ዕውቀት ይዞ ይወለዳል። ከዚያም ህብረተሰቡ ይህን ሕፃን እንደራሱ ባህልና ልማድ እግዚአብሔር እንዲህ ነው ይለዋል በዚህ ጊዜ እግዚአብሔርን የማወቂያው መንገድ ይዘጋል። እናም ይህን ሕፃን አባቱ አዳም መልካሙንና ክፍውን ከሚያሳውቀው ፍሬ በልቶ ዕውቀትን እንደፈለገ ሁሉ የዚህም ሕጻን ዕውቀት በአካባቢው የዕውቀት ተጽእኖ ተለውጧል። ነገር ግን መንፈሱ ከእነዚህ ነገሮች በራቀ ጊዜ ዕውነተኛውን ዕውቀት እግዚአብሔርን ያውቃል ምክንያቱም ሰዎች እንደሚያስቡት እግዚአብሔር ከአርሱ ጋር ያለ አንጂ የራቀ አይደለም።

ትክክለኛው ትምህርት ስለ እግዚአብሔር የሚያውቀውን ማስጣል ሳይሆን ከመጥፎ ልማድ፣ ከባህል የቀሰመውን ዕውቀት ማስጣል ወይም ማስተው ነው። አርሱም ከዚህ ዕውቀት ከተላቀቀ እግዚአብሔርን ያውቃል ትክክለኛም ዕውቀት ይኖረዋል ምክንያቱም በአርሱ ውስጥ ያለ እንጂ ከአርሱ የራቀ አይደለም።

አለማወቅህን እወቅ

አስተማሪ የመሆን ምኞት በጣም ትልቅ አደጋ ያስከትላል። እና ውድ ወንድሜ እስከቻልክ ድረስ ከዚህ ነገር ለመራቅና ምኞቱን ለማስወገድ ሞክር።

ሰዎችን ለማስተማር ትፈልጋለህ? መልካም ግንምንጫነት ትምህርት ልታስተምር ትወዳለህ?

ውድ ወንድሜ አሁን ስለ እያንዳንዱ ነገር በቂ ዕውቀት የለንም ይህን ሀሳቤን እንደምትጋራልኝ አስባለሁ። የተረዳናቸው ወይም ያወቅናቸው የሚመስሉን ነገር ግን ብዙ ያልተረዳናቸውና ያላወቅናቸው ነገሮች አሉ። ለምሳሌ የሃይማኖት ትምህርትን ሌሎች በምናስተምርበት ጊዜ እኛ እንደተገነዘብነው እንጂ እንደ እግዚአብሔር አናስተምርም። የኋላ ኋላ በመንፈሳዊ ህይወታችን አድገንና በመንፈሳዊ ዕውቀታችን መጥቀን ማገዝታችንን ስናውቅ ትናንት የነበረንና ዛሬ ያለን የሃይማኖት ትምህርት ይለያያል። እንዲህ ከሆነ ታዲያ አስቀድሞ ከእኛ ሃይማኖትን የተማሩት እነኞ ሰዎች ለምን ዓይነት ሁኔታ ይሆኑ ይሆን?!

ይህን አስመልክቶ በተጨማሪ ሐዋርያው ያዕቆብ ከአናንተ ብዙዎች አስተማሪዎች አይሁኑ፤ የባሰውን ፍርድ እንድንቀበል ታውቃላችሁና። ሁላችንም በብዙ ነገር እንሰናከላለንና ያዕ 3:1-2 ይላል።

ነቢዩ ኤርምያስ ለእግዚአብሔር እነሆ ብላቴና ነኝና እናገር ዘንድ አላውቅም ኤር 1:6 ይላል።

ነብዩ ኢሳይያስ ስለራሱ «እኔም ከንፈሮቼ ረከሱቡኝ ሰው ነኝ» ኢሳ 6:5 ይላል። ብዙ አባቶችም ብዙ ጊዜ ራሳቸውን እንደ አላዋቂ ያደርጋሉ እንጂ በኩራትና በትዕቢት አዋቂ ነኝ አይሉም።

አንድ ወጣት መነኩሴ ወደ አንድ አባት ለትምህርት በመጣ ጊዜ በበዓትህ ቆይ በዚያም ብዙነገር ትማራለህ አለው። ያም መነኩሴ ምክሩን በመቀበል ወደ በዓቱ ተመለሰ።

ብዙ በማንበብ እግዚአብሔር በሚሰጥህ ዕውቀት እንድትጠቀም የተውኩልህ ብዙ ታሪኮች አሉ። ወደ ሌላ ርዕስ ከማለፊ በፊት አንድ ነገር ላስገነዝብህ እወዳለሁ። የብዙ አባቶቻችን ጽሑፍ የደረሰን በአንድ መንገድ ብቻ አይደለም። ለምሳሌ አንዳንድ ሰዎች አባቶች በሚያወሩበት ጊዜ ብሂሎችን ይጽፋሉ ወይም እኒህ አባቶች ለመንፈሳዊ ጥቅማቸው ሲሉ የዕለት ተለት ውሏቸውን ጽፈው ያስቀምጣሉ። እነኚህ ጽሑፎች እኒህ አባቶች በሞት በተለዩ ጊዜ ለሚመጣው ትውልድ መማሪያ ይሆናሉ።

ውድ ወንድሜ መጽሐፍ ቅዱስ ለማስተማር አደራ በተሰጣቸው በጥቂት ሰዎችና መምህር በመሆን መካከል ልዩነት አለው። መምህር ለመሆን ማሰብ መጨረሻው አደገኛ ነው። መምህር ለመሆን መፈለጋችን ምናልባትም የመጥፎ ነገር መደበቂያ ይሆናል። የማስተማር ጥማት የሚመነጨው ምንጊዜም በተደበቁ ነገሮች የታደበና ግልፅ በሆነ ስሜት ራሱን ለመጥቀምና ከሰዎች የበላይ ለመሆን ነው። ይህ ሰው አስተማሪ እንዲሆን እድሉ በተሰጠው ጊዜ ይህ ስሜት በውስጡ ይጎለብታል። ወደ

ቤተክርስቲያን ሲገባ እንኳን ለአምልኮና ለመጠቀም ሳይሆን፤ መምህራንን ለማረምና ለመተቸት ይሆናል። ምንግዜም ተናጋሪ እንጂ አድማጭ መሆንን አይሻም። ይህም ሰው ያለው ዕውቀት ወቅታዊ ስለሚሆን የሚናገረውን የሚያጣበት ጊዜ ይመጣል።

ቅ.መቃርዮስ በቪኒት በረሃ ብዙ ነገር የሚያውቅ ሰው ሆኖ ከአንድ ህፃን ሲማር እንመለከታለን። ብዙ አባቶቻችን ብዙ የሚያውቁ ሆነው ሳሉ የዕውቀት ምንጩን አይገቁም ነበር። እነዚህ ቅዱሳን ከሁሉም አበቦች ማርን ለመቅሰም እንደምትበር ንብ ነበሩ።

ማስተማርን ከመውደድ የሚመጣ ሌላኛው መጥፎ ገጽታ። አንድ ሰው አስታውሳለሁ፤ ይህም ሰው ዕለት ተለት መጽሐፍ ቅዱስ ያነብ ነበር፤ ነገር ግን በዚህ ጊዜ ከዚህ መጽሐፍ ለመጠቀም ሳይሆን ትምህርትን ለማዘጋጀት ነበር። ምጽዋት በሚሰጥበት ጊዜ ድሃውን በመውደድና ለድሃው በማዘን ሳይሆን ሌሎች እንዳይሰናከሉበት በመጠንቀቅ ነው። ከሰዎች ጋር በሚቀመጥበት ጊዜ ከእነሱ ምንም ለመማር አይጥርም ነገር ግን እንደ መምህር ያሉትን ለመመርመር ይወዳል። አንድ ጊዜ ይህ ሰው ለመጸለይ ቆሞ ሳለ መንፈስ እግዚአብሔር ሲቀርበው ባዩ ጊዜ ጸሎቱን ሳይጨርስ ጸሎቱን ሊያቋርጥ አላመነታም፤ ይህን ነገር ለሰዎች ለማስተማር ተቀምጦ መጻፍ ጀመረ። ስለዚህ በዚህ ሰው ህይወት የተነሳ የብዙ ሰዎች አላማ መንገዱን ይስታል። ማስተማር ለዚህ ሰው ሁሉ ነገሩ ነው። የእግዚአብሔር ጸጋና መለኮታዊ ምሪት በዚህ ሰው ውስጥ ቦታ የለውም።

አንድ ነገር ልነግርህ እወዳለሁ። ሰዎችን ምን ማስተማር ትፈልጋለህ? ሐይማኖት ነው? ሐይማኖት በሰዎች ዕውቀት እንዲወሰን ታስባለህ? ውድ ወንድሜ ሃይማኖትን ልክ የቀለም ትምህርት እንደምታስተምረውና እንደምታጠናው

ከሆነ እጅግ አፈራልሃለሁ። በእርግጥ ሃይማኖት ህይወትና መንፈስ ነው።

ከዚያም ይህ ሰው በቤተ ክርስቲያን ውስጥ መምህር ነኝ ታዲያ ምን ማድረግ ይጠበቅብኛል ሲል የጠየቀኝ፤ እንዲሁም መለስኩለት ውድ ወንድሜ መንፈሳዊ ኑሮ ትኖር ዘንድ እመኝልሃለሁ። እውነት አልሃለሁ የምታስተምራቸው ግዴታ ወይም አደራ ስላለብህ ሳይሆን ስለወደድካቸው ይሁን። እነዚህ በአካባቢህ የምታስተምራቸው ሰዎች በትምህርትህ ዕውቀት ሳይሆን በፍቅርህ የሚማረኩ ይሁኑ። በእውነተኛ ፍቅር ትርጉም እግዚአብሔር ፍቅር ነው።

አንዳች የሌለህ ስትሆን ሁሉ የእኔ ነው አትበል

ብዙ ሰዎች ራሳቸውን እንደ ባለጸጋና ብዙ የዓለም የሆኑ ነገሮችን ገንዘብ ያደረጉ ይመስላቸዋል። ነገር ግን ውድ ወንድሜ የባለጸጋነት ስሜት ነፍስህ ማድረግ የሚገባትን እንፃታደርግ መሰናክል እንዳይሆንላት ስለተገነዘብክ ከዚህ ምኞት የተከለከልክ ሁን።

በእርግጥ ወደዚህች ዓለም ልክ እንደ እኔ ከውስጧ ምንም ሳታገኝ ባዶ እጅህን መጥተሃል። ከእናትህ ማህጸን እንኳን ራቁትህን ነው የመጣኸው። ከጊዜ በኋላ ያገኘኸው ማንኛውም ነገር ከእግዚአብሔር ለአንተ የተሰጠ ጸጋ ነው። ይህም የራስህ ንብረት ሳይሆን ለምድራዊ ህይወትህ ብቻ የሚያስፈልግህ ኃላፊና ጠፊ ነው። ከዚህች ዓለም በምትለይበት ጊዜ ልክ እንደአመጣጥህ ባዶ እጅህን ትመለሳለህ።

ታዲያ አንተም ራስህ በራስህ ኃይል የተገኘህ አይደለህም። ምክንያቱም አስቀድመህ ከመፈጠርህ በፊት በራስህ ህልውና አልነበረህም። እግዚአብሔር ግን ካለመኖር ወደ መኖር አመጣህ። ይህን አንተነትህንም በጣልከው ጊዜ በሞትና በሲኦል ተያዝክ፤ ነገር ግን እግዚአብሔር ውድ በሆነ ደሙ ዋጅቶ የራሱ አደረገህ።

ስለዚህ አንተ ራስህ በራስህ ላይ ማዘዝ እንደማትችልና በአንተ ላይ እግዚአብሔር ብቻ እንደሚያዝ ተገንዝብ። አንድ ሰው ራሱን በመቃወም ኃጢአት ሲሰራ የእግዚአብሔር የሆነ ማንነቱን በመቃወም እግዚአብሔርን ያሳዝናል። ምክንያቱም ንብረትነቱ

የእግዚአብሔር የሆነችው ነፍሱንና ለመንፈሱ ማደሪያ ይሆን ዘንድ ያዘጋጀውን ስጋውን ያረክሳልና።

በተመሳሳይ መልኩ ሰው በሌሎች ላይ ወንጀል ሲፈጽምና ኃጢአት ሲያደርግ እንደዚሁ ነፍሱን ያረክሳል። በተዘዋዋሪም ሆነ በቀጥታ ኃጢአት መስራት እግዚአብሔርን መቃወም ነው። ዳዊትም አርዮንና ሚስቱን ቤርሳሴህን በበደለ ጊዜ ኃጢአቱን ሲናዘዝ አንተን ብቻ በደልኩ መዝ 51፡4 ብሎ ወደ እግዚአብሔር የመኸው ለዚህ ነበር። ዳዊት ይህን የተናገረው እግዚአብሔርን መበደሉን ብቻ ሳይሆን የእግዚአብሔር የሆኑትን ሁለቱን ሰዎች መበደሉንም ጭምር ነበር።

ሀብትንና ንብረትን አስመልክቶ እኛ ምንም እንደሌለን ገልጻል።፤ ነገር ግን ሁሉም ከእግዚአብሔር የሚሰጥ ጸጋ ነው። እንደ መልካም አስተዳዳሪ ያለህን ንብረት በትህትና ለመምራት ያስቀመጠህ እንጂ የአንተ አይደለም። እግዚአብሔር የመጋቢነትህን ሒሳብ አስረክቦኝ ሉቃ 16፡2 ባለህ ጊዜ ተጠያቂ ትሆናለህ።

እንዲሁም ከሆነ ልክ እንደ ዳዊት፤ ንጉሥ ሆኖ ሳለ ትሁት የሚሆን፤ ሁሉ የእርሱ ሆኖ ሳለ እኔ ችግረኛና መስኪን ነኝ መዝ 70፡5 የሚል አንዳች እንደ ሌለው ይናገራል። ነገር ግን ሰዎች ዳዊት ንጉሥና ባለጸጋ ሳለ እንዲህ ማለቱን አይቀበሉትም ግን በመንፈሳዊ ህይወት ለሚኖሩት የዳዊት ንግሥና ሀብት ከእግዚአብሔር የተሰጠው ጸጋ እንጂ የራሱ እንዳልሆነ ያውቃሉ።

ቅዱሳን አባቶቻችን ሃብት ንብረታቸውን ትተው ለድሃ መጽውተው ወደ ገዳም በመሄድ በጾምና በጸሎት ተወስነው የዚህችን ዓለም ሀብትና ንብረት ንቀው ይኖራሉ።

ይህም ትክክለኛውን የትሩፋትን ሥራ ትርጉም ይሰጥላል። እግዚአብሔር ከሰጠህ ጸጋ እንጂ ራሴ አለኝ ብለህ ከምታስብህ ሀብትህ እንደማትሰጥ ዕውቅ። ይህን ካወክ ለመመዳደቅና ለመታባይ ምክንያት አይኖርህም ሰዎችም እንደ ጥሩ ሰራተኛ እንዲያመሰግኑህ ለመፈለግ ምክንያት አይኖርህም።

ካለው ላይ ሳይቀነስበት መስጠት የሚችል አንድ እግዚአብሔር ብቻ ነው። በእርግጥ የትሩፋት ሥራ ከመልካም ሥነ ምግባር አይመደብም፤ ምክንያቱም በሚሰጠው ሰው የሚደረግ ሥጦታ አይደለምና። እርሱ የእግዚአብሔርን ጸጋ ለሌሎች የማስተላለፊያ መንገድ ነው።

ሌላው ነጥብ ከበጎ አድራጎት ጋር የሚመሳሰል፤ ምሥጋናን መቀበል ነው። ውድ ወንድሜ አንድ ጥያቄ ልጠይቅህ፤ አንተ የራስህ ካልሆነ ሃብት ስለምትሰጠው ነገር ምሥጋና መቀበልን እንዴት ታየሃለህ? የእግዚአብሔር ሀብት ስለሆነ እንዴት በእግዚአብሔት ፈንታ ምስጋናን ትቀበልበታለህ? ለእግዚአብሔር ክብር ስጥ፤ እግዚአብሔር የሠራቸውን ሁሉ ስለሚገልጥብህ በራስህ አትመዳደቅ።

የባለጠግነት ምኞት ነፍስህ ማድረግ የሚገባትን ከማድረግ ያግዳታል። ምንም እንደሌለህ እንድታስብ ያደርጋታል።

ስለዚህ ከዚህ ሀሳብ ለማምለጥ ስለ ራስህ ማንነት እንድትረዳ እንጂ ራስህን መካድ አለብህ ማለት አይደለም።

የልብ ቅድስና ይኑርህ

ውድ ወንድሜ ከራስህ ተጽዕኖ ተላቀቅ። በዚህ ጊዜ ከራስህ ጋር መግባባት እንደምትችልና የውስጥህን ሰላም ካረጋገጥህ ውጫዊ ሁኔታዎች ተጽዕኖ እንደማያደርጉብህ ተረዳ። በተጨማሪም አንተነትህ ከራስ ወዳድነት እንደተላቀቀ መናገር ትችላለህ።

ውድ ወንድሜ ዓለም በአንተ ላይ ኃይል እንዳለው ታስባለህ? ወይስ መስናክሎችና ፈተናዎች ለውድቀትህ መንስኤ ሊሆኑ ይችላሉ? እንዲህ የምታስብ ከሆነ እጅግ የተሰላሰሉ ነህ። ዓለም ወይም ምኞቷ ተጽዕኖ ሊኖራቸው ይችላል ነገር ግን ለውድቀትህ ምክንያት ዋናው መንስኤ የውስጥ ማንነትህ ነው።

የኃጢአት ተገዢና የዓለም ወዳጅ ካልሆንክ በስተቀር ፈጽሞ አትወድቅም

ምንም እንኳን ጸድቁ የሴፍ ኃጢአት በበዛበትና በሚከናወንበት አካባቢ ቢኖርም ራሱን በኃጢአት አላረከሰም። ለምን ቢባል የሴፍ ከልቡ ገጽሕና የተነሣ በኃጢአት ላይ ኃይልና ጉልበት ነበረው። አፍአዊ ኃጢአትን ለማሸነፍ ውስጡን ያነፃ ቅዱስ ነበር።

ዓለም መሰናክል ወይም ጥፋት የበዛባት ስለሆነች እስካካለላለሁ አትበል ይልቁንም የልብህ ርኩሳት መስናክል እንደሚሆንብህ ተረዳ።

ሁለት ሰዎችን እንደምሳሌ እንመልከት ሁለቱም በመሸታ ቤት አጠገብ እያለፉ ሳለ አንደኛው በወይን የተሞላውን ጠርመሱ ተመልክቶ ማለፍ ስለልቻለ ወደ ውስጥ በመግባት እኪሰክር ጠጣ። ነገር ግን ሁለተኛው ሰው ልቡ ገጽህ ስለ ነበር ይህ ነገር ተጽእኖ ሊያደርግበት አልቻለም። ልቡ ገጽህ ስለነበር ከውጭ የሚመጡ ነገሮች ሊጎዱት አልቻሉም።

የመንፈሳዊ ህይወትህ አሸናፊነት በአንተነትህና በአንተ መካከል ማቆራኘት ካልቻልክ በሚፈጠረው ትግል ላይ የሚመሰረት ይሆናል። ምኞትህን በውስጥህ ከቸነክርክ በዚህ አለም የምትጠቀም እንጂ የምትሰነካክል አትሆንም።

አንዳንድ ሰዎች የአካባቢያቸውን መሰናክል ያስወግዳሉ። ይህ መልካም ነው። ምክንያቱም እግዚአብሔር በኃጢአተኞች መንገድ እንዳንደኛና በዋዘኞች ወንበር ላይ ከመቀመጥ ይጠብቀናልና። መዝ11፡1። ነገር ግን እነዚህ ሰዎች ውስጣቸውን ሳያነጹ መሰናክሎችንና ተጽእኖዎችን ብቻ የሚያስወግድ ከሆነ ይህ ትክክል አይደለም። እንደዚህ ዓይነት ሰዎች ላልተወሰነ ጊዜ ብቻ ውጤታማ ይሆናሉ፤ ይሁን እንጂ በራሳቸው ምኞትና በሥጋዊ ፍላጎታቸው ተሰነካክለው ይወድቃሉ። ምክንያቱም ኃጢአትን ባይሰሩም ኃጢአትን ይወዳሉና።

እንደዚህ ዓይነት ሰዎች በአካባቢያቸው ያለውን የኃጢአት ተጽእኖ ማስወገዳቸውን ለእግዚአብሔር ፍቅር ሲሉ ራሳቸውን መስዋዕት ያደረጉ ያህል ይሰማቸዋል። በእርግጥ እነዚህ ሰዎች ክፋት ከሚያስደስታቸው የዓለም ምኞት ካሰከራቸው ኃጢአት ያስደስተናል ብለው ከሚያስቡት ጋር ተመሳሳይ ናቸው። እስካሁን እንደ ሔዋን ያችን ዛፍ ለመብላት መልካም እንደሆነች ለዐይን ማራኪና ደስታ የምትሰጥ እንደሆነች እያዩ ነው። ዘፍ3-6 ነገር

ግን ከሔዋን በአንድ ነገር ይለያሉ ከዛፋ ፍሬዋን ቀጥፋው ባለመብላታቸው ውስጣቸውን አላሸነፉም እግዚአብሔር በልባቸው ጽላት የለም። ስለዚህ በአለም ውስጥ የሚፈትናቸውንና የሚያሰነካክላቸውን ይፈልጋሉ። ምንም እንኳን በኃጢአት መውደቅ ቢያሳፍራቸውም በዓይናቸው አምሮትና በልባቸው ምኞት ይወድቃሉ።

ለእግዚአብሔር ህግ በክልማድ ለሚታዘዙ ነገር ግን ህጉን ለማያፈቅድና የህጉን ባለቤት ለማያውቁ ሰዎች መነገር የሚችል ቃል ነው።

እነዚህ ሰዎች በትልቅ ትግል አይጸኑም እንጂ የሚጸኑ ከሆነ ከተወረወረባቸው ከእሳት ነበልባል ተነጥቀው መዳን ይችላሉ 1ኛ ቆሮ 3-15 ነገር ግን በዚህ ትግል ካልዳኑ ቤታቸው በአለት ላይ አልታነፀምና በትልቅ አወዳደቅ ይወድቃሉ።

ታዲያ መንፈሳችንን ነፃ ለማድረግ እውነተኛው ነገር ምንድነው ቢባል ከኃጢአት እስራትና ኃጢአትን ከመውደድ መላቀቅ መቻል ነው። አንድ ሰው እንደዚህ ከኃጢአት እስራት የተፈታ ከሆነ ሌሎች በሚፈተኑበት ነገር አይፈተንም። ቅዱሱ ተፈጥሮውም እነዚህን ነገሮች አይቀበላቸውም ስለዚህ ምላሽ አይኖረውም። በሌላ መልኩ ይህ ሰው ከእርሱ በኩል ምንም ዓይነት ጥረት ሳያስፈልገው ከእነዚህ ነገሮች መራቅ ይቻላል። በእግዚአብሔር አጋችነትና ለመንፈስ ቅዱስ ጥበቃ ህይወቱን ዕለት ተለት በቅጽስና መንገድ ይመራታል።

ይሁንና አስቀድመን እንደተናገርነው አንድ ሰው ውስጡን ካላነፃ በውስጡ ያሉትን የስጋ ምኞቶችና የዓይን አምሮት ካላሸነፈና ካላስወገደ በስተቀር እንዲህ ዕይነቱን የቅድስና ህይወት መኖር አይችልም። አንድ ሰው ኃጢአት እንዴት አስቃቂና

የመንፈስ ነፃነት

ውጤቷም ሞት እንደሆነ መመስከር አለበት። እግዚአብሔር መልካም ነው። አካሄዱን ከእግዚአብሔር ጋር ማድረግና ህይወትን በእግዚአብሔር ህግ መምራት እጅግ ያስደስታል።

በዚህ በውስጣዊ ውጊያ ስጋውን እየጎሰመ ራሱን ለእግዚአብሔር ማስገዛት አለበት። 1ኛ ቆሮ9-27 ይልቁንም የልቡን ምኞትና የዓይኑን አምሮት በውስጡ ሊቸነክር ያስፈልጋል። እንደ እግዚአብሔር ቃል ይህ ሰው ህይወቱን ከመራ የስጋውን ምኞት የሚያርቅና የሚገቅ ይሆናል። ለዚህም ነው በማርቆስ ወንጌል “ነፍሱን ሊያድን የሚወድ ያጠፋታልና ስለ እኔና ስለወንጌል ነፍሱን የሚያጠፋ ሁሉ ግን ያድናታል ማር8-35 ብሎ ያስተማረን።

ሆኖም ይህ በረድኤተ እግዚአብሔር፣ ጸጋና በረከት መታገዝ አለበት። ወንድሜ ሆይ ከጻድቁ ከያዕቆብ ጋር “ካልባረከኝ አለቅህም” ዘፍ 32፣26 እያልክ ትግልህን ቀጥል። ዳግመኛም “በሂሶጽ እርጩኝ እነጻማለሁ አጠበኛ ከላረቅ ሞ ይልቅ ነጭ አሆናለሁ” መዝ 50፣7 ስትል ዘምር። በዚህ ውጊያ ውስጥ የስጋ ምኞትህን ድል ከነሳህ የሰይጣን ኃይል በአንተ ላይ ቢሰለጥንብህም እንደማትሸነፍ እርግጠኛ ሁን።

ስለዚህ ውድ ወንድሜ ይህን ለማድረግ በእግዚአብሔር ህይወት ውስጥ አስፈላጊ የሆነውን የጽሞና ጊዜ ያስፈልግሃል። በጽሞና ጊዜ የእግዚአብሔር ሰዎች ከራሳቸውና ከፈጣሪያቸው ብቻ ጋር መቆየት ይችላሉ። ለመንፈሳዊ ህይወታቸው ደህንነትን ለስጋዊ ህይወታቸው ጤንነትን የሚያገኙበትን አዲሱን ትጥቅ

ይታጠቃሉ። ህይወትህን መርምር በጥንቃቄ እስከ የጽሞና ጊዜ መፈለግህ ምናልባት ለውድቀትህ እንዳይዳርግህ ተጠንቀቅ።

የጽሞና የህይወት ልምድ የሌለው ሰው ማንነቱን አያውቅም ይህ ዓይነቱ ሰው በራሱ ሳይሆን በሰዎች አስተሳሰብና ልማድ ስለሚጓዝ ምን እንደሚሰራና የት እንደሚሄድ አያውቅም ወደራሱ እስኪመለስና ራሱን እስኪሟያውቅ ድረስ በውድቀቱ ይቀጥላል።

አንተ ግን እንደዚህ ዓይነት ሰው አትሁን ነገር ግን አካሄድህን የምትመረምርበት ለራስህ የተወሰነ ጊዜ ይኑርህ፤ ከዚህ በፊት ያሳለፍካቸው የመንፈሳዊ ህይወት ልምድህን አስታውስ። ዳግመኛም የቅዱሳን አባቶችን ህይወት በማሰብ ለእግዚአብሔር ቃልን በቅዱሳን አባቶች ህይወት ታሪክና አባባል እንተነትህን ልታገጽ ትችላለህ።

እግዚአብሔር ከአንተ ጋር ይሁን ቅድስናውን ይስጥህ ኃጢያታችንን ይቅር ይበለን።

ደሙን ከእጅህ እፈልጋለሁ

ለኃጢአቴ እኔ ብቻ የምኮነን ይመስልሃል? አይምሰልህ አንተም ከእኔ ጋር ትኮነናለህ ምክንያቱም ቤተ ክርስቲያን ለእኔ ጥበቃን አድርጋ ቢሆን ኖሮ እንዲህ ዓይነት ውድቀት አይደርስብኝም ነበር።

የሲጋራውን ጢስ በፊቴ ላይ እያበነነ “ምናልባት አሁን ባለሁበት ሁኔታ እጅግ ትደነቅ ይሆናል” ሲል ንግግሩን ቀጠለ እኔም ደማቅ ሆኖ በረጅም የተሰራ ፀጉሩን የሰረገዱ ዓይኖቹን የወየቡ ጥርሶቹንና በጭንቅ የሚንዘፈዘፉ እጆቹን ተመለከትኩ ይህ ሲሆን ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ በደሙ ካዋጃቸው መካከል አንዱ በመሆኑ እጅግ አዘንኩለት።

ምላሽ ከመስጠቴ በፊት ንግግሩን በምሬት ቀጠለ እንደምታውቀው ከዚህ በፊት እንዲህ አልነበርኩም መንፈስ ጠንካራ ጥሩ ስነ ምግባር፣ ነጋ ለኪዳን መሽ ለጸሎት ወደ ቤተ እግዚአብሔር እገሰግስ ነበር ከዚያም ቀስ በቀስ ቤተ ክርስቲያን መካፈል እስከቆም ድረስ በመንፈሳዊ ህይወቴ ተዳክምኩ ነገር ግን ከቤተ ክርስቲያን ምን ሆነ የት ደረሰ ሊለኝ ማንም አልመጣም ከቤተ ክርስቲያንም በእጅጉ እየራኩ መጣሁ መንፈሳዊነቴም ተሟጠጠ ደረጃ በደረጃም ከነበረኝ ቅድስና ማዕረጌ ዝቅ አልኩ። አሁንም ቢሆን በዚህ ውድቀቴ ጊዜ አስታዋሽ አልነበረኝም። ጸላየ ሰናዖት ወደ እኔም በቀረበ ጊዜ ልቦናዬ ከእግዚአብሔር ጸጋ እንደተራቆተ ተመለከተ ድክመቴንም አጠናው በውስጤም የእግዚአብሔር ቃል እንደ ሌለ ህይወቴም በጸሎት እንዳልተደገፈ

መንፈሳዊ አባቶችም ከአጠገቤ እንደሌሉ ተመለከተ ስለዚህ ባጠመደው ወጥመድ ውስጥ ወደኩ ለእርሱም ሚች ሆንኩ በጨለማም መንገዝ ጀመርኩ ሰዎች ከብርሃን ይልቅ የመረጡት እጅግ ድቅድቅ ጨለማ የሐ 3:19 ራሱን በዝግታ እየወዘወዘ እንዲህ አለኝ በቀን 4 ፓኬት ሲጋራ አጨሳለሁ።

በመገረም ጮኹ ሁኔታውም ሰቀጠጠኝ ሰላምንት ሦስት ጊዜ ወደ ሲኒማ ቤት እሄዳለሁ አጸያፊ የሆኑ ታሪኮችን አነባለሁ በሙዚቃ ራሴን አስደስታለሁ ወደ ሲቮል እንደተጣሉት እንደ ዲያቢሶስ ሠራዊት በኃጢአት የሚጋሩኝ ጓደኞቼ ብዙ ናቸው። “ለመውደቅ በምዳዳበት ጊዜ ለመቋቋም እምክር ነበር ነገር ግን መንፈሴ ደካማ ስለነበረ መቋቋም አልቻልኩም” ሲል ተናገረ። በመቀጠልም የምጸት ሳቅ እየሳቀ እንዲህ አለኝ አሁን ግን ኃጢአት እየተቆጣጠረኝ ነው። ይሻለኛል።

በዚህ ጊዜ እጅግ አዘንኩ ነገር ግን እርሱ በጭካኔና በደም ፍላት እያየኝ እንዲህ አለኝ “በኃጢአት እኔ ብቻ የምኮነን ይመስልሃል” አይምሰልህ አንተም ከእኔ ጋር ትኮነናለህ ቤተ ክርስቲያን ጥበቃ አድርጋልኝ ቢሆን ኖሮ እንዲህ ዓይነት ውድቀት አይደርስብኝም ነበር።

ውድ አንባብያን የዚህን የወጣት ታሪክ ማውራቱ አስፈላጊ አይደለም ብዙ ይህን መሳይ ታሪኮችን ማውራት ስለሚቻል። ነገር ግን ከዚህች ጭጽገና ጀምሮ በእኔ ማንነትና በእርሱ ሁኔታ እጅግ አያዘንኩ ወደ ቤቴ እንደተመለስኩ ልነግርህ እወዳለሁ። ራሴንም በዝግታ መጠየቅ ጀመርኩ። በእኔ ቸልተኛ ነትና ንዝህላልነት ስለ እነርሱ ጥንቃቄ ባለማድረግ ስንት ሰው

ለውድቀት ዳርጌቆለሁ ለብዙ ጊዜ ያለየኋቸውን ሰዎች ማሰላሰል ጀመርኩ እጅግ ፍርሃትና ጭንቀት ተሰማኝ ህይወታቸውም በቀላሉ እንዳማይታይ ተሰማኝ ምናልባት በአገልግሎት መጠመድ ብዙዎችን እንዳላገለገል አድርጎኝ ይሆን ስል ራሴን ጠየኩ “አንተም ከእኔ ጋር ትኩኅናለህ ሲል የወጣቱ ድምጽ በጆርዬ አ ቃጨለ የሐዋርያውን የያዕቆብን ቃል አስታውሳለሁ ወንድሞቼ ሆይ ከእናንተ ብዙዎቹ አስተማሪ አይሁኑ የባሰውን ፍርድ እንድንቀበል ታውቃላችሁና። ሁላችን በብዙ ነገር እንሰነካካለን ያዕ 3፤1

በዚህ መረበሽ ጥቂት እንደቆየሁ አገልግሎቴን ለማቆም ጥያቄ አቀረብኩ ነገር ግን እንደከለከሉኝ ባየሁ ጊዜ በእግዚአብሔር ፊት ለኃጢአቴ ስርየት ሰብኤ ገባሁ ምክንያቱም ምን ያህል ቸልተኛ እንደሆንኩ ተረድቻለሁና።

አገልጋይ ለመሆን በመመኘቴ ደፋር ነኝ እንደ ነብዩ ኤርምያስ “እነሆ ብላቴና ነኝና እናገር ዘንድ አለውቅም ኤር 1፤6 አላልኩም አሁንም እጅግ ደፋር ነኝ በሰንበት ት/ቤት ውስጥ በማስተምርበት ጊዜ ትምህር ታዊ ገለጻ እንጂ በፍቅር የታጀበ አልነበረም።

ውድ አንባቢያን ፀሎታችሁ በእኔና በአገልግሎት ላይ ላሉት ሁሉ ይሁን። ምክንያቱም እጅግ ቸልተኛነገና። እነሱም ልክ እንደኔው ደፋርና ምስኪን ናቸውና።

ውድ ውንድሜ ይህችን ትንሽ ማዕረግ ይዤ ስቃይ እየተሰማኝ ስለ ካህናት አባቶች ምን አልለሁ እነሱ ከእኛ የባሉ ጨካኞች ነበሩ? አንድ ካህንለፍወይም ለ10 ሺህ ለሚሆን ልጆች ምን

ማድግ ይችላል እግዚአብሔር የመጋቢነቴን ሔሳብ አስረክብኝ ሉቃ 16-2 ብሎ ሲጠራው ካህኑ ምን ዓይነት ምላሽ ሊመልስ ይችላል።

እናም እርስዎ አባቴ የክህነት አገልግሎት እንዲሹ ያደረገም ምንድ ነው ታላቅነትንና የበላይነትን ፈልገው ነበር ለመንጋው ሁሉ ተጠያቂ እንደሆኑ ያውቃሉ ኃላፊነቱም በኃጢአት ለረከሱ በጥፋት ኅዳና ለወደቁ ለጠጪዎችና ለበደለኞች ጭምር እንጂ ቤተክርስቲያን ለሚከተታሉ ብቻና ለባለደኅኝ አይደለም።

አዎን አባቴ ይህን ነገር ካልተረዱ አዎን ጨካኝ ናት አሁን ሊያሰቡበት ይገባል! ወደቤቶ ይግቡና ስለኃጢአቶ በምሬት ያልቅሱ። ሁኔታዎችን ሁሉ ለእግዚአብሔር አሳልፈው ይስጡ። ደካማ እንደሆኑና ቀንበሩ የከበደዎ መሆኑን ይንገሩት ሃይማኖትና ምግባርን ይዘው ይጠብቁ “ድንገት መጥቶ ተኝታችሁ እንዳያገኛችሁ” ማር13-36

ይህ የቀሳውስትና የካህናት አገልግሎት እንዲህ ከሆነ፤ እግዚአብሔር ስለብዙ ሕዝቡ ስለካህናቱም ህይወት ሳይቀር ስለሚጠይቃቸው ጳጳሳት ምን ማለት እንችላለን? በጣም ቸልተኞች አይደሉምን? እግዚአብሔር ስራቸውን እንዲያከናውኑ ይረዳቸው ዘንድ ፀልይላቸው። እናንተ ጳጳሳት ይህን ስልጣን እንድትሰጡ ምን አነሳሳችሁ? ወይስ ነፍሳትን ከኃጢአት ለመንጸት በመመኘት ነው?።

ብፁዕነቶ ለተጨማሪ ስላሉበት ኃላፊነት አንድ ነገር ልጠይቆ አሁን ካሉበት ሁኔታ ሀገረ ስብከቱ አስቀድሞ ከነበረው ሁኔታ ጋር ሲያነጻጽሩት ምን ዓይነት ለውጥ አለው? እስካሁን ያው ባለበት ያለምንም ለውጥ ነው? እንዲህ ከሆነ ብፁዕነቶ ወደ በአቶ ይግቡና እርሶም በምሬት ያልቅሱ። ብዙ ገፁሐን መነካሳት ከማዕረጉ ከፍተኛ ተጠያቂነት የተነሳ ከዚህ ማዕረግ በግዳጅ በተቀበሉም ጊዜ በእግዚአብሔር ፊት እያለቀሱ እንዲህ ይሉ ነበር “ጌታ ሆይ አለምን ገቄ የራሴን ድህነት ፈልጌ ወደ ገዳም እንዳሄድኩ ታውቃለህ! ይሁን እንጂ ደኅንነቴን ሳላረጋግጥ ወደ አለም ተመልሼ ሌሎችን ለማዳን እንደተጠየኩ ተውቃለሁ። ጌታ ሆይ ችሎታውና ብቃቱ የለኝም። አንተስ በኃይልህ ሁሉን አከናውን ይሉ ነበር እግዚአብሔር እንደ ቃላቸው ያደርግላቸውም ነበር።

የአገልግሎት ህይወት

እነዚያ ህይወታቸውን በሙሉ ለእግዚአብሔር የሰጡ ሰዎች ለአገልግሎት ጊዜአቸውን ሁሉ ከእግዚአብሔር ጋር አሳለፉ። መንፈሳዊ አገልግሎታቸውን ተቀዳሚ ሥራ አደረጉና የዚህን ዓለም ጉዳይ እንደ ሁለተኛ ቆጠሩ።

እንዲህ በሆነ ጊዜ በጸሎት ቤቱ ብቻዬን እግሮቼን ዘርግቼ ወደ ላይ አንጋጥጫ ሳለ በዚያች ምሽት አንድ ክስተት ተፈጠረ... ይህም እጅግ አንግዳ ነበር። ራሴን አጨናንቄ ይሆን፣ ወይስ ወደ ምናብ ዓለም ውስጥ ገብቼ በቅጥት ባህር ውስጥ እየሞኘሁ ይሆን፣ አልያም እግዚአብሔር ራዕይ ገልጾልኝ ይሆን... ብቻ አላውቅም። የማውቀው በፊት የብርሃን መላእክት ማህበር በከንፋቸው ተሸክመው ወደ ላይ ሲነጥቁኝ ብቻ ነው።

ከበታቹ ያለቸውን ምድር ስመለከት ቀስ በቀስ ክበቧ እየጠበበ እያነሰ ከዐይኔ ተሰወረች። ዳግኛም የዓለም ሀብት እየቀነሰ መጣና ፍፁም ዝምታ ሆነ። ያለምንም ውሱን አካል መንፈስ የሆነኩ ያህል እስኪሰማኝ ድረስ ሰውነቴብርሃን ተሞላ። ዙሪያዬን ግራ የሚያጋቡ ነገሮች ተመለከትኩ፤ ብዙ መናፍስት ልክ እንደእኔ አንዳች ነገር ሳይገድባቸው ከአጽናፍእስከ አጽናፍ፤ እልፍ አእላፍ መላእክት፤ ከንፋቸው ስድስት (6) የሚሆኑ ኪሩቤል፣ ዓይኖቻቸው ብዙንን የሚሆኑ ሱራፊልንም ተመለከትኩ። በሚያስገርም ሕብረት ድምፃቸውን ከፍ በማድረግ ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ ይላሉ። ባለማወቅ እኔም ከእነሱ ጋር አሐዱ አብ ቅዱስ፣ አሐዱ ወልድ

ስለጳጳሳት ይህን ካልን ስለ ሊቃነጳጳሳቱ አባቶችስ ምን እንላለን? እነሱ ደግሞ ስለ ዓለም ሁሉ የሚጠየቁ ናቸው። እነሱም እንዲሁ ቸልተኞች አይደሉምን? ውድ ወንድሜ እነሱ ግን ለእያንዳንዱ ሊቃነ ጳጳሳት (ፓትሪያርክ) ስራቸውን በአግባቡ እንዲፈፀሙ እግዚአብሔርም ስለ አለም ነፍሳትና ስለራሳቸው ነፍስ በጠየቃቸው ጊዜ መልካም መልስ እንዲመልሱላቸው የቤተክርስቲያንን ህግጋት እንዲጠብቁ እንዲያደርጋቸውና ኃይማኖታቸውን በዓለም ዙሪያ እንዲያስፋፉ እንዲረዳቸው ልትጸልዩላቸው ይገባል።

አንተም አንድ ቀን ለዚህ ማዕረግ ልትታጭ ትችላለህ ነገር ግን እምቢ ልትል ያስፈልጋል። ለህይወትህ ስትል ራቅ ነገር ግን ጥሪው ከእግዚአብሔር ከሆነ በመጀመሪያ በእግዚአብሔር ፊት አልቀስ።

ውድ አንባቢ አንተ ግን እነዚህን ኃላፊነት ያለባቸውን ሰዎች መልካም በሰሩ ጊዜ ምስጋናን የሚሹና ባጠፉ ጊዜ የሚከሰሱበትን ካህናትን አትመልከት። የእግዚአብሔርን ስራ በእነሱ ውስጥ ተግባራዊ ይሆን ዘንድ ይጸለይላቸው።

እናንተም የእግዚአብሔር አገልጋዮች ኃላፊነቱን እንደ ስልጣን የምታሰቡ አትሁኑ ቀንበሩ የከበደ መስሎ ከተሰማችሁ “ትካዜህን በእግዚአብሔር ላይ ጣል እርሱም ይደግፍሃል” መዝ 55-22

ቅዱስ፣ አሐዱ ውክቴ መንፈስ ቅዱስ በማለት አመለካከት።

ከዚህ በፊት ጆሮ ሰምቶት የማያውቀውን ነፍስን የሚመስጥ ዜማ በሰማሁ ጊዜ ዝማሬዬን አቋረጥኩ። ወደ ድምፁ ምንጭ እዚያም ምን እንዳለ ለማወቅ በመገንጠል ሄድኩ። ከእኔ በቅርብ ርቀት ከሠማያት ጋር የተያያዘኝ ልብን የሚመስጥ ዝማሬን የምታስተጋባዋን ብርሃናዊዋን ከተማ አገኘኳት። የዝማሬው ቅላጌ ልቤን በሀሴት፣ ነፍሴንም በናፍቆት መሏት። ከዚች ከተማ ትንሽ ከፍ ብሎ ከመላእክት ማህበር ይልቅ አምረው የሚታዩ ማህበራት ይታያሉ። ከዚያም እነ ሙሴ፣ እነ ኤልያስ ሌሎችም ነቢያት፣ ቅዱሳን፣ ጳጳሳት፣ ካህናት፣ የንስህ አባቴም፣ የሥራ ባልደረቦቼም ነበሩ ነገር ግን ከዚህ በላይ ማየት አልቻልኩም ወዲያው ቀድሞ ወደነበርኩበት ወደ መላእክቱ ማህበር አዘቀዘኩ

በእኔ መገረም ቀጥቼ መራመድ አልቻልኩም ምክንያቱም በዚያ ቁም! ወዴትስ ነው የምትሄደው እያለ የሚያስጠነቅቀኝ ብርሃናዊ መልእክ በመንገዴ ነበር። እኔም የእኔ ጌታ ወደዚያች ትልቅ ከተማ የሥራ ባልደረቦቼን ቅ.ወንድሞቼንና አባቶቼን ወደማይበት ነው አልኩት።

ነገር ግን መልእክ በአድናቆት እየተመለከተኝ "በእርግጥ ይህ የአገልጋዮች መንደር ነው፣ አንተ ከእነሱ አንዱ ነህ?" አለኝ

ትክክል እንደሆነ ስመልስለት "ተሳስተሃል ወንድሜ ስምህ ከእነሱ ጋር በአንድ መዝገብ አልሰፈረም" አለኝ።

በድንገት በመገረም ከተማዋን በሚጠብቀው መልእክ ፊት መሀኩ፣ እንዴት ይሆናል? ምናልባት እኔን አታውቀኝም ይሆናል? ስለ እኔ በሰንበት ትምህርት ቤት ውስጥ፣ በቤተክርስቲያን ጉባዔያት ጠይቅ ። በዙጭ የሥራ ባልደረቦቼ ሁሉ በደንብ ያውቁኛል። ስለ ጠየቅኩት።

በደንብ አውቅሃለሁ፣ እነሱም በደንብ ያውቁሃል። ሆኖም በእግዚአብሔር ፍትህ አንተ አገልጋይ አይደለህም። ሲል መለሰልኝ።

እነዚህን ቃላት ለመስማት ትዕግስት አልነበረኝም። በጉልበቴም ተንበርክኬ ስቅስቅ ብዬ አለቀስኩ። ሌላኛው መልእክ በመጣ ጊዜ እንባዬን እያበሰ በጽሞና "ወንድሜ አንተ ከሚያሳዝን ቦታ የመጣህ ነህ? አለኝ። ታዲያ ለምን ታዝናለህ? ና እስኪ ብቻችንን እንወያይ።" ከዚያም በጽሞና ተወያየን። እነዚያ በዚያች ብርሃናዊ ከተማ ውስጥ ያየሃቸው አገልጋዮች ህይወታቸውን ሁሉ ለእግዚአብሔር አስገዝተው ጊዜያቸውን ሁሉ በአገልግሎት አሳለፉ። አለኝ። አንተስ የሐዋርያቱን የካህናቱንና የቅዱሳኑን ህይወት ናሪህ ነበር? ወንድሜ አንተ ግን አለምን አገለገልክ እንጂ ለአገልግሎትህ ልክ እንደነሱ ቀናኢ አልነበርክም። መንፈሳዊ አገልግሎትህ በሳምንት አንድ ቀን የተገደበና በሰዓት የተወሰነ ነበር። በዚህች ዕለትና ሰዓት በምትሰጠው አገልግሎት ብቻ ከሐዋርያቱ፣ ከነቢያቱና ከካህናቱ ጋር መሆንን ትፈልጋለህ?

በዚህ ግግራችን ውስጥ ራሴን በእፍረት አዘቀዘኩ ነገር ግን እፍረቱን ለማስወገድ እየሞከርኩ መላኩን ለመጠየቅ ፈለኩ።

ነገር ግን በዚህች ከተማ ውስጥ በሰንበት ትምህርት ቤት ልክ እንደ እኔው ይሰሩ የነበሩት የሥራ ባልደረቦቹን ተመለከትኩ አልኩት።

እነሱ እንደ አንተ አይደሉም። እነሱ በሳምንት አንድ ቀን ለአንድ ሰዓት ልክ እንደ አንተ ቢያገለግሉም እንኳን ይህችን ዕለትና ሰዓት ለማገልገል ሳምንቱን ሙሉ በዝግጅት ላይ ነበሩ። ብዙ ጊዜያቸውን ሥርዓተ ትምህርት በማቀናበር፣ ሥህላዊ መግለጫዎችን በማዘጋጀት፣ ለዎቹም ትምህርቱን በጉጉትና በናፍቆት እንዲጠባበቁት ለማድረግ የተለያዩ መንገዶችን ይቀይሱ ነበር።

ከዚህ በተጨማሪም በጸሎት ብዙ ጊዜ ይተጉ ነበር። ዳግመኛ የእያንዳንዱን ተማሪ ግንዛቤ በመጠየቅ ብዙ ጥንቃቄ ያደርጉ ነበር። የእያንዳንዱንም ተማሪ ህይወት ለማደስ የተሻለ ዘዴ ይቀይሱ ነበር። ከዚህ በተጨማሪ አንተ የማታውቀው ብዙ ለተማሪዎቻቸው የሚያደርጉት ጥንቃቄ ነበራቸው። መንፈሳዊ አገልግሎታቸውን ተቀዳሚ አገልግሎት አድርገው የአለምን ነገር ደግሞ እንደ ሁለተኛ ተመልክተዋል። ይህም ኃላፊነታቸውንና የአለም ተግባራቸውን ችላ ብለዋል ማለት አይደለም። በአለም ሥራቸው ሳይቀር ታማኝና ታታሪ ነበሩ። ይህ የአለም የሥራ መስክ ራሱን የቻለ የአገልግሎት ሥፍራ ነው። ስለዚህም እግዚአብሔር ይህን ሥራ ፍሬማ አደረገላቸው።

በእነዚህ ቃላት ተደንቄ "ታዲያ በአለም ሥራ ባተሌ ሆኜ እንዴት አገልጋይ መሆን እችላለሁ?" ብዬ ጠየቅኩት።

መልአኩም ወንድሜ ምናልባት የአገልግሎቱን አብዛኛውን ድርሻ ዘንግተኸዋል። በቤተክርስቲያን አካባቢም ቢሆን፣ በምትሔድበት በምትቀመጥበት ሰዓትና ቦታ ልታገለግላው ይገባሃል

በአንድ ሰው አገልግሎትና አገልጋይነት መሀከል አንዳች ልዩነት ሊኖር አይገባም። በዚያች በአገልጋዮች ከተማ መንፈሳዊ ተማሪዎቻቸውን በህይወታቸው ማርከው፣ ህይወታቸውን የሚያሻሽሉና ዘላቂ እንክብካቤ የሚያደርጉ መምህራን አሉ። ዳግመኛም ለጥቅማቸው ሳይሆን በመጀመሪያ ለበሽተኞቻቸው ደኅንነት የሚጨነቁ፣ ብዙ ጊዜ ለበሽተኞቻቸው ህክምና የሚሰጡ ሐኪሞች አሉ። እነዚህም ሐኪሞች በሽተኞቻቸውን በነፃ ያከማሉ። በራሳቸው ወጪና ጉልበት ሳይቀር የህክምና ጣቢያዎችን ያቋቁማሉ።

የሥራ ባልደረቦቻቸው ወደ ቤተ ክርስቲያን እንዲሄዱና ሥጋና ደሙን እንዲቀበሉ የሚያበረታቱ ሠራተኞች አሉ። በአለም ሥራቸው ውስጥ እግዚአብሔርን የሚያመልኩ መሆንዳላቸው፣ ህግ አዋቂዎች፣ ነጋዴዎችና ገበሬዎች አሉ። አንተስ እንደ እነሱ ነበርክ?

እፍረት ስለተሰማኝ አንዳች ምላሽ አልነበረኝም ይሁን እንጂ መልአኩ ያለ ማቋረጥ ደግሞ ደጋግሞ ወቀሳውን ቀጠለ።

በሥራህ መስክህ ውስጥ ይህ አገልግሎትህን ይመለከት ነበር። ቤተሰብህን እንዴት ታገለግላቸዋለህ በዚህ ብርሃናዊ ከተማ የተመለከትከው ኢያሱ "እኔና ቤቴ ግን እግዚአብሔርን እናመልካለን" ኢያ 24:5። ይላል። አንተስ? ቤተሰብህን በማገልገል ፈንታ ከራስህ ጋር ትጫገታለህ። ይከተሉህ ዘንድ አርአያ አልሆካቸውም። ለወዳጆችህ፣ ለጓደኞችህና በአካባቢህ ስለሚገኙ ግህበረሰብ ምን አድርገህ ታውቃለህ? በየዓመታዊና ወርጎዊ በዓላት በመሄድ ትጎበኛቸው ነበር፤ ነገር ግን ስለ እለቱ ክብረ በዓል እንኳን አውስተህላቸው አታውቅም። በሌላ አገላለጽ ስለዚህ ዓለም ጣጣ ስለ ዕድር፣ ስለ ዕቁብ፣ ስለ ማኅበር... ስለመሳሰሉት ታወራቸዋለህ። እነሱን እንድታገለግል ከእግዚአብሔር የተሰጠህን አጋጣሚ በከንቱ ታባክናለህ። ታዲያ በእንዲህ ያለ ሁኔታ ውስጥ ሆነህ ራስህን እንደ አገልጋይ ትቆጥራለህ?

ደግሞ ለሦስተኛ ጊዜ ራሴን አቀረቀርኩ፤ ነገር ግን መልስ ለመስጠት እየሞከርኩ "ጌታዬ ስጦታዬ ትንሽ እንደሆነ ታውቃለህ፤ በእኔ ዘንድ እኚህን ሁሉ ተግባራዊ ለማድረግ አቅሙ የለኝም።" ብዬ መለስኩለት።

መልአኩም ይህን ቃል ለመጀመሪያ ጊዜ የሰማ ያህል እስኪመስለው ድረስ በመደነቅና በመገረም እንዲህ አለኝ፡-

ስጦታ! ያለ ተሰጥኦ ማገልገል እንደማትችል ማን ነገረህ? ወደ ወንድሜ ሰውን በስብከት ለማገልገል የግድ ልብስ ተክህና ተሰብሶ መድረክ ላይ በመቆም ብቻ አይደለም፤ ትልቁና ዋነኛው ሰውን በራሱ ህይወት መለወጥ ነው። ስለዚህ በህይወትህ

ለብዙዎች አብነት እንድትሆን እንጂ የግድ ስብከት አዘጋጅተህ መድረክ ላይ መቆም ብቻ አይጠበቅብህም። እንዲህ ዓይነት ሰው ከሆንክ ሰዎች ፊትህን ባዩት ጊዜ የሆነትን፣ ሩህሩህነትን ይማራሉ፤ ንግግርህን በሰሙ ጊዜ መንፈስ ጠንካራነት ፤ ታማኝነትን ፤ ፍጹምነትንና ፍቅርን ያገኛሉ። ደግሞ ትምህርት አዘጋጅተህ በአውደ ምህረት ላይ ቆመህ ስትሰብክ ሲያዩህ ሰውነትህን እስኪጠራጠሩት ድረስ ያደንቁሃል፤ በሥራህም አብነት ትሆናቸዋለህ አጅግሞ ይወዱሃል። ነገር ግን ከዚህ ሁሉ በጸለይክላቸውና ጸሎትህም ከትምህርትህ ይልቅ በጠቀማቸው ነበር።

ለአራተኛ ጊዜ እፍረት ተሰማኝ፤ ግራም ተጋባሁ። መልስም ለመስጠት አቅሙ አነሰኝ። መልአኩ ግን ንግግሩን ቀጠለ።

በህይወት ስብከትህ ኢነዚህን ነገሮች ማስወገድ ነበረብህ። ከእንዲህ ዓይነቱ ከንቱ ጸባይ ተቆጠብ፤ ይህ ባህሪህ መልካም መስሎ ቢታይህም ብዙዎችን ለውድቀት ዳርጓልና ልታስወግደው ይገባህ ነበረ። ስለዚህ ቅዱስ መጽሐፍ እንደሚለን በእግዚአብሔርና በሰዎች ዘንድ ተወቃሽ አትሁን። የሐዋርያውን የቅዱስ ጳውሎስን "ሁሉ ተፈቅዶልኛል ሁሉ ግን አይጠቅምም" 1ኛ ቆሮ 6፡12 የሚለውን ቃል አስብ ።

በህይወቴ ላይ ሐዘን ገባኝ። ለካ ብዙዎችን ሳላውቅ ወደ ኃጢአት መርቻቸዋለሁ። መልአኩም ትካዜዬን (ቁዘማዬን) በማቋረጥ በለሰለሰ አነጋገር እንዲህ አለኝ።

ውድ ወንድሜ ሌላም ተጨማሪ ነገር ልነግርህ እወዳለሁ በአለም በነበርኩበት ጊዜ፤ በተለይም ስትመጃደቅና በራስህ ስትመካ ባየሁ ጊዜ እጅግ አዘንኩልሁ። የአገልግሎትህን ይዘትና ስፋት ባየሁ ጊዜ አገልጋይ የሆንክ ያህል እየተሰማህ አገልጋይ ነኝ አልክ። ምናልባት ብዙ የሰራጋቸው ጥፋቶችን ልታስታውስ ትችላህ።

ለምሳሌ አንተ መደበኛ አገልጋይ ነህ። በሳምንቱ ልምድህ መረሐ ግብሩን በጸሎት ለመጀመር፣ የተማሪዎችህን መገኘት ለማረጋገጥ፣ ያለማቋረጥ በመደበኛነት የተገኙትን የማበረታቻ ሽልማት ለመስጠት፣ የቀረውንም በዚያው ልክ በአንተ ትዕዛዝ ካልተጓዘና መመሪያህን የማይቀበል ከመሰለህ ችላ ትለዋለህ። ስለዚህ አገልግሎትህ በፍቅርና በመንፈሳዊነት የተሞላ አልነበረም። አገልግሎትህም የተማሪዎችህን ልብ ሊመስጥ አልቻለም። የቃልህ አጣጣልና ተግባርህ ከተሰበረ ልብ የመነጨ አልነበረም። በቤተ ክርስቲያን በምትሰብክበት ጊዜ እንኳን በዕለት ተረኛነት ስለተገደድክ ብቻ ለማስተማር ቃል ትገባለህ፤ ቃልህንም ለመፈፀም ስትል ትሰብካለህ። አገልግሎትህም ብዙ ነፍሳትን ለድኅነት ከማዘጋጀት ይልቅ አድናቆት ለማግኘት ነበር። ድምጽህ ማራኪ፣ ግርማ ሞገስ ያለውና ግልጽ ቢሆንም የዐ.ነገር ቅንብረ እንጂ በውስጡ ህይወት አልነበረም።

በአገልግሎትህ ስኬታማ ሳትሆን ለዎች በሚያወድሱህ ጊዜ እንደ ጥሩ አገልጋይ ልብህ ሐሴትን ታደርጋለች። ነገር ግን ትምህርትህ የሰዎችን ህይወት ይለውጥ አይለውጥ ግድ የለህም።

ውድ ወንድሜ እግርዚአብሔርንና ህዝቡን ከማገልገል ይልቅ ራስህን እንዴት እንደምታገለግል ታያለህ? ብዙ ነፍሳት ከሚድኑባት ነገር ግን ጥቂት ህዝብ ከሚኖርባት ከገጠሪቱ ቤ ተክርስቲያን ይልቅ በብዙ ህዝብ በተጨናነቀችና ታዋቂነትን ባተረፈች ቤተክርስቲያን ዘንድ ሄደህ ማገልገል እጅግ ደስ ያሰኝሃል! ይህም አገልግሎትህን የሚቃወም ሌላኛው ማስረጃ አይደለምን?

ያም ሆነ ይህ አገልግትህ ሁለት ነገር ይገድለዋል። እነርሱም፡-

አገልግቱን መውደድና የምታገለግውን ህዝብ መውደድ ይቀረዋል።

አገልግሎቱን ስለመውደድ፡- "ስለ ጽድቅ የሚራቡና የሚጠሙ ብፁዓን ናቸው" ማቴ 5፥6 ሲል ጌታ ተናገረው ቃል አገልግሎትን ስለመውደድ ማስረጃ ነው። ስለ ብዙ ነፍሳት ድኅነት ተጠምተህ ወይስ ተርበህ ታውቃለህ? ከተማሪዎችህ ጋር ስለምታሳልፈው ሳምንታዊ ጉባኤ ዕለት ዕለት አስበኸው ታውቃለህ? ከጉባኤው ለቀረው ሰው አዝነህለት ታውቃለህ? አስከታገኘው ድረስ ትናፍቃለህ? ካገኘኸው በኋላስ በዕለቱ ያመለጠውን ትምህርት ለብቻ እንደገና ታስረዳለህ?

ሌላኛውና ሁለተኛው የምታገለግለውን ህዝብ መውደድ እንደሆነ ተነጋግረናል። በእርግጥ ትወዳቸዋለህ፤ ነገር ግን ልክ ክርስቶስ ደቀ መዛሙርቱን እስከመጨረሻይቱ ሰዓት ድረስ እንደወደዳቸው በውኑ አንተም እነርሱን ትወዳቸዋለህ? ብዙ ርኅራሄና ትህትና ታሳያቸዋለህ? ተማሪዎችህስ እንዲሁ አንተን ይወዱሃል። ወይስ ሽልማት ባለመስጠት ትገስጸቸውና ትቆጣቸው ነበረ? ጳጳረ ለመሆኑ የዚህ ዓይነቱ የአገልግሎትህ

ተግባር ተማሪዎችህን እንደሚያሻሽላቸው ማን ነገረህ፡ ውድ ወንድሜ ፍቅር በአገልግሎትህ ውስጥ የአገልግሎትህ መነሻና መድረሻ ነው። የምታገለግላቸውን ካልወደድክ በቀር ልታገለግላቸው አትችልም፤ እነሱም የማይወዱህ ከሆነ ሊጠቀሙብህ አይችሉም።

በዚህ ጊዜ እኔነቴ ተገለጸልኝ። በጣምም አፈርኩ፤ መልአኩ ግን በፍቅርና በርገራሄ እየተመለከተኝ እንዲህ አለኝ፡-

"አሁን ጠቃሚ የሆነ ስለ አገልግሎት ቅድመ ሁኔታ ልነግርህ እወዳለሁ። ከዚህ በፊት ለአገልግሎትህ ቅድመ ሁኔታና በቂ መንፈሳዊ ልምምድ ሳይኖርህ በብዙ ስህተት ውስጥ ወድቀሃል። አሁን ግን ጠቃሚ የሆነ ለአገልግሎትህ ቅድመ ሁኔታ አድርግ።

የራሴን ስህተት ሳላውቅ የሌሎችን ስህተት ሳርም መኖሪን ሳስብ ራሴን ከባድ ውድቀት ላይ አገኘሁት። በዚህም ውስጤን እየጠየኩት መልአኩም በመገረም ተመለከትኩት። መልአኩም አስተያየቴን በመመልከት እንዲህ አለኝ፡-

ባለመታዘዙና መመሪያዎችህን ባለመከተሉ ከክፍልህ ያስወገድከው ልጅ ነበረ። ነገር ግን ይህ አድራጎትህ ይህን ልጅ እልህ እንዲይዘው፣ ወደ አለም እንዲገፈተርና መጥፎ ልማድን እንዲቆራኝ አደረገው። ስለዚህም ይህ ልጅ እጅግ የባሰበት ሆነ፤ በአንተም ምክንያት ብዙ መከራዎች ደረሱብኝ። በተለይም እንዳልፈለከው እንዳልተከታተልከው ባየጊዜው እጅግ እየከፋ ሄደ ብዙም መከራ ሄረሳለሁ።

እኔም እንዲህ ስል መለስኩለት፡- በትምህርት ሰዓት እጅግ ይረብሽኝ ነበራ፤ ለተማሪዎቼም መጥፎ አርአያ ነበር። መልአኩም ዳግመኛ ምላሽ ሰጠኝ፡- ስለዚህ በዚህ ምክንያት ከጉባኤው አስወገድከው? አ! ደካማ ነህ። ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ በትምህርትህ ኃጥአንን ለንስሐ እንድታበቃ ላከህ እንጂ ጸድቃንም በሥራቸው ይድናሉ። እነዚህ በትምህርታቸው ውጤት የሚያስደስቱህና በተግባራቸው የተመሰገኑ የምትላቸው ተማሪዎችህ እንዲህ ያደረጋቸውና የባረካቸው እግዚአብሔር እንጂ አንተ አይደለህም። እግዚአብሔርም በእነርሱ ውስጥ ይሰራል። ነገር ግን ይህ ትምህርቴን ይረብሽኛል ብለህ ከእግዚአብሔር ቤት ያስወገድከው ተማሪህ አንተ ከሌሎቹ በተለየ ልዩ ጥበቃ ልታደርግለት ይገባ ነበር። ምክንያቱም እግዚአብሔር ለእንዲህ ዓይነቱ አገልግሎት ጠርቷልና። የአገልግሎትህን ድርሻ በግልጽ እነግርህ ለሁሉ ከሌሎቹ ይልቅ ጊዜህን ሁሉ መስዋዕት አድርገህ ይህን ልጅ መመለስ ከአንተ ይጠበቅ ነበር። እንዲህ ዓይነቱ ጥረት ብቻ ከእነዚህ አገልጋዮች ጋር በዚህች ብርሃናዊ ከተማ በደመጅህ ነበር። ለዚህች ነፍስ መዳን ብዙ መከራና ችግር ማየት እንዳለብህ ልታውቅ ይገባሃል።

በአጠቃላይ አንድ በሰንበት ትምህርት ቤት ውስጥ በአገልግሎት ላይ ያለ ሰው እስካሁን የተነጋገርንባቸውን እነዚህ ሁለት መስፈርቶች ሊኖሩት የግድ ነው። አለበለዚያ አገልጋይ ሊሆን አይችልም። አለኝ።

መልአኩንም በልምምጥ አነጋገር ታዲያ ለዚህ ልጅ ምን ማድረግ እንዳለብኝ ምን ትላለህ? አልኩት። እርሱም መለሰልኝ።

አቅም በፈቀደ መጠን እንደ እሱ ችግርና ሁኔታ ከእርሱ ጋር ልትወያይና ልትመረምረው በተገባህ ነበር። ብዙ ልትከታተለው ይገባሃል በተጨማሪም ዕለት ዕለት እንደሚከሰቱ እንዲያስበው በጸሎትህ ልታስበው ይገባሃል። ነገር ግን ይህን ሁሉ አድርገህ የማይጠቀም ከሆነ ከትምህርቱ ማስወገድ ሳይሆን እርሱን ይመጥነዋል ወደምትለው ወደ ሌላኛው ክፍል ልታዘዋውረው ይገባህ ነበር። ምናልባትም ሌላው አገልጋይ የአንተ አቅም ያልፈቀደውን ሊፈጸምለት ይችል ነበር።

ይህ ሁሉ የማይጠቅመው ቢሆን እንኳን እንደየ ባህሪያቸው ልዩ ጥበቃ ለሚደረግላቸው ልጆች ሌላ ክፍል ማዘጋጀት ይገባህ ነበር። እነዚህ ልጆች በተደጋጋሚ ሊጎበኙ ይገባል፤ በመለየታቸው እንዲቀጥሉ ከልብ የመነጨ ፍቅርና ርኅራኄ ሊያሳዩዋቸው ይገባል፤ እንጂ በማናቸውም መንገድ እነሱን ማስወገድ መፍትሄ አይሆንም። እነዚህ ተማሪዎችህ ቀራጭ ከነበረው ከዘኪያስ፣ ከሳምራዊቷ ሴት ወይስ በኃጢያት ረከሰው በመጥፎ ከተማ ይኖሩ ከነበሩ ከነነዌ ሰዎች አሊያስ በሰዶም ገሞራ ይኖሩ ከነበሩት አመንዝራ ትውልድ የከፉ ነበሩ?። እግዚአብሔርን የሚያገለግል ሰው ተስፋ መቁረጥ አያውቀውም፤ በጸሎትም ጊዜ የትህትናና የፍቅር ልብ አላቸው።

ባለፈው ክፉ ተግባራ እየተቆጩሁ ሳለሁ መልእክት ገግግሩን ቀጠለ። ሌላ ከሳምንት በላይ የቀረ የክፍልህ ተማሪ አለ። አንተም እገሌ ወዴት ደረሰ ብለህ አልጎብኘውም። ልክ እንደ ቢሮ ሰራተኛ የቀሪ መዝገብ አዘጋጅተህ የመጣውን ስታጸድቅ

የቀረውን ስታገል ትታያለህ። ህፃኑም እንዳልጎበኘው ባዮ ጊዜ ለመመለስ አልናፈቀም። ስሙን በዚህ በቀሪ መዝገብ ላይ ስላስፈረከው የድኅነት መንገዱን ዘጋህበት።

በዚህ ጊዜ መልእክት በቁጣ አስተያየት እየተመለከተኝ። ለምን አልጎብኘውም? ሲል በታላቅ ድምጽ ጠየቀኝ ከፊቱ ገጽታና ከድምጹ ግርማ ሞገስ የተነሣ ብርክ ያዘኝ፤ ስለዚህ ከፍርሃቱ የተነሣ ጸጥታን መረጥኩ። ነገር ግን አሁን ደግሞ ደጋግሞ ለምን አልጎብኘውም? አለኝ። አውሎ ነፋስ ጭንቅላቴን የወዘወዘኛለሁ ተሰማኝ። መልእክትም በቁጣና በኃይል ሲናገረኝ አንዳች አልመለሰኩለትም።

መንፈሳዊው ሁኔታ በሀዘኔታ ተቀሰቀሰ፤ በዚህ ከቀጠለ መጥፎ ነው። የመልእክትም ድምጽ ተንቀጠቀጠ፤ ከዚያም ዝግ አያለ እንዲህ አለኝ።

እግዚአብሔር የጠፋውን ሰው ያድነው ዘንድ እኔና ሌሎች ብርሃናዊ መላእክትም እንጸልይለታለን። ይሁንና እግዚአብሔር ለጸሎታችን ምላሽ ከሰጠንና ወደ ሌላ ታማኝ ወደ ሆነ አገልጋይ ሰውዬውን ከላከው፤ ሰውዬውም ይድናል አንተም ከተከላኸነት ትድናለህ።

ድምጹ የዛለኝና የተጨነቀኝ ነበረኝ። መስማትም አልቻልኩም። ከዚያም በፊቱ የሚመለሰሱትን እያንዳንዱን ነገሮች አሰብኳቸው፤ ከዚያም ራሴን ስኛ በፊቱ ወደኩ።

ወደ እራሴ በተመለስኩ ጊዜ መልእክት በርሀራሄ እየተመለከተኝ አገኘሁት። ይህም እኔ እንድናገር አበረታታኝ፤ እንዲህም አልኩት፡- ጌታዬ ይቅር በለኝ 30 የሚያህሉ ልጆች በእኔ

ክፍል ውስጥ ይማሩ ነበረ። እያንዳንዱን ለመጎብኘት አልቻልኩም ነበረ

ነገር ግን መልአኩ እንዲህ መለሰልኝ፤ ይህ ለአንተ ፈተና ነበር። የምታገለግላቸው የተማሪዎችህ ብዛት እኚህ ነበሩ። እግዚአብሔር ማንኛውንም አገልግሎት የሚለካው በሰዎች ብዛት አይደለም። በዳኑትና በተተኪዎች ጥራት ነው እንጂ። 30 ልጆችን ለመንከባከብ፣ ለመጎብኘትና ለማስተማር አስቸጋሪ እንደሚሆንህ አውቃለሁ፤ ከዚህም አልፎ ስማቸውን በቃል ለመያዝ ትቸገራለህ። ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ "በጎቼን አውቃቸዋለሁ የራሴም በጎች ያውቁኛል" ዮሐ 10፡14። እንዳለው ማለት አትችልምና።

ለጥያቄው መልስ በማጣት ዝምታን መረጥኩ። ይሁን እንጂ ዋናው መንስኤ ምን እንደሆነ ታውቃለህ? በራስህ መመካትህ ነው። ስለአገልግሎትህ መጸምንና መጸለይ ረስተሃል። አሁን በአገልጋዮች ከተማ የተመለከትካቸው የሥራ ባልደረቦችህ ስለ አገልግሎታቸው በጸም የበረቱና በጸሎት የተጉ ነበሩ። ስለ እያንዳንዱ ልጆቻቸው ለመለመን ዘወትር በእግዚአብሔር ፊት ያቀርቧቸው ነበር። ለአባቶች ካህናት ስመ ክርስትናቸውን በቅዳሴ ጸሎት ጊዜ እንዲያነሷቸው ያሳስባሉ። አንተስ እንዲህ አድርገህ ነበር።?

ይህ ሁሉ መንፈሳዊ አገልግሎትህን ይመለከት ነበር። አለማዊ አገልግሎትህ እንዴት ይሆን? አለማዊ አገልግሎትህን በቀጣይነት ተመልክተኸው ነበር። ነጭ ለደሃው ለአልዓዛር ባልራራለት ጊዜ እንዴት እንደጠፋ አታስታውስም? በተጨማሪም

ጌታ በግራ በኩል ለሚቆሙት "ተርቤ አላበላችሁኝም ተጠምቼም ነበር አላጠጣችሁኝም..." ማቴ 25፡42-43 ብሎ እንደሚወቅሳቸው አልሰማህም? ስለዚህ ሁሉ ምን አደረክ? ወንድሞችህ በመከራና በመጥፎ ነገር ሳሉ አንተ ግን ተድላ ደስታ ፈልገህ ብዙዎችን ረስተህ ነበር።

ገግግሩን ከዚህ በላይ ልቋቋም አልቻልኩም። በሀዘን ጩኸት ጌታዬ እባክህ ታገሰኝ። አሁን በምንም አይነት ወደዚህች ከተማ ልገባ እንደማይገባኝ አረጋግጫለሁ። በራሴ ለብዙ ጊዜ እመካ ነበር። አሁን ግን ሁሉንም ካወኩ በኋላ እንደ እውነተኛና ታማኝ አገልጋይ ለመሆን ሌላ ዕድል ጠየኩ።

መልአኩም መለሰልኝ። የራስህ ዕድል ነበረኸ። ነገር ግን ይህን ባለመጠቀምህ ተጎዳህ። አሁንም በምድር ላይ የምትኖርበት ዘመንህ አልቋል።

እኔም በፊቱ ራሴን አዋረድኩ፣ ለመንኩት፣ አለቀሰኩ ነገር ግን በርህራሄና በፍቅር ዐይን ተመለከተኝ፤ ከዚያም በዚህ እየጮኸኩ ሳለሁ ብቻዬን ትቶኝ ሄደ። ሌላ ዕድል እፈልጋለሁ! ሌላ ዕድል! ነገር ግን ከዐይኔ ተሰወረ። እኔም ሌላ ዐድል እፈልጋለሁ! በማለት ጩኸቴን ቀጠልኩ። ሰማይ ምድሩ ዞረብኝ ራሴንም ስቼ ወደኩ።

ወደ ራሴ ከመመለሴ በፊት ብዙ ሰዓታት አለፉ፤ ራሴንም ለማወቅ ዐይኖቼን ከፈትኩ በሚያስደንቅ ሁኔታ በክፍሌ ውስጥ ብቻዬን ተንጋልዬ ቁጭ ብዬ ነበር። ወዲያና ወዲህ አማተርኩ

ነገሮች ሁሉ ምትሀት መሰለውኝ ነበር ግን ሁሉም ነገር እውነት ነበር።

እግዚአብሔር ሆይ ምህረትህ እጅግ የበዛና መፍትህ የራቀ መሐሪ አምላክ ነህ! በውኑ መልካም አገልጋይ ለመሆን ሌላ ዕድል አለኝ ማለት ነው! ልቤን አሰባስቤ ጥልቅ በሆነ የምስጋና ጸሎት ተነሣሁ ወደዚያች ከተማ ለመግባት የተገባቸው እንዲሆኑ ለጓደኞቼ ለመገገር ወሰንኩ። የማስታወሻ ደብተራን ወሰድኩና በዚያች ሌሊት የሆነውን ሁሉ መጻፍ ጀመርኩ።

በክርስቶስ ኢየሱስ የነበረ ይህ ሀሳብ በእናንተ ዘንድ ደግሞ ይሁን፡ ፊል 2፥5

እነሆ እያንዳንዳችሁ ወደ ቤት የምትበታተኑበት፣ እኔንም ለብቻዬ የምትተዉበት ሰዓት ይመጣል ዮሐ 16፥32

ለብቻው ቆመ

ሰው ወዳድና ርኅሩህ የሆነው እሱ "መልካም እያደረገ ዞረ" ዮሐ.ሥራ 10፥38 ከአንዱ መንደር ወደ ሌላኛው፣ ከአንዱ ከተማ ወደ ሌላኛው ከተማ ሄደ "... የመንግሥትም ወንጌል እየሰበከ በህዝቡም ያለውን ደዌና ህመም ሁል እየፈወሰ.. ይዞር ነበር" ማቴ 4፥23

ይሁንና ህይወቱን በሙሉ በመከራ አሳለፈ። ከእርሱም ጋር አንድም ሰው አልነበረም፤ በመከራው ጊዜ ብቻውን ቢሆንም እርሱ ግን በመሀሪነቱ አንዳቸውንም አልተወም። አንዳች ረዳትና አጋዥ ሳይኖረው በመከራውና በችግሩ ብቻውን ነበር። ኢሳ 63፥3።

በጌቴሴማኒ በአትክልት ቦታ ወደ አባቱ ጸለየ። በቅንነት "አባት ሆይ ብትፈቅድ ይህችን ጽዋ ከእኔ ውሰድ" ሲል ተናገረ። ሉቃ 22፥42 ነገር ግን የሚወዳቸው ደቀመዛሙርቱና ወዳጆቹ ብቻውን ትተውት ተኝተው ነበር፤ ወደ ሦስት ጊዜ ወደ እነርሱ በመመለስ እንዲጸልዩ ጠየቃቸው ነገር ግን ለአንድ ሰዓት ያህል እንኳን ከእርሱ ጋር ሊተጉ አልቻሉም። ማቴ 26፥38-45

ጌታ በተያዘ ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ እያንዳንዳቸው ተበታትነው ወደ ቤታቸው ሄዱ። ዮሐ 16፥32። እርሱ ለብዙ ኃጢአተኞች ተሟጋች ሆኖ ሳለ እርሱ በተጠየቀ ጊዜ አንዳች ጠበቃ አልነበረውም። በመከራው ጊዜ ማንም አላጽናናውም። ስንሰደድ፣ ብቸኝነት ሲሰማን፣ ወዳጆቻችን ናቸው ያልናቸው ሰዎች እንኳን ሲጠይቁንና ራሳችንን ብቻውን በምናገኘው ጊዜ ይህ ከጌታ የምንማረው ታላቅ ትምህርት ነው።

ጌታ በመከራው ጊዜ ብቻ አልነበረም ብቻውን የተተወው፣ በዘመነ ሥጋዊው ሁሉ እንጂ። አንድ ጊዜ በቤተ መቅደስ ውስጥ ሳለ ስለ ሥጋና ደሙ መሰጠት እየነገራቸው ሳለ ነገር ግን ደቀመዛሙርቱ ይህን መረዳት አልቻሉም ነበር። ወንጌላዊው ዮሐንስ ከደቀ መዛሙርቱ ብዙዎች ወደ ኋላ ተመለሱ ወደ ፊትም ከእርሱ ጋር አልሄዱም። ኢየሱስም ለአስራ ሁለቱ፡- እናንተ ደግሞ ልትሄዱ ትወዳላችሁ? ሲል የተናገረው ይህን አይደለምን? ዮሐ 6፥6 ጌታ።

በሌላ አጋጣሚ ሰዎችን ራት ጋበዘ። ነገር ግን ሁላቸውም በአንድነት ያመካኙ ጀመር። ከአነርሱም ፊተኛው መሬት ሰለገዛና ሄዶ ማየት ስላለበት፣ ሌላኛው አምስት ጥማድ በሬዎች ሰለገዛና ስለሚፈትናቸው፣ ሦስተኛውም አዲስ መሽራ ስለሆነ ሁሉም በግብዣው ላይ መገኘት እንደማይችሉ ገለጹለት ሦስቱም ምንም እንኳን የግብዣው ተጠቃሚ ቢሆኑም እንኳን ይቅርታ እየጠየቁ ቀሩ።

ብቻውን ስለተተወው ስለጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ለማውራት ጊዜው አይበቃም። "የእርሱ ወደ ሆነው መጣ፣ የገዛ ወገኖቹም አልተቀበሉትም" ዮሐ 1፥11። እርሱም ይህ ብርሃን ነበር ብርሃን ወደ አለም ስለመጣ ሰዎች ሥራቸው ክፉ ስለነበር ከብርሃን ይልቅ ጨለማን መረጡ። በዮሐ 3፥19 ።

ይህ ሁሉ በፊት ተደርጎ አልፏል፣ አሁንም እየተደረገ ነው። ያ! ጥንት የነበረ ጌታ ከበፊቱ ጋር በሚመሳሰል አሁንም ድረስ በፊታችን ብቻውን ቆሟል። ነገር ግን አንድም ሰው ክርስቶስን ያሰበ የለም። ነገር ግን አንድም ሰው ክርስቶስን ያሰበ የለም። ነገር ግን ጭን ዕድልን መረጠች የተባለላት የማርታ እህት ማርያም ከእግሩ ሥር ተቀምጣ ቃሉን ትሰማ እንደነበር፣ ደረቱን እንደተደገፈው እንደዘብደዎ ልጅ እንደ ዮሐንስ ከእግሩ ሥር ተቀምጦ ቃሉን ለመስማት ማንም አልተቀመጠም። እግሩንም እንዳጠበችው እንደ ኃጢአተኛዋ ሴት ማንም አላደረገም። ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስም ይህንን ብቸኝነት፣ ብዙኅነትም ትተውት እንደሚሄዱ ያውቅ ነበር። በቃሉም የሰው ልጅ በመጣ ጊዜ በምድር እምነት ያገን ይሆን? ሉቃ 18፥8 ሲል በአድናቆት ተናግሯል።

አንተስ? አንተም ክርስቶስን ብቻውን እየተውከው ነው? ከእርሱ ሊለይህ የሚችል ነገር አለን? አስኪ ራስህን መርምር።

በሀሳቡ ልዩ ነበር፡-

ከዋለበት የሚውሉ ካደረበት የሚያድሩ ደቀ መዛሙርቱ ሳይቀሩ እንኳን በሐሳባቸው ከእርሱ ጋር የማይስማሙበት የራሳቸው ግንዛቤ ነበራቸው።

ጌታ ወደ ሳምራውያን መንደር ከያዕቆብና ከዮሐንስ ጋር በሄደ ጊዜና በዚያም ባልተቀበሉት ጊዜ እነዚህ ደቀመዛሙርት "ጌታ ሆይ እሳት ከሰማይ እንዲመጣና እንዲያጠፋቸው እድናዝ ትፈልጋለህ?" አሉት። እርሱ ግን "ምን ዓይነት መንፈስ እንደሆነላችሁ አታውቁም፤ የሰው ልጅ ሊያድን እንጂ ሊያጠፋ አልመጣም።" ሉቃ 52-6 ሲል ገሰጸቸው።

እነዚህ ሁለት ደቀ መዛሙርት ከመልካም መምህራቸው ተለይተው ያስቡ ነበር። ምክንያቱም እርሱ ከዚህች ከተማ ብዙዎችን እንደሚመርጥ ያውቅ ነበረ።

ይህ የደቀ መዛሙርቱ ክፉ ሀሳብ ከተቃዋሚዎቻቸው ከፈረሳውያንና ከሰዱቃውን የመነጨ ነበር። ነገር ግን ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ በሀሳቡ ከእነርሱ ልዩ ነበር። ጌታ ግን እጅግ ይወዳቸዋል፤ ይራራላቸዋል፤ ወደ እርሱም ሊያቀርባቸው ይፈልጋል ስለዚህ ስለመልካሙ ሳምራዊ ነገራቸው

ጌታ በተጨማሪም ለአህዛብ የተለየ አመለካከት ነበረው። በአይሁድ ዘንድ የተናቁና የተወገዙ የሆኑትን እኒህን አህዛብ ጌታ በግልጽ ያመሰግናቸው ነበር። "እውነት እላችኋለሁ በእስራኤል እንኳን እንዲህ ያለ ትልቅ እምነት አላገኘሁም" ማቴ 8፡10

በማለት የከነናዊቷንም ሴት እምነት ሲያደንቅ እንመለከታለን። ማቴ 15፡28።

በዕለት ተለት ኑሮው ሌሎች የተለያዩ መንገድ ቢኖራቸውም ጌታ ግን ከሌሎች የተለየ የራሱ መንገድ ነበረው። በዝሙት ኃጢአት የተያዘቸውን ሴት አይሁድ በአንድ ሀሳብ ሊወግሯት በዙሪያዎ በተሰበሰቡ ጊዜ እርሱ ግን ከእነርሱ በተለየ መልኩ ያስብላት ነበር። "ከእናንተ ማንም ኃጥያት የሌለበት አስቀድሞ በድንጋይ ይውገራት አላቸው" ከታናሽ ጀምሮ እስከ ታላቅ ድረስ ትተዋት ሄዱ "እኔም አልፈርድብሽም፤ ሂጂ ከአሁንም ጀምሮ ደግመሽ ኃጥያት አትሰሪ" አላት ዮሐ 8፡7-11

ውጫዊውን ማንነት ብቻ አይታ በምትፈርድ ዓለም ውስጥ የውስጥ ማንነትን መረዳት የሚችል እርሱ ብቻ ነበር። አለምም በእርሱ እጅግ ተደነቀች። ይህም በሚከተሉት ሁለት ድርጊቶች የሚረጋገጥ ነው።

አንድ ጊዜ ጌታ ከኢያሪኮ እየሄደ ሳለ ሁለት ዐይነ ስውር በመንገድ ላይ ተቀምጠው ጌታ እንዳለፈ በሰሙ ጊዜ በመጮህ "የዳወዊት ልጅ ማረን" አሉ። ይከተሉ የነበሩት በአለማዊ ሀሳባቸው የዐይነ ስውሮቹ ጩኸት የክብርን ጌታ ያውከዋል ብለው ዝም ይሉ ዘንድ አስጠነቀቁቸው፤ ርኅሩህ የሆነው ጌታ ግን ለሁሉም እንደሚያደርገው ጠራቸውና ዐይናቸውን አበራ። ማቴ 20፡29-34 ጌታም በእነዚህ ሰዎች የልመና ጩኸት ምንም አልተቆጣም።

አንድ ጊዜ ተመሳሳይ ነገር ተደረገ፡- ሀፃናት ጌታን ከበው ሳለ ደቀ መዛሙርቱ ጌታ ይበሳጫል በማለት ሀፃናቱን ገለጿቸው፡፡ እርሱ ግን "ሀፃናትን ወደ እኔ ይመጡ ዘንድ አትከልክሏቸው፤ መንግሥተ ሰማይ እንደእነርሱ ላሉት ናትና" አላቸው ማቴ 19፡14

አገልግሎቱ በተለየ ዓይነት መልኩ ነበር

እስራኤላውያን ጌታ ንጉሠ ነገሥታቸው እንዲሆንና ከሮማውያን ቅኝ ግዛት ነፃ እንዲያወጣቸው እያሰቡ ሳለ እርሱ ግን በተለመደው መንፈሳዊ ንግሥና የሰዎችን ልቡና ዙፋኑ አድርጎ እንደሚገዛ ያሰብ ነበር፡፡ "መንግስቱም ከዚህ ዓለም አይደለችም" ዮሐ 18፡36 ሲልም በብዙ አጋጣሚ ይገልጽላቸው ነበር

ስለዚህ አገልግሎት ማለት ከአገልግሎቱ ብዛት ብዙ ውጣ ውረድ ያለበት መከራ ወይም የመስቀል ጉዞ እንደሆነ ያውቃል፡፡ ነገር ግን ይህን ሀሳብ ሐዋርያቱ እንኳን አልተገነዘቡትም ነበር፡፡

ስለዚህ፡- ጌታ ወደ ኢየሩሳሌም ይሄድ ዘንድ ከሽማግሌዎችና ከካህናት አለቆች ከዳኞችም ብዙ መከራ ይቀበልና ይገደል ዘንድ በሦስተኛውም ቀን ይነሣ ዘንድ እንዲገባው ለደቀ መዛሙርቱ ይገልጽላቸው ጀመር፡፡ ሐዋርያው ጴጥሮስም ወደ እርሱ ወስዶ "አይሁንብህ ጌታ ሆይ ይህ ከቶ አይደርስብህም" ብሎ ይገስጸው ጀመረ፡፡ እርሱ ግን "ወደ ጎሳዬ ሂድ አገተ ሠይጣን" በማለት ገሰጸው ማቴ 16፡22-23፡፡

ጌታ የዚህን የደካማውን የጴጥሮስን ምክር ተቀብሎ ቢሆን ኖሮ አለም እንዴት ሊድን እንደሚችል ሳሰብ እጅግ ይደንቀኛል፡፡

በሌላ አጋጣሚ ጌታ ከፊቱ መከራ እየጠበቀው ደቀ መዛሙርቱ ከእነርሱ ማን ፊተኛ እንደሚሆን ይወያዩ ነበር፡፡ ከዚያም የዘብዴዎስ ልጆች እናት ከልጆቿ ጋር መጣችና እየሰገደች ጌታዬ ሆይ ልጆቼ በመንግስትህ አንደኛው በቀኝህ አንደኛው በግራ እንዲቀመጡ እዘዝ ስትል ለመነቸው፡፡ እርሱ ግን "የምትለምኑትን አታውቁም እኔ ልጠጣው ያለውን ጽዋ ልትጠጡ፤ እኔ የምጠመቀውን ጥምቀት ልትጠመቁ ትችላላችሁ?" ማቴ 20፡20-22 ሲል የአገልግሎቱን ትክክለኛ ሀሳብ ገለጸላቸው፡፡

ጌታ በሌላ እውነተኛ አገልግሎት ከሰው በተለየ ያሰብ ነበር፡፡ ስለ ቃሉ ለሕዝቡ ለብዙ ሰዓት እየነገራቸው ሳለ በመሸም ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ ወደ እሱ መጥተው "ሰዓቱ አልፏል ወደ መንደሮች ሄደው ለራሳቸው ምግብ እንዲገዙ ህዝቡን አሰናብት" ማቴ 14፡16 አሉት፡፡ ሆኖም ደቀ መዛሙርቱ የጌታን አገልግሎት በቃል ብቻ የሚወሰን ስለአደረጉት ፍቅርና ርኅራኄ ያልታከለበት መሰላቸው፡፡

ስለዚህም ጌታ፡- "እናንተ የሚበሉትን ስጧቸው እንጂ ሊሄዱ አያስፈልግም" ሲል ርኅራኄውንና ፍቅሩን ገለጸላቸው፡፡

ብቻውን ያገለግል ነበር

አለም እርስ በእርሳቸው በሚቀናቀኑና በሚለያዩ አገልጋዮች ተጨናንቃለች እያንዳንዱም ሰራተኛ ረዳትና አጋዥ ይፈልጋል፡፡ የክብርም ጌታ በመዋዕለ ስብከቱ "መኸሩ ብዙ ነው፤ ሠራተኞቹ ግን ጥቂት ናቸው፡፡ እንግዲህ የመኸሩ ጌታ ወደ መኸሩ ሠራተኞች እንዲልክ ለምኑት ማቴ 9፡37-38 ሲል አሁን

ደረሰ ይናገራል ጌታ በስራው የረዳው አንድም አጋዥ አልነበረውም እያንዳንዱ ሰው እኔ የወንድሜ ጠባቂ ነኝ? ሲል የመልስ መልስ ይሰጣል። ውድ ወንድሜ አሁን እዚህ ውስጥ ጥቂት መንስዔዎች አሉ። እራሴንም ተመልክቼበታለሁ።

በአንድ ቤተሰብ ውስጥ ደሃ ባልና ሚስት ነበሩ። የቡር ልጃቸው ታዳጊ ነበር፤ ተከታዩ ደግሞ ገና ህፃን ነበር። የቤተሰቡም የገቢ ምንጭ አባወራው ሎሚ ነግዶ ከሚያገኘው ለዚያውም ከእጅ ወደ አፍ የሆነ ኑሯቸውን ከማይሸፍን ከጥቂት ገንዘብ አያልፍም ነበር። ብዙ ጊዜ የሚላስ የሚቀመስ አይኖራቸውም። እናቱም ህፃናት ልጆቿን አዝላ ወደ ህፃናት ማሳደጊያ ስልመና ትሰማራ ነበር። ጥቂቱን የገላቸውን ክፍል እንኳን ስለማይሸፍነው ልብሳቸው ልነግርህ አልሻም። የቦጋውን ሐሩር የክረምቱን ቁር እንዴት እንደሚቋቋሙት እግዚአብሔር ይወቀው! ከዚህ በተጨማሪ የሚኖሩበት የኪራይ ቤት የዋጋ ንረት እርሱ ይመልከተው! የቤቱን ባለቤት ዘለፋና እርግግን እንዲሁም ዛቻ ተቋቋመው እንዳያባርሯቸው በመስጋት የሚኖሩትን የሰቀቀን ኑሮ እርሱ ይቁጠረው!

በአንድ የሐይማኖት ተቋም ውስጥ የልብስ ስፌት ሥራ እየሰራች ልጆቿን የምታሳድግ የአንዲት መበለት ታሪክ አነሆ ይህች ሴት በምግብ እጦት ምክንያት ሳይሆን አይቀርም ለ2 ወር ያህል ታመመች። በዚህ ምክንያት ይህ የሃይማኖት ተቋም ከሥራዋ አገዳት። እንዴት ህክምናውን እንዳገኘች ወይም ገንዘብ እንዴት እንዳገኘች አላውቅም ደህና በሆነች ጊዜ በጨለማ ተከባ ራሷን ብቻውን አገኘችው።

ብዙ ተመሳሳይ ምሳሌ መናገር ይቻላል። ጌታ ኢየሱስ ግን ስለ ሁሉም ጥበቃ በማድረግ፤ ምግብን በመስጠት፤ ከደዌያቸው በመፈወስ የትዕግስትንና የመከራን ኑሮ እያስተማራቸው ከእነርሱ ጋር ይኖራል። ምንም እንኳን ኃጢአተኛ ብንሆንም የዚህን አገልግሎት ክብር እንድንካፈል ይፈልጋል። ይሁን እንጂ አዝመራው ብዙ ሠራተኞቹም ጥቂት ሆነው አገኛቸው። ሁላችን እርሱን ትተን ወደ የራሳችን የአገልግሎት መስክ ተበታተንን አገኘን።

ጌታን በመተው የሚጎዳ ጌታ ወይስ?

እኛ ብንተወውም እንኳን እርሱ ብቻውን አይደለም። ምክንያቱም አባቱ ከእርሱ ጋር ነውና። በተጨማሪም እርሱ የእኛን እገዛ አይሻም። እኛ ግን እርሱ ጌታችን እንዲሆን እንሻለን። በዚያም የመለኮቱ ባህርይ ተካፋዮች እንሆናለን።

በብቸኝነት ከእርሱ ጋር እንድንሆን በሚጠራን ጊዜ የእኛን ጥሩ ነገር ስለሚሻ ነው። ምክንያቱም "እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ከሆነ ማን ይቃወመናል ሮሜ 8፥31። በእረግጥም ከክርስቶስ ጋር የሚሄድ መንፈሳዊ ደስታን ያገኛል። ስለዚህ "ከጥላው በታች እጅግ ወደጅ ተቀምጭ አለሁ" ተብላል መኃ.መኃ.ሰሎ 2፥3። ከክርስቶስ ጋር የሆነ እርሱ ክፉውን አይፈራም። መዝሙረኛው ቅዳዊት "በሞት ጥላ መካከል እንኳን ብሄድ አንተ ከእኔ ጋር ነህና ክፉውን አልፈራም በትርህና ምርኩዝህ እነርሱ ያድኑኛል። መዝ 23፥4" "ሰራዊት ቢሰፍርብኝ ልቤ አይፈራም መዝ 27፥3 ይላል።

እነሆ ክርስቶስ ድምጹን ሰምተህ እንድትከፍትለት ከዚያም ወደ አንተ ሊገባና ከአንተም ጋር ራት ሊበላ በመፈለግ የቤትህን ደጃፍ ያንኳኳል። ራዕ 3፣20

አሁንም እርሱን ብቻውን ልትተወው ትፈልጋለህ?

ብርሃን ከጨለማ ጋር ምን ሀብረት አለው? 1ኛ ቆሮ 6:14

በመጀመሪያ እግዚአብሔር ሰማይና ምድርን ፈጠረ። ምድርም ባዶ ነበረች አንዳች አልነበረባትም፤ ጨለማም በጥሩቁ ለይ ነበር፤ የእግዚአብሔርም መንፈስ በውሃ ላይ ሰፍፎ ነበር። እግዚአብሔርም፡- «ብርሃን ይሁን አለ፤ ብርሃንም ሆነ እግዚአብሔር ብርሃን መልካም እንደሆነ አየ። እግዚአብሔር ብርሃንና ጨለማን ለየ። እግዚአብሔር ብርሃኑን ቀን ብሎ ጠራው፤ ጨለማውንም ሌሊት አለው።» ዘፍ 1:1-5

ጌታ ሆይ አንተ ጨለማ አይሁን አላልክም። ነገር ግን ብርሃን ይሁን አልክ እንጂ፤ ብርሃንም ሆነ። ነገር ግን በብርሃን መፈጠር ጨለማ ህልውናውን አላጣም። ሁለቱም በየራሳቸው ይኖሩ ደመር።

ብርሃንን መልካም ሆኖ ካየኸው ለምን ጨለማን አላስወገድኸውም? ለምንስ ህልውናውን አጸናህለት? ጨለማ የሚል አጠራርስ ለምን ሰጠኸው? እንዳልከውስ «ነገር ግን የጨለማ ግዛትና ዘመን ነው» ስትል ኃይልን ለምን ሰጠኸው?

አንተ የማይቀርቡህ ብርሃን ሆነህ ሳለ ጨለማን አስወግደህ ሌትና ቀኑን በብርሃን ለምን አሳፈራረክም? ለምንስ ህልውናውን አጸናህለት? ለምንስ ሰዎች ከብርሃን ይልቅ ይመርጡታል? ጨለማ በዚህ ግለም ከመታወቁ በፊት እንዳይታወቅ ማድረግ ይቻላል፤ ከታወቀም ዌላ ማስወገድ ይቻላል። የጨለማን መኖር በትፈቅድም ፈጽሞ ከአንተ ባህርይ ጋር አይስማማም። ለምን ይህን እንዲህ ያደረከው? «እንክርዳዱን ስትለቅሙ ሰንደውን ከእርሱ ጋር እንዳትለቅሙ አይሆንም። እስከ መከር ጊዜ አብረው ይደጉ። በመከር ጊዜም አጫጆችን እንክርዳዱን አስቀድማችሁ ንቀሱ በእሳት ለማቃጠል በየነደው እሰሩ ሰንደውን ግን በጎተራዩ ክተቱ ማቴ 13:29 ስትል የእንክርዳዱን ፍጻሜ እንደተናገርከው ስለዚህ ጨለማ ህልውናውን የሚያጣበት ጊዜ አለው? በጨለማ ውስጥ የሚኖሩ የብርሃን ልጆች መቅረብ ከማይቻላቸው

ክእውነተኛ ብርሃን ከአንተ ጋር መቻ ይሆን ህብረት የሚፈጥሩት? ኃጢአተኞች በጥቅሉ ጨለማ ውበጥ ይጣላሉ እውነት አይደለም? ስለዚህ ይህ ጥልቅ ጨለማ ዘላለማዊ ነዋ በእርግጥ ልክ ነው። ነገር ግን ከሰማያዊቷ ኢየሩሳሌም የተለየ ዓለም ነው። የእግዚአብሔር ልጆች ካለብት በእጅጉ ይርቃል።

ጨለማ ካለመኖር ወደ መኖር መቼ መጣ?

«ጨለማም በጥልቀ ላይ ነበር» ይህ እግዚአብሔር ብርሃን ይሁን ከማለቱ በፊት ነው» ታዲያ መቼ ይሆን?

እግዚአብሔር በዘላለማዊ ክብሩ ሳለ ጨለማ አልነበረም፤ ምክንያቱም እርሱ በቻ ነበር እንጂ አንዳች ፍጥረት አልነበረም። እርሱም እውነተኛ ብርሃን ነው። ጨለማን ወደት ነበር? የተፈጠረውን መቻ ነው? እንዴት ተፈጠረ? ለምንስ ተፈጠረ? አምላኪ ሆይ ስለዚህ ሁሉ ዕውቀት ስለሌለኝ አባክህ አሳውቀኝ።

በተፈጥሮ ሂደት ውስጥ ጨለማ ብርሃንን ይቀድማል? ብርሃን ቀድሞ ስለመገኘቱ ጥርጥር የለውም። ጨለማ አካል ገዢ የመጣው የጸሐይ ብርሃን በውሃ ላይ ባረፈ ጊዜ በሚፈጠረው የትነት ውጤት ነው። ስለዚህ ውሃዎች በፍጥነት ይተናሉ ይህም የፀሐይን ብርሃን የሚጋርድ ጭጋግና ጉም ይፈጥራል። ስለዚህ የፀሐይ ብርሃን ተጋረዶ ማለት የጨለማን መኖር አስከተለ። ይሁን እንጂ ይህን ዓይነቱ የዕውቀት መንገድ አልከተለውም። ይልቁንም ስለብርሃን መኖር ለማወቅ ብጥር ይሻለኛል።

«ጨለማ በጥልቀ ላይ ነበር» ይህ ማለት ጨለማ በውሃና በምድር ላይ ነበር።

ምድርም ሆነች ውሃች እግዚአብሔርን አያውቁትም። ይህ አለማወቃቸው ማንን የሚመለከት ነው። እግዚአብሔር ወይስ ጨለማን?

የእግዚአብሔርን መንፈስ በውሃ ላይ ሰፍሮ ነበር። ነገር ግን ውሃ እግዚአብሔርን አሳውቀውም። ይህ በሐዋርያው «ብርሃን በጨለማ ይበራል፤ ጨለማም አላሸነፈውም» ዮሐ 1:5 እንዳለው። ውሃም እግዚአብሔርን ለማወቅ ብርሃን የሚያስፈልገው አይደለም? ስለዚህ እግዚአብሔር እንዲህ አለ «ብርሃን ይሁን»

ብርሃንም ሆነ። ይህ «ሰማያት የእግዚአብሔርን ክብር ይናገራሉ የሰማያትም ጠፈር የእጆቹን ሥራ ያወራሉ።» መዝ 19:1 ከሚለው ጥቅስ ጋር ይዛመዳል።

ይህ ብርሃን በመጀመሪያ ወደ ዓለም የገባው ብርሃን ነው? አሁንም ድረስ አለ። በእርግጥ አሁንም ድረስ ቢኖርም እንኳን ጨለማን አላሸነፈውም። የጨለማ መኖር ለምን አስፈለገ? አምላኪ ሆይ የምረዳበትን ነገር አጥብቄ እጠይቅሃለሁ። አእምሮዬንም ብሩህ አድርገልኝ የህይወት ቃልንም እቀበል ዘንድ ልቤን ክፈት።

ከዚህ ብርሃን ውጭ ብዙ ብርሃናት አሉ። ይህም የፀሐይ፣ የጨረቃና የከዋክብትን ብርሃን ነው። ጌታም ደቀመዛሙርቱን «እናንተ የአለም ብርሃን ናችሁ» ሲል ስለሌላ ብርሃን ሲናገር እናያለን። እግዚአብሔር ወልድም ከብርሃን የተገኘ ብርሃን ነው። ከዚያም «ዐጋና እውነትን ተሞልቷ በእኛ አደረ» ዮሐ 1:14 ከብሩንም አየን። ማንም ያላየው አባትም ሊቀርቡት የሚይቻል ብርሃን ነው። የሰው ልጅ ህገ እግዚአብሔርን ሲፈጽም እርሱ የብርሃን ልጅ ይባላል። በአጠቃላይ መልካም ነገር ሁሉ ብርሃን ነው። ጽድቅ፣ጥበብን፣ ዕውቀትን የመሳሰሉትን ያካትታል።

በስነ-ፍጥረት ታሪክ እግዚአብሔር በመጀመሪያ ብርሃንን በሰሜት ህዋሳችን እንድንረዳው አድርጎ ፈጠረው። ብርሃንንም መልካም እንደነበረ ተመለከተ። ይሁን እንጂ በመንፈሱ ውስጥ የሰው ልጅ እግዚአብሔርን እስኪያገኝ ድረስ በውስጡ የሚሰራ ሌላ ብርሃን ሰላለ ያኛው ብርሃን ከዚህኛው ብርሃን የተለየና ዝቅተኛ ነው። ታዲያ የዚህ ዝቅተኛ ብርሃን ተፈጥሮው ምንድነው? ሰው ከተፈጠረ በኋላ በዚህ ብርሃን ከእግዚአብሔር ጋር ግንኙነቱ ምን ይሆን? እግዚአብሔር ብርሃን ነው። የሰው ልጅ መልካም የሆነው ሁሉ እንዲበራለት እግዚአብሔር የመለኮታዊ ባህርይ ተከፋይ አድርጎታል። ነገር ግን ይህ ብርሃን በቸርነቱ የሚሰጥ እንጂ ከመለኮቱ የሚከፈል አይደለም።

ነገር ግን እግዚአብሔር የብርሃንን መልካምነት ለምን ተመለከተ? ምክንያቱም ከእርሱ ብርሃን ጋር የሚተካከል አልነበረም። እግዚአብሔር ብርሃን ነው፤ ጨለማም በእርሱ ዘንድ አይኖርም። እርሱ ባለት ሁሉ በዚያ ብርሃን ይሆናል። በዚህ

ብርሃን የማይመጣለን ሁሉ ከእግዚአብሔር ይርቃል፤ ወደ ጥልቁም ይወረወራል።

አሁን አንድ ነገር ልጠይቅህ እወዳለሁ፤ እግዚአብሔር ጨለማን ከብርሃን ከለየ ጨለማ እንዴት ወደ ሰው ገባ? እንዴትስ ሊቆይ ቻለ? እንዴትስ ሰው ከብርሃን ይልቅ ይመርጠዋል? ነገር ግን የጥያቄውን መልስ ለእያንዳንዳችን እተዋለሁ።

የጽሞና ጊዜ

ጌታዬ ሆይ ከራሴ ጋር ብቻዬን የምሆንበት ሰዓት በእርግጥ የተቀደሰ ሰዓት ነው። ብቻዬን በምሆንበት ጊዜ ባላይህም አንተ ከእኔ ጋር ስለሆንክ እኔም ከአንተ ጋር እሆናለሁ። ይህ እንግዳ ነገር አይደለም፤ አንተ በዓለም ላለህ አለም ግን አላወቀህም።

በዚህ ዓለም ላለሁ ትልቁ ኃጢአቴ ብቸኝነትን መጥላቴ ነው። ብቻዬን ከራሴ ጋር የምቀመጥበት ጊዜ አልነበረኝም፤ ከራሴ ጋር ወይም ከአንተ ጋር እንድሆን የተሰጠኝን አማራጭ አልተጠቀምኩበትም። አወይ አለማወቅ ከራሴ ጋር ብቻዬን መቀመጤ ሰንፍፍ ስለሆነብኝ ትርፍ ጊዜዬን ለማሳለፍ አዲስ ነገርን ተመገሁ።

በአለም በምኖርበት ጊዜ በሀሳብ ደረጃ በብቸኝነት ከራሴ ጋር የመሆንን ጥቅም እረዳ ነበር፤ በተግባር ግን ቦታ አልሰጠሁትም። ይልቁንም ዲያብሎስ ትርፍ ጊዜ እንዳይኖረኝ ያብከክክኛል።

ስለዚህ ጌታዬ ሆይ በውስጤ ያለውን የተሰወረ ዕንቁ አላወኩም። ያውም አንተን! ብቻዬን ብዙ ጊዜ በምቀመጥበት ጊዜ በውስጤ ያለኸውን አንተ በግልጽ ትመጣብኛለህ፤ እኔም ለብዙ ሰዓት አንተን ለመሸሽ ብቸኝነቴን እጠላለሁ። በእርግጥ ከአንተ የማስቀድማቸው ብዙ ነገሮች ነበሩኝ። ይኸውም አስቀድሜ አባቴን ልቀብር፤ እርሻዬን ልጎበኝና በሬዎቴን እፈትን ዘንድ እወድ ነበር።

ነገር ግን በስተመጨረሻ ጌታ ሆይ አንድ ቀን የጽሞና ጊዜ ወስጄ ለብቻዬ ተቀምጬ ሳለሁ በውስጤ የተሰወረውን ዕንቁ አንተን አገኘሁ። ከዚያም ያለኝን ሁሉ ሸጬ ያንን ዕንቁ ገዛሁት። ያም ዕንቁ አንተ ነህ። ስለዚህ ከዚያን ሰዓት ጀምሮ አንተ የእኔ ነህ።

የንስሐ ቃሊን ለአንተ እስግላሁ።

ብቻዬን በማሳልፋቸው ሰዓታት ሁሉ ከዚህች ዓለም ይልቅ የከበርኩ ፍጥረት እንደሆንኩ ይሰማኛል። አንተ «ሰው ዓለምን ሁሉ ቢያተርፍ ነፍሱን ቢገዳ ምን ይጠቀማል» ማር 8:36 ስትል እንደተናገርከው።

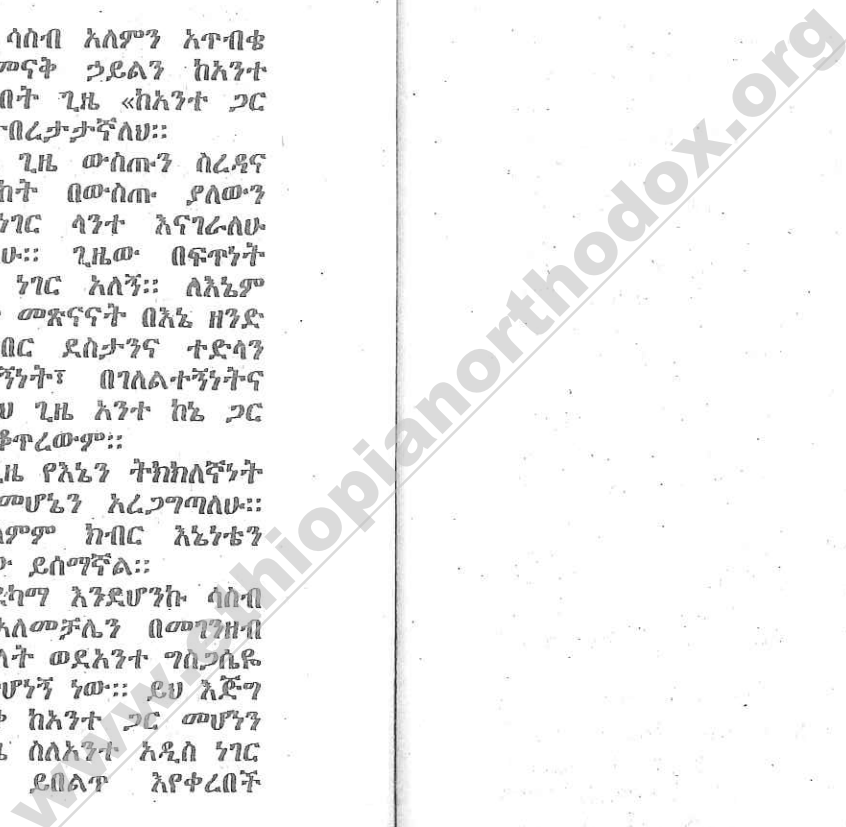
ሁሌም ከቡር ፍጥረት መሆኔን ሳሰብ አለምን አጥብቄ እጠየቅታለሁ፤ እያንዳንዱንም ነገር ለመናጅ ኃይልን ከአንተ እወስዳለሁ። የዓለምን ነገር ሁሉ በምንቅቦት ጊዜ «ከአንተ ጋር ስለሆንኩ አትፍራ» ዘፍ 26:26 በማለት ታበረታታኛለሁ።

ከራሴ ጋር ብቻዬን በምሆንበት ጊዜ ውስጡን ሰረዳና በውስጡ ያለውን እንግዳ ነገር ስመለከት በውስጡ ያለውን ቅድስና ሳረክስ ተዳፈርኩ። ሁሉንም ነገር ላንተ እናገራለሁ ከባዶዳን እጅ እንድታድኑኝ እጠይቅሃለሁ። ጊዜው በፍጥነት እያለፈ ነው፤ አሁንም የምነግርህ ብዙ ነገር አለኝ። ለእኔም የምለው አለኝ። ስለዚህ ከሌሎች የማገኘው መጽናናት በእኔ ዘንድ ዋጋው ጥቂት ነው። በህብረትና በማህበር ደስታንና ተድላን ማፈራረቅ አልሻም። ይልቁንም በብቸኝነት፣ በገለልተኝነትና በጽዋና ጊዜ መጽናናትን አገኛለሁ። በዚህ ጊዜ አንተ ከኔ ጋር ነህና ይህን ብቸኝነት እንደ ብቸኝነት አልቆጥረውም።

ብቻዬን በጽዋና በምቀመጥበት ጊዜ የእኔን ትክክለኛነት አገኛለሁ። በፊትህም አመድና ትቢያ መሆኔን አረጋግጣለሁ። ስለዚህ እራሴን ባዶ አደርጋለሁ፤ የዓለምም ክብር እኔነቴን ሊቀይር የማይችል የውሸት ገጽታ እንዳለው ይሰማኛል።

ብቻዬን ስቀመጥና ምን ያህል ደካማ እንደሆንኩ ሳሰብ ከአንተ ውጭ ምንም ነገር ማድረግ አለመቻሌን በመገንዘብ ወደአንተ በፍጥነት እገሰግላለሁ። ዕለት ዕለት ወደአንተ ግሰጋሴዬ አንተ እንድትገለጽልኝና መጠጊያ እንድትሆኑኝ ነው። ይህ እጅግ እንድወድህና ከሰዎች ጋር ከመሆን ይልቅ ከአንተ ጋር መሆንን እንድመርጥ ያደርገኛል። በየአንዳንዱ ጊዜ ስለአንተ አዲስ ነገር አገኛለሁ፤ በዚህም ነፍሴ ወደአንተ ይበልጥ እየቀረበኝ ትመጣለኝ።

እባክህ ጌታ ሆይ ሰዎችን እንድተውና እራሴን ከአንተ ጋር አንድ እንዳደርግ፣ እራሴን እንድረሳኝ ሐሳቤን በአንተ ላይ እንዳደርግ እርዳኝ። ይህ ለእኔ እጅግ መልካም ነውና።

ቅድስና

አእምሮዬ ውሱን ነፍሴም ፍጡር ስለሆነና በሥጋ ምኞት የተያዘኩ ሥጋ ለባሽ ስለሆንኩ ወደ አንተ መምጣት በምፈልግበት ጊዜ የሥጋ ፍቃድ ያግደኛል። ይሁን እንጂ አንተ ወደኔ መጣህ።

ጌታ ሆይ በሥጋ ስራዎች እባክናለሁ፤ ብዙ ፍላጎቶችም ያደናቅፋኛል። በምኞቴም ምክንያት ይህን ንገህላልነት በራሴ ለማስወገድ አልጥርም፤ ነገር ግን በኃጢአት ላይ ኃጢአት አጨምራለሁ። ስለዚህ ጌታ ሆይ አንተ ወደኔ ልትመጣ እንጂ እኔ ወደ አንተ ልመጣ አልችልም። ጌታ ሆይ ናና እራሴን ግለጽልኝ። አገልጋይህና ልጅህ የሆንኩትን እኔን ጎበኘኝ። አንተ እውነተኛ አፍቃሪ ነህ፤ አንተ ፍቅር ነህ።

ጌታ ሆይ «እግዚአብሔር ቤትን ካልሠራ ሠራተኞቹ በከንቱ ይደክማሉ»። መዝ 127:1። ነቢዩ እግዚአብሔር ዳዊት እንዲህ ካለ ለአንተ ማደሪያ የማዘጋጀ እኔ ማኘት? ቅድስት ኢየሩሳሌምን የመሠረትክ አንተ አይደለህ! ስለዚህ ጌታ ሆይ እኔን አትጠብቅ፤ አንተ ና። እንዳትዘገይ።

እኔም በራሴ ላውቅህ አልችልም። ጌታ ሆይ አንተን የማወቅህ በአንተ እርዳታ እንጂ የኔ ጥረት ዋጋ የለውም። በምትሰጠኝ ፀጋም አውቅሃለሁ። በፍቅርህ አንተነትህን ትገልጽልኛለህ።

ነገር ግን አንተን ካልወደድኩህ እንደማትገለጽልኝ አውቃለሁ። ስለዚህ አንተነትህን ካልገለጽክልኝ እንዴት እንደምወድህ ንገረኝ ለአንተ ያለኝ ፍቅር እንዲጨምር አንተነትህን ግለጽልኝ። ምክንያቴም በወደድኩህና በቀረብኩህ መጠን አይሃለሁና።

ስለዚህ ራሴን የምትገልጥበት ተቀዳሚው መንገድ ጸሎት ስለሆነ አንተነትህን ትገልጽልኝ ዘንድ እጸልያለሁ። ስሌሎች ሰዎች አልያም በመጻሕፍት አማካኝነት እንድትገልጽልኝ አይደለም። ነገር ግን ሐዋርያው «በዓይኖቻችን ያየነውን የተመለከትነውን እጆቻችን የዳሰሱትንም...» 1ኛ ዮሐ 1:1 እንዳለው እንደዚሁ እራሴን ግለጽልኝ።

ከቅዱሳት መጻሕፍትና አንተን ከሚያውቁህ ሰዎች ስለአንተ በቂ እውቀትን ማግኘት አልችልም። ከአንተ ጋር አብረው ያድሩና ይውሉ የነበሩት ደቀመዛሙርትህ እንኳን ስለአንተ በቂ ማብራሪያ ለመስጠት ያዳግታቸዋል። የሚናገሩበት ቃልና አንደበት ያጥራቸዋል። ማድረግ የሚችሉት ነገር ቢኖር እያንዳንዱን ሰው ስለአንተ በጥቂቱ የቅምሻ ያህል እንዲያውቁ ማድረግ ብቻ ነው። «እግዚአብሔር ቸር እንደሆነ ቅመሱ እዩም...» መዝ 34:8። ስለዚህ ስለራሳችን እውቀት ሳይቀር ግልፅ የሆነ ነገር ማስቀመጥ አይችሉም። ይህ እንኳን ከአእምሯቸው በላይ ነው።

ይሁንና ጌታ ሆይ ራሴን ብትገልጽልኝ እንኳን ያለቅድስና ማንም ሊያይህ አይችልምና እንዴት ላይህ እችላለሁ? ቅድስናን ሰጠኝ ምክንያቴም የሥጋ ፍላጎቴ በራሴ ላይ ስለሰለጠነብኝ ቅድስና ከእኔ አቅም በላይ ነው።

ዘወትር እስካከለሁግለሁ። ዘወትር ማግኘት የምናፍቀው ነገር ቢኖር ቅድስናን ነው። ይህ ደግሞ ለእኔ ህልም ሆኖብኛል። ነገር ግን ቅድስናን ገንዘብ ማድርግ እችላለሁ? አንተን ፈጽሞ አላይህም ማለት ነው?። እባክህ ጌታ ሆይ አንተን ማየት የምችልበትን የልብ ቅድስናን ሰጠኝ።

«በሂሳብ እርጫኝ እነዳማለሁ፤ እጠበኝ ከበረዶም ይልቅ ነጭ እሆናለሁ» መዝ 50:7

አማኝኤል

ይህ ርዕስ ሁሉንም ሰው አይመለከትም። የተወሰነ መንገድ ማዕረግን ይመለከታል። ይህ ማዕረግ የሌለው የዚህች ርዕስ ተጠቃሚ አይሆንም።

ጌታ ሆይ በነገሮች ሁሉ ጣልቃ መግባት ተፈጥሮ ነው። ጣልቃገብነት ስል በሌሎች ሰዎች ጉዳይ ላይ ማለቴ አይደለም። ነገር ግን በራሴ ጉዳዮች ውስጥ ጣልቃ እገባለሁ። በእርግጥ የእኔ ሕይወት እኔን ብቻ የሚመለከት አይደለም ይልቅንም አንተን እንጂ።

እኔ እራሴ የእኔ አይደለሁም፤ የአንተ እንጂ። ምክንያቱም በስበረ ደምህ ገዛተኸኛልና። በዚህም የአካልህ ብልት ሆንኩ። ስለዚህ በራሴ ህይወት በብቸኝነት ጣልቃ ልገባ መብቴ የለኝም፤ ምክንያቱን በቅዱስ ፈቃድህ ትንኮሳክበኛለሁና።

በምህንድስና ሁሉ እንድትመራኝ ሙሉ ህይወቴን ሰጥቼህ በራሴ ህይወት ጣልቃ መግባቴን የማቆመው መቼ ይሆን? በምርጫህና በስጦታህ የምረካው መቼ ይሆን?

የምጠይቀው ነገር ሳይኖረኝ ለምስጋና በፊትህ የምቆመው መቼ ይሆን? ምክንያቱም ሳለምንህ የምሻውን አውቀህ ትሰጠኛለሁና።

በራሴ ጥረትና ትጋት አንዳች ነገር ያልሰራሁበትን የራሴን ትጋትና ጥረት ትቼ ሥራዎቼን ሁሉ ለአንተ የምተወው መቼ ይሆን? ነገር ግን እነዚያ ያበጁኝና የሰሩኝ እንዲሁም ህሙግንን ሁሉ የሚፈውሱ እጆቼህን የማስታወሰው መቼ ይሆን?

ህይወቴን ሁሉ ለአንተ ሰጥቼ በመለከታዊ ምሪትህ የምመራበት ጽኑ እምነት የሚኖረኝ መቼ ይሆን? ምክንያቱም አንተ በባህሪህ መልካም ነህና። ስለዚህም በሰውር ስለምታደርግልኝ ነገር ሁሉ አመሰግንሃለሁ።

ጌታ ሆይ በአንተ ዘንድ ምን ያህል አላቀቂ ነኝ? አላቀቂነቴም ባልከፋ፤ ነገር ግን የአንተን መለከታዊ አሰራር ለመገደብና የሞኝነቴን አስተሳሰብ ለማኮኘት የሞከራ የከፋ

በደል አይደለም? በአንተ ስራ ውስጥ ዝምታን ብመርጥና የሥራዎችህ አድናቂ ብሆን ኖሮ ምን ያህል ጥበብና ባህንኩ ነበር። የጥበብህን ምንጭ በተመለከትኩ ነበር።

ጌታ ሆይ ስለራሴ ካንተ ይልቅ አሰባለሁ። በራሴም በእጅጉ እታመናለሁ እንጂ በአንተ አልታመንም። አንተን በአውነት እንዳመልከህ ይህ የእኔነት ጣዖት መቼ ይሰበር ይሆን? ይህን በራሴ ማስወገድ ስለማልችል እባክህ ጌታ ሆይ በኔ ዘንድ የሆነውን ጣዖት ከሙሉ አስወግድ። ከዚያም አንተ በሙሉ ነገስህ ትኖራለህ። ስለዚህ እወድሃለሁ፤ በጽኑ እምነትም አመልክሃለሁ።

ጌታ ሆይ ስለራሴ ከማስብ ስለአንተ ባሰብኩ በራሴ ከምታመን በአንተ ብታመንህ፤ ከእኔ የልቅ አንተን ብወድ አንተን ለማወቅ ራሳቸውን እንደካዱ እንደቅዱሳን እንደምሆን ጥርጥር የለውም።

ጌታ ሆይ ከዚህ ነገር መቼ ነፃ ታወጣኛለህ? ከዚያስ መቼ ይሆን አንተን የማገኘው?።

ነፍሴ ከእስራት መቼ ትፈታ ይሆን? አገልጋይህንስ መቼ በሰላም ታሰናብተዋለህ? መዝ 142:7። ሉቃስ 2:29። ስለአንተ እራሴን አሳልፌ መቼ እሰጥ ይሆን? በዚያም በድጋሚ እራሴን አገኘዋለሁ። ስለአንተ ህይወቴን መቼ አሳልፌ እሰጥ ይሆን? በዚህም በአንተ ውስጥ ህይወት ይኖረኛል። ወደእራሴ ስለመለከት፤ ወደ ሃለምና ወደ ሰዎች ስመለከት አንተን የማየው መቼ ይሆን? በነገሮች ሁሉ በእኔ ውስጥ የምትሆነው መቼ ይሆን?

«እነሱም ይጠፋሉ አንተ ግን እንተህ ትኖራለህ፤ ሁሉም እንደሌለሁ ያረጃል እንደመገናኛሌያም ትጠቀሳላችኋለህ ይለወጡግል አንተ ግን አንተ ነህ ሳመቶችህም ከቶ አያልቁም»።

እራሴን ማወቅ እንዳለብኝ ተነገረኝ፤ ነገር ግን ጌታዬ ማወቄ ለበደሎቼ ሁሉ መንስኤ ሆነ። ነገር ግን ምን ገዜም በትጋት በተመለከትኩህ ጊዜ አንተን አይሃለሁ። ሀሴትም አደርጋለሁ።

በሞት ጥላ ስር ብንገም በዚያ በሁሉ ቦታ እንደማገኘህ አሰባለሁ። «በሞት ጥላ መካከል እንኳን ብሄድ አንተ ከእኔ ጋር

ነሆና ክፉውን አልፈራም በትርህና ምርኩገህ እነሱም ያጸናኑኛል፤» መዝ 23:4። ሀይወት እንዲኖረን አድርገህ ፈጠርከን፤ እኛ ግን በኃጢአታችን ሞትን መረጥን። ይሁንና የዋህ የሆንከውንና በፈትህ ሁሉ ነገር ንጹሕ የሆነው አንተ ሞትን ድል ነስተህ የሀይወት መንገድ አደረከው። በእውነት ትክክለኛ የሀይወት በር! አንተ «ነፍሱን የሚያገኝ ያጠፋታል ነፍሱንም ስለእኔ የሚያጠፋ ያገኛታል።» ማቴ 10:39። በተጨማሪም «እኔን መከተል የሚወድ ቢኖር፤ ራሱን ይካድ መስቀሉንም ተሸክሞ ይከተለን።» ማቴ 16:24። እንዳልከው።

እግዚአብሔር በሁሉ ቦታ

ጌታ ሆይ አንተ በእውነት በሁሉ ያለህ ነህ። ደካሞች ያንተን መኖር ያምናሉ፤ በአንተም ይጸናሉ። ኃያላንም የአንተን መኖር ይረዳሉ። ስለዚህ «እግዚአብሔር በሁሉ ቦታ አለ» የሚለው እንደሚያስጨንቅ ሁሉ መጽናናትንና ሀሴትን ይሰጣል።

ምንም እንኳን ህልውናህ የሚታወቅ ቢሆንም ብዙ ሰዎች መኖርህን አያውቁም። ለዚህም ጠቢቡ ሰሎሞን ከተናገረው እንደምሳሌ ፡- «እኔም ተመለከትኩ ከጸሐይ በታችም የሚደረገውን ግፍ ሁሉ አየሁ» እነሆም የሰዎች እንባ ነበር፤ የሚያጸናናቸውም አልነበረም መክ 4:1

ታዲያ ጌታ ለምን ዝም ትላለህ ጌታ ሆይ «አምላካችሁ የት አለ» ብለው እንዲያሳዩናን ምህረትህን ገለጽልን፤ ስለህልውናህም ማረጋገጫ ስጠን። ጌታ ሆይ በምሽቱ መጨረሻ ላይ ከደቀመዛሙርትህ ጋር በባህር ላይ ሳለህ ደቀ መዛሙርትህ ሲታወኩና ሲረበሹ ለምን ዝገባህ? መጽሐፍ እንደሚትዘገይ ተሎ እንደምትመጣ ይናገራል ታዲያ ለምን ትዘገያለህ?

ጌታ ሆይ ና! አትዘገይ። ነቢዩ ዳዊትም በመዘግየትህ ግራ ተጋብቶ እንዲህ ብሏል «አቤቱ እኔን ለማዳን ተመልከት፤ አቤቱ እኔን ለመርዳት ናጠን» ... ረዳቴ ታዳጊዬም አንተ ነህ አቤቱ አትዘገይ» መዝ 10:1-5

ጌታ ሆይ ምህረትህ እንደምትመጣ እናውቃለን። አባት በገዛ ሥልጣኑ ያዘጋጀውን ሰዓት ማወቅ ለእኛ አለተሰጠንም።7። ነቢዩም «ከማለዳው ሰዓት ጀምሮ እስከ ሌሊት ነፈሴ በእግዚአብሔር ታመነች» መዝ 130:6። ሲል እንደተናገረ እኛም መምጣትህን በእምነት እንጠባበቃለን።

ጌታ ሆይ መምጣትህን በሙሉ ልብ እንጠባበቃለን፤ በኃይልና በጥበብ እንደምትፈጽመው እርግጠኛ ነን። በትክክለኛው ሰዓት በፍቅርህ ትገልጽላለህ። በፊታችንም «አባቴ

የመንፈስ ነጻነት

እስከ ዛሬ ይሰራል እኒም ደግሞ እሠራለሁ» ዮሐ 5:17 የሚለውን የጌታን ቃል እናገኛለን።

ጌታ ሆይ ፍትህንና መልካምነትን ስለምትወድ አድርግ! ሰዎች ለነፍሳቸው ረዳት እንዲያገኙ ህይወታቸውን በእጅህ አሳልፈው እንዲሰጡህ ሥራ! ከዚያም ሥራህን በአንክሮ እየተመለከቱ «እግዚአብሔር ስለ እናንተ ይዋጋል እናንተም ዝም ትላላችሁ» ዘጸ 14:14። የሚለው መዝሙር ይዘምራሉ።

በሥራህ ይደነቃሉ፣ በልብ ሙሉነት «አምላካችን ይመጣል» አዎ በእውነት «አምላካችን ይመጣል» እያሉ ይዘምራሉ።